

უსიბყვო რეფერენდუმი

5 ივლისს განვითარებული მოვლენები, პირველ რიგში, იყო ის, რაზეც ამდენ ხანს ვეჩდით – რეფერენდუმი! ერა და ბერა უსიბყვო არჩევანი გააკეთეს, როცა ჯერ ლგბტ დროშა ჩამოსხნეს და დანახს, შემდეგ კი პარლამენტის შენობასთან ეპროკავშირის დროშა ჩამოგდეს და ფეხქვეშ გათიქეს. ეს იყო პასუხი იმ ეპროკავლი ელჩებისთვის, რომლებმაც გადაწყვიტეს, დანახსვაბინათ, რომ ქართველთა უმრავლესობის აზრი არ აინტერესებთ **2**

საქართველოში ამ დღეებში განვითარებული მოვლენებისა და განსაკუთრებით ელჩებისა და დიპლომატიური კორპუსის მოქმედებების გამო გვინდა, მკითხველს კიდევ ერთხელ შევახსენოთ, თუ **2**
 რაზე გვაფრთხილებდა პოლიტოლოგი ალექსანდრა ჭაჭია ჯერ კიდევ 2013 წელს ჩვენზე გაზეთის ფურცლებიდან

მამა გურამი (გამცემლიძე):
3 როცა ქვეყანას, ტრადიციებს, ფასეულობებს, ეროვნულ თვითმყოფადობას გადაგვარების სფრთხისგან იხსავ, ეს ძალადობა არ არის!

«პირიქითაა – ისინი არიან მოქალაქეები. ისინი მოდიან და გვაქალებენ, რომ შეინახავენ «ასე» უნდა ვიხსოვროთ»

8 «ყველაფრის მკადრებლის» სინდრომი – მიზეზი გორა აფრასნიძისთვის მოწყობილი მედიატორისა

5 შარლ მიხეილის დოკუმენტი და მისგან გამომდინარე კანონპროექტები ემსახურება

ერთადერთ რამეს – «ნახმოქრობა» დაბრუნდეს ხელისუფლების სთავაზუ

კუდის ქიხინით

ვაშინგტონის მესუთა კოლონა **15**

ნაოკოლო-ნიალიზმი

www.geworld.ge

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გახსოვთ, ალბათ, რა ენთუზიაზმით დაიწყეს ევროპის ქვეყნებმა და, უწინარესად, აშშ-მა რუსეთისთვის სანქციების დაწესება. მიზანი: რუსეთი უნდა მოქცეულიყო ეკონომიკურ ბლოკადაში, ხალხი დამშეულიყო, უნდა აჯანყებოდა ქვეყნის ხელისუფლებას, დაწყებულიყო „მშვიდობიანი“ რევოლუცია და რუსეთის სათავეში მოსულიყო დასავლეთისთვის მისაღები პირი. რუსთა საბედნიეროდ, მოსახლეობა ამას მარტივად მიხვდა, გაჭირვების პირველი ტალღა გადააგორა და...

პირადად მაქვს რუსი ტურისტებისგან მოსმენილი წლები წინათ: „კარტოშკა ბუდემ ურატ, ნო პუტინ ნაშ პრეზიდენტი!“. როგორც უნდა მოგონდეთ ან არ მოგონდეთ რუსეთის პრეზიდენტი, ფაქტია, მოსახლეობას ის არათუ მოსწონს, უყვარს და იცავს კიდევ ცხელია ის ერთიანობა, რომელიც რუსეთმა სწორედ ამ ეკონომიკური ბლოკადისას გადაიტანა. ჩვენგან განსხვავებით, რუსეთმა არც ხელი გაიშვირა, არც ვალდების დამატება დაიწყო, სოფლის მეურნეობას მიხედვით და თანაც როგორ — რუსული ხორბლის წარმოება ისეთი მასშტაბი მიიღო, რომ, მსოფლიო ბაზარზე ისედაც ერთ-ერთი უდიდესი მოთამაშე, მთავარ „იგროკად“ გადაიქცა და ახლა ხორბლის ფასს მსოფლიოს სწორედ რუსეთი კარნახობს.

ეკონომიკური სანქციების დაწესებამდე მალე მოვიდნენ გონს სკანდინავიის ქვეყნები და სანქციები მოხსნეს, რადგან მათი ბაზარი მნიშვნელოვნად დაზარალდა, შემდეგ სხვა ქვეყნებმაც შეასუსტეს სანქციები, თუმცა ამერიკის გავლენით ახალ-ახალ რაღაცებს იკონებდნენ და სერიოზული სახეობის გვამცნობდნენ, — „რუსეთს ახალი სანქციები დაუწესეთ“-ო. ახლა კი ირკვევა, რომ რუსეთის ეკონომიკა აღმავლობის გზაზე და სანქციებმა ქვეყანა უფრო გააძლიერა. მეტიც — კოვიდით გამოწვეულ საყოველთაო კრიზისში რუსეთმა ზარალის ნაცვლად მოგება ნახეს. სოფლის მეურნეობის პროდუქციის მასშტაბების რეკორდულად მატებამ მოიტანა ის, რასაც არავინ ელოდა — რუსეთი, შემოტანის ნაცვლად, თავის პროდუქტს მთელ ევროპაში ყიდის. როგორც ჩანს, ამ აღმავლობამ აიძულა ევროკავშირი, რუსეთთან დიალოგზე ეფიქრა და შუამავლად ემანუელ მაკრონი აირჩიეს. ეს შემთხვევით არ მომხდარა. **ჯო ბაიდენისა და ვლადიმერ პუტინის** შეხვედრა ევროპულ ლიდერებს დიდად არ მოსწონებიათ, რადგან სწორედ ამერიკაა რუსეთთან დიალოგის წინააღმდეგი, არადა, თვითონ ესაუბრება. ამის მიუხედავად, ამერიკაზე აუცილარავის დასცდენია, თუმცა სწორედ მაკრონი იყო ის ევროპული ლიდერი, რომელმაც არტუორაზოვანი განცხადება გააკეთა.

„რამდენიმე კვირის წინათ პრეზიდენტ ბაიდენის პრეზიდენტ პუტინთან შეხვედრა ხიბლით. ევროკავშირის სამიტზე ჩემს მეგობრებს ვუთხარი: ჯო ბაიდენი თქვენი აზრით არ დაინტერესებულა. ისინი იკრიბებიან და ეს თქვენთვის მოკისმომგვრელი არ არის. უცნაურები ვართ. რუსეთთან სამიტის ჩატარებით შეპყრობილი არ ვარ. გულწრფელად გეტყვით, მე არ მჭი-

რდება ევროკავშირის სამიტი ვლადიმერ პუტინის სანახავეად. რამდენიმეჯერ შეხვედი მას და კიდევ შეხვედები, — განაცხადა მაკრონი.

შეხვედრის რა გითხრათ, მაგრამ მაკრონი და პუტინმა ტელეფონით ისაუბრეს.

„რუსეთის პრეზიდენტმა ვლადიმერ პუტინმა ფრანგ კოლეგას, ემანუელ მაკრონს, სატელეფონო საუბრისას განუცხადა, რომ მოსკოვი მზადაა, განაახლოს ყოვლისმომცველი დიალოგი ევროკავშირთან. მხარეები შეთანხმდნენ, რომ რუსეთსა და ევროკავშირს შორის კონსტრუქციული ურთიერთობების ნორმალური და ნდობაზე დაფუძნებული დიალოგის დაბრუნება ხელს შეუწყობს ისეთი პრობლემების მოგვარებას, როგორცაა: კიბერუსაფრთხოება, საერთაშორისო ტერორიზმის წინააღმდეგ ბრძოლა, ჯანდაცვა, კლიმატის, რეგიონული კონფლიქტების მოგვარება. პუტინმა ხაზი გაუსვა, რომ რუსეთი ამისთვის მზად არის, თუ ევროკავშირი გამოხატავს „ნამდვილ საპასუხო ინტერესს“, — ეს განცხადება კრემლის პრესსამსახურმა გაავრცელა.

რალა თქმა უნდა, ევროკავშირი მზად არის, რუსეთს ესაუბროს და გვერდმუხეთ, ყველა ქვეყანა მაქსიმალურად შეეცდება, რუსეთთან ურთიერთობის მოგვარებას, ეკონომიკური კავშირების მაქსიმალურად აღდგენას (ისე, ამერიკას ძალიან რომ არ ეწყინოს, თორემ ცოტა წყენას აიტანს) და ამ ურთიერთობიდან მაქსიმალური სარგებლის მიღებას. **სომ სვდამით, რომელ რუსეთზე გვამაჟს საუბარი და ვისთან აპირებან შეხვედრა? ვეროპული ლიდერები? დიქტატორ პუტინთან... ოღონდ, პუტინი ჩვენთვის არის დიქტატორი, თორემ პირისპირ რომც სვდებინან, ანაც სხვადასხვა მხარეზე ვუბნება, ვერ ვხვდებით ის ვითარება, პატარა ბავშვს რომ შეაგდებენ ხოლმე საცეკვაოდ და უფროსები ტაშის კვრით რომ ერთობიან. თუმცა, ამ მოთხვევაში ბავშვი ძალიან საყვარელია, წრეში შეგდებული საქართველო ევროპული ტაშისმკვრელების ფონზე კი საცოდავად გამოიყურება.**

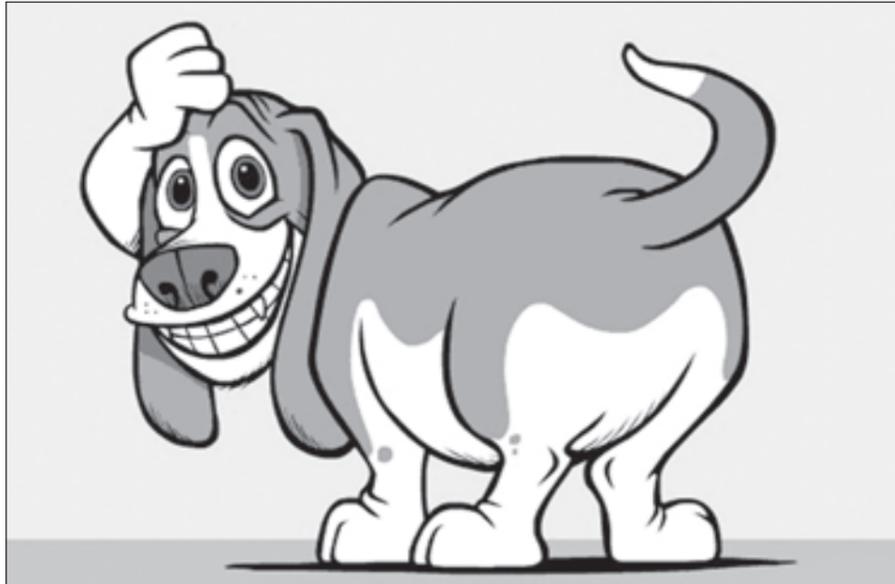
ეს ნათელი მაგალითია იმისა, რეალურად რას ფიქრობენ დასავლეთში, მაგრამ ქართველ პოლიტიკოსებს ამის გაგება არ სურთ. ისინი ვერ უხვდებიან დასავლელ „სტრატეგიულ“ პარტნიორებსა და „მეგობრებს“, კულუარებში მანქანაში — თქვენ რომ ხვდებით პუტინს და ესაუბრებით პირისპირ, ჩვენ რატომ არ გვაქვს ამის უფლება?

მაგრამ მერე ხომ შეიძლება იმ დასავლელმა ლიდერებმა ეს კონკრეტული პიროვნე-

ბიოგრაფიული რუსეთს პირისპირ დაუჯდებან, შეიძლება ვანდოვას ყუთი გაიხსნას და იმდენი დამალული ამბავი გაიკვეთს, მიგობრობა კი არა, დასავლეთის ელჩებს შეიძლება სანქციები დაუწესონ. 2003-ში ედუარდ შევარდნაძე რომ გავაგებოთ ზარ-ზივით, მაშინ არავის გახსენებია, რომ, დასავლეთის ზეწოლის მიუხედავად, ანდრონიძე უდიდესი გამოცდილებით ხარჯზე ახერხებდა ლავროვას და ურთიერთობა ჰქონდა რომორც დასავლეთთან, ისე რუსეთთან. 2003 წლის შემდეგ კი მივიღეთ რადიკალური პოლიტიკა — მხოლოდ დასავლეთი და საბოლოოდ მოვადით დეკანოლოგიაზე — ოფიციალურად დამონებული ქვეყანა და არანაირი ურთიერთობა სხვალენიფოსთან, რომელზეც თავიდან ბოლომდე ვართ ჩამოკიდებული ეკონომიკურად.

კუდიის ქიხინით

დასავლელ «სტრატეგიულ» პარტნიორებს კულუარები გაინს ჰკითხოვ — თქვენ რომ სვდებით პუტინს და ესაუბრებით პირისპირ, ჩვენ რატომ არ გვაქვს ამის უფლება?

მონათხიზს გარეუბ, პირისპირ შეხვედრა ყველა ლიდერი ვლადიმერ პუტინს, თუ რუსეთის პრეზიდენტი ვერ მოივლის, მოსკოვში ჩააქითხვან, მოუხარებინ, შეხვედრის, არ გააბრაზდეს, რომ რუსეთი მართლაც არ გაბრაზდეს. საქართველოს მსგავსი ქვეყნებისთვის მოგონილი სანქციები და შეზღუდვები კი ქალაქზე დარჩება. სამაგიეროდ, რომ ჩვენ გავინვეთ რუსეთთან პირისპირ სასაუბროდ, ამის გააქითხვალს გარკვეული ქალაქი სავაჭროდ მოღალატად გამოახსენებან, პოლიტიკური კოპოგრაფია ერთ ხეში დაიწყებს რუსეთის ქიხინას და ზუსტად ისეთივე კუდიის ქიხინით ეახლებიან ქართველი პოლიტიკოსები ვეროპული, როგორც ვეროპული სვდებიან პუტინს

ბა ქართულ პოლიტიკაში კეთროვნად გამოაცხადონ და მშვიდობით, ძალაუფლებავ, ხალხის ხარჯზე გასქელებული ფიხე და პრივილეგიები. ამიტომ ქართველი პოლიტიკოსები მზად არიან, ქვეყნის ინტერესების ხარჯზე ამ ყველაფერს შეეგონონ, სირაქლემის პოზა მიიღონ და, ჰაერში აშვერილ უკანაღში რომელიც ევროპული ლავის ფეხსაცმელი მოხვდებათ, მნიშვნელობა არ აქვს.

ყველაფერი ძალიან მარტივია. თუ საქართველო რუსეთს პირისპირ დაუჯდება, შეიძლება პანდორას სკივრი გაიხსნას და იმდენი დამალული ამბავი გაიკვეთს, დასავლეთთან მეგობრობა კი არა, იქაურ ელჩებს სანქციები დაუწესონ. 2003-ში ედუარდ შევარდნაძე

რომ გავაგებოთ ზარ-ზივით, მაშინ არავის გახსენებია, რომ, დასავლეთის ზეწოლის მიუხედავად, ამბროსივიცი უდიდესი გამოცდილების ხარჯზე ახერხებდა ლავროვას და ურთიერთობა ჰქონდა როგორც დასავლეთთან, ისე რუსეთთან. 2003 წლის შემდეგ კი მივიღეთ რადიკალური პოლიტიკა — მხოლოდ დასავლეთი და საბოლოოდ მოვადით დეკანოლოგიაზე — ოფიციალურად დამონებული ქვეყანა და არანაირი ურთიერთობა სხვალენიფოსთან, რომელზეც თავიდან ბოლომდე ვართ ჩამოკიდებული ეკონომიკურად.

არაერთხელ დაგვინერია, რომ დასავლეთი შეგნებულა, მიზანმიმართულად არ გვანებებს რუსეთთან პირის-

პირ ურთიერთობას, მაგრამ, რასაც არ გვანებებს ჩვენ, მაქსიმალურად ცდილობს, თვითონ გააკეთოს, თვითონ „ჩაიგდოს ხელში“ პირისპირ სასაუბროდ რუსეთის პრეზიდენტი. როგორ გგონიათ, მაკრონის განცხადების შემდეგ, რამდენი ევროპული ლიდერი დაინყებს „ჩაიგდოს“ პუტინთან შეხვედრად? ეს ხომ, პრაქტიკულად, მწვანე შუქია ევროპული ლიდერებისთვის საიმისოდ, რომ პანდემიის პერიოდში მნიშვნელოვნად დაზარალებული ეკონომიკა როგორმე გამოახსნოთ? რატომ რუსეთი და რატომ რუსეთი? ჩვენმა ჩრდილოელმა მეზობელმა მოახერხა და შექმნა არაერთი ვაქცინა და თავისი ვაქცინით ცრის მოსახლეობას, მოახერხა და საყო-

ველთაო კრიზისის ფონზე განავითარა ეკონომიკა, თანაც ეს საკუთარი რესურსით გააკეთა და არა, სხვა ქვეყნების მსგავსად, ვალით, მოახერხა და არ ჩაუვარდა არც ერთი სფერო, რისი ნათელი მაგალითიც საქართველოში შემოსული რუსი ტურისტების რაოდენობაა. რუსი ტურისტების დიდი ნაკადი იმას ნიშნავს, რომ მათ ფინანსური კრიზისი ნაკლებად შეეხოთ, არ ამოწურეს რეზერვები და დასავლეთის დროსა და სახსრებს არ იშურებენ. ეს მაშინ, როცა ევროპული ტურისტები, რომელთა რაოდენობაც რუსეთთან შედარებით აშკარად მცირე იყო, ახლა, საერთოდ, კანტიკუნტად თუ ჩამოდიან. დარწმუნებული ბრძანდებოდეთ, რუს ტურისტებს ევროპა და ამერიკაც ფართოდ უღებენ კარს, იმიტომ, რომ ყველაზე მეტს სწორედ ისინი ხარჯავენ; და როგორ გგონიათ, ორ ქვეყანას შორის ერთობა იმაზე მეტად ურო და იძაბოს, ვიდრე ახლაა, სად ნავლენ რუსი ტურისტები? სწორია — ევროპაში და ის მილიარდიც, რომელიც ჩვენს ეკონომიკაში რუსი ტურისტებისგან შემოდის, სხვა ქვეყნებში გადაიქანება. სასაცილოა ირაკლი ლარიბაშვილის განცხადება, რომელიც უახლოეს წლებში ტურისზმიდან ქვეყნის მოქმედ ბიუჯეტზე მეტი თანხის მიღებას აპირებს. ხომ ცხადია, რომ მთავარი გათვლა სწორედ რუს ტურისტებზეა, მაგრამ სხვადასხვა ამავ არავინ საუბრობს, იმიტომ, რომ დასავლელი პარტნიორების ემინიათ, არადა...

აუცილებლად, მოწვევების გარეშე, პირისპირ შეხვედრა ყველა ლიდერი ვლადიმერ პუტინს, თუ რუსეთის პრეზიდენტი ვერ მოივლის, მოსკოვში ჩააქითხვან, მოუხარებინ, შეხვედრის, არ გააბრაზდეს, რომ ჩვენ გავინვეთ რუსეთთან პირისპირ სასაუბროდ, ამის გააქითხვალს გარკვეული ქალაქი სავაჭროდ მოღალატად გამოახსენებენ, პოლიტიკური კოპოგრაფია ერთ ხეში დაიწყებს რუსეთის ქიხინას და ზუსტად ისეთივე კუდიის ქიხინით ეახლებიან ქართველი პოლიტიკოსები ევროპული, როგორც ევროპული სვდებიან პუტინს. სამსუხარო ფაქტია, მაგრამ სინამდვილე ეს არის.

ბასო პარაბაქაი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მსოფლიოს ამ უზოროტისმა ქალაქმა დედაიშის გადასატრიალელ საყრდენ წერტილს კი მიაგნეს, მაგრამ მათთვის ახლა ამოცანას ის წარმოადგენს, თუ როგორ აწიონ ამ საშინელი ანომალიის მქონე ადამიანების რაოდენობა იმ კრიტიკულ ზღვრამდე, რომლის გადალახვის შემდეგ საზოგადოებაში თვისებრივი ცვლილებები დაიწყება.

ლგბტ პროექტი — თანამედროვე ფაუზიზმი

დასავლური პოლიტიკური ორიენტაცია არატრადიციულ საქსუალურ ორიენტაციასთან სხივით და დაფუძვლილია

პლარი კვარაცხელიას პუბლიცისტური წერილები. საავტორო გვერდი

გვერდი № 63/9792
ოსტაქსაჟე გეოგრაფია

რა არის ე.წ. არატრადიციული სექსუალური ორიენტაცია? ამ შეკითხვაზე ზოგს ეს პასუხი აქვს, ზოგს — ის. ვისთვის ავადმყოფობაა, ვისთვის — პათოლოგია, ვისთვის — გარყვნილება, ვისთვის კი — ჩვეულებრივი მოვლენა, თავისი არჩევანი და ცხოვრების წესი. ჯანმრთელობის დაცვის საერთაშორისო ორგანიზაციამ 1990 წლის 17 მაისს ეს მოვლენა დაავადებათა ნუსხიდან ამოიღო. დღეს ვითომ დემოკრატიული და ფსევდოლიბერალური დასავლეთი არატრადიციული სექსუალური ორიენტაციას ნორმად აღიარებს და ყველაფერს აკეთებს იმისთვის, რომ ისინი ჩვეულებრივი უმცირესობების კატეგორიაში მოაქციოს და მათი უფლებებიც ისევე დაიცვას, როგორც ეთნიკური, რელიგიური, რასობრივი ან შშმ პირების უფლებებს იცავს. უმცირესობათა უფლებების დაცვის სანაირად დემოკრატია უნდა ჰქონდეს, მაგრამ... მაგრამ მანინც ჩნდება შეკითხვა — რატომ ასეთი წრეგადასულობა ამ საკითხზე? უმცირესობათა დაცვა ერთია, მაგრამ მსოფლიო ხომ ხედავს, რომ აქ რაღაც სხვა მოვლენასთან გვაქვს საქმე? არც ერთი კატეგორიის უმცირესობის ინტერესთა დაცვას არ ახლავს ამდენი წინააღმდეგობა და აურზაური, რამდენიც ამას. ეს იმიტომ ხდება, რომ სინამდვილეში საქმე, სექსუალური უმცირესობათა დაცვასთან კი არა, გლობალური თაღლითობასთან გვაქვს. როდესაც საზოგადოებას და მათი უფლებების დაცვას, როგორი საკვირველიც უნდა მოგვიჩვენოს, ნამდვილი საქსობრივი უმცირესობები და მათი ბედი არაის ახსოვს. საერთაშორისო მათემატიკა, რომელიც ამის უკან დგას, სულ სხვა მიზნები ამოძრავებს. ეს არის კაცობრიობისთვის გამოცხადებული ომი. პირველი მსოფლიო ომი სახელმწიფოთა დაჯგუფებებს შორის ომი იყო, მეორე მსოფლიო ომი — სოციალურ-ეკონომიკური სისტემათა და იდეოლოგიათა შორის ომი. მესამე მსოფლიო ომი, რომელიც დიდი ხანია, მიმდინარეობს, კაცობრიობის ღვთაებრივი და სატანური სანყისებს შორის ომია. ეს ომი, წინა ორთან შედარებით,

ყველაზე სასტიკი და დაუნდობელია, ვინაიდან იგი, პრაქტიკულად, კაცობრიობის მიერ საკუთარი თავისთვის გამოცხადებული ომია. ამ ომის ინსპირატორებმა, როგორც ჩანს, გააცნობიერეს, რომ სანამ ადამიანში არსებობს ღვთაებრივი სანყისი, ვერანაირი ომითა და სამხედრო ძალით მსოფლიოზე ვერ გაბატონდებიან. ისინი მიხვდნენ, რომ მსოფლიოზე გაბატონება მხოლოდ მაშინ იქნება შესაძლებელი, როდესაც ადამიანი აუფანყდება საკუთარ თავს, აუფანყდება იმ წესსა და რიგს, რომელმაც იგი შექმნა, ე.ი., თვისებრივად შეიცვლება და „ფიზიკურ, ბიოლოგიურ ფსიქოლოგიურ სხვად“ ჩამოყალიბდება. ასეთი ადამიანი და, შესაბამისად, ასეთი კაცობრიობა ადვილი დასამორჩილებელი იქნება. რა ფორმულა უნდა შეექმნათ ან რა რეცეპტი უნდა გამოეწერათ ადამიანისთვის, რომ საშინელი პროცესი საკუთარი არსის უარყოფისა და „ფიზიკურ, ბიოლოგიურ ფსიქოლოგიურ სხვად“ გადაქცევისა რეალურად განეხორციელებინათ? მათ მიაგნეს ადამიანის გადაგვარების ფორმულას, რომელიც თავისი არსით მართლაც სატანურია. ამ ფორმულას საფუძვლად კაცობრივ მოდემის მცირე ნაწილისთვის ისტორიულად დამახასიათებელი ის ავადმყოფობა, ნაკი თუ ანომალია დაუდეს, რომელიც სექსობრივ აღრევასა და თავისივე სექსის წარმომადგენელთა მიმართ ლტოლვაში ვლინდება. ეს ანომალია, რომელიც ბუნებაში გვხვდება, მისი რაოდენობრივი სიმცირის წყალობით, იმ ბალანსს ვერ არღვევს, რომელიც ისტორიულად გაგრძელების აუცილებელ პირობას წარმოადგენს და მისი საფუძველთა საფუძველია, მაგრამ, თუკი მოხდება ამგვარი შემთხვევების რაოდენობის კრიტიკულ ზღვრამდე გაზრდა, ამოქმედდება დიალექტიკის ცენტრალური კანონი, რომელსაც „რაოდენობრივი ცვლილების თვისებრივი ცვლილებაში გადასვლის კანონი“ ჰქვია. ამ კანონის ამოქმედების შემდეგ ადამიანის შეცვლილი ბუნება საზოგადოების ბუნების შეცვლასაც გამოიწვევს. გაქრება ოჯახი, ადამიანში მოკვდება შვილებში ცხოვრების გაგრძელების გზით მარადისობაში ბანადრობისა და

უკვდავებასთან წილნაყარობის განცდა. საზოგადოების შეცვლა არამხოლოდ იმით იქნება გამოხატული, რომ რეპროდუქციული ფუნქციის დაკარგვის შედეგად იგი, კონკრეტული ადამიანების მსგავსად, მოკვდავთა კატეგორიაში გადაიხდება. მოგესვენება, არსებობს ერთი ჯადოსნური სიტყვა — პროპაგანდა, რომლისთვისაც შეუძლებელი არაფერია. დასავლური ფაუზიზმი ერთ-ერთი ცენტრალური ფიგურა იოზეფ გებელსის აცხადებდა: „მომეცით მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები და ნებისმიერ ერს ღორების კოლტად ვაქცევ“. ამ სატანური, მაგრამ თავისთავად სწორი ფორმული ფაუზიზმის დასავლური პერიფრაზით დასავლეთის თანამედროვე გებელსებმა ახალი, კიდევ უფრო სატანური ფორმულა გამოიყვანეს: „მოგვეცით პროპაგანდის უფლება და მთელ მსოფლიოს ლგბტ საზოგადოებად გადავაქცევთ“.

ჰოდა, გააჩაღეს, მაგრამ რა გააჩაღეს. ზვავით ნამოსულ ამ აღვირახსნილ პროპაგანდას ვინ დაუდგება წინ, როდესაც ყველაფერი მათ ხელშია კონცენტრირებული — კოლოსალური თანხებით დაწყებული დამთავრებული. ამოქმედდა პროპაგანდისტული ურჩხული, რომელმაც მთელ პლანეტას ცისარტყელად აფერადებული ქუჩებიანი ნიფხავი ჩამოაცვა თავზე. აშშ-ში ლგბტის ფერები აჭრელდა თეთრი სახლი. აშშ-ის საელჩოთა შენობებზე მთელ მსოფლიოში ლგბტ დროშები ფრიალებს. ამერიკისა და ევროპის სახელმწიფოთა ხელისუფლებებს თანდათანობით ანაცვლებენ ლგბტ ხელისუფლებით. საქართველოში აშშ-ისა და ევროპის ელჩების ნაცვლად ლგბტ საზოგადოების ელჩები გველაპარაკებიან. მათი მისია უკვე დაიყვანეს ლგბტ პროპაგანდისტების მისიამდე. მსოფლიოს (რამდენიმე სახელმწიფოს გამოკლებით) უკვე ლგბტ მართავს. ევროპის წამყვან სახელმწიფოთა ლიდერები უშიშროები და უნაყოფი არიან. ეს შემთხვევითი მოვლენა რომ იყოს, მასზე ყურადღების გამახვილება არც მოხდებოდა, მაგრამ, როდესაც ევროპის უდიდესი სახელმწიფოების უდიდესი თანამდებობის პირი მამაკაცები ოფიციალურად თხოვდებიან და ქორწილსაც იხდიან, უნდა მივხედოთ, რომ დასავლეთის სახელმწიფოების პირველ პირთა უშიშროება და უოჯახობა, შემთხვევითი მოვლენა კი არ არის, მიზანმიმართული ტენდენციაა.

რა ალუდგება წინ მსოფლიოსა და კაცობრიობის წინააღმდეგ მიმართულ ამ მუსანათურ ჩანაფიქრს? — საზოგადოების ტრადიციული და კონსერვატორულად განწყობილი ნაწილი, — გვაპასუხობენ ერთ-ერთი, — რელიგიები და სასულიერო პირები, — გვაპასუხობენ მეორე, მაგრამ აგერ საკართველოს მაგალითზე ვნახეთ, რომ საზოგადოებამდე და ეკლესიაშიც ელვის სისწრაფით დაიწყო პოზიციათა რადიკალიზაცია და ერთმანეთთან დაპირისპირება. ლგბტ პროექტი ის პროექტი არ არ-

ის, რომლის შეჩერებასაც რელიგია, ხალხი ან, თუნდაც, სახელმწიფოები შეძლებენ. ეს ისეთი აპოკალიფსური მინიჭერა და ცუნამია, რომ მის შეჩერებას მხოლოდ უძლიერესი სისტემა თუ შეძლებს. მხედველობაში მაქვს კომუნისტურ-სოციალისტური — ერთადერთი სისტემა, რომელსაც ალზევეული სატანის დამხობის პოტენციალი გააჩნია. რუსეთში ლგბტ პროპაგანდა აკრძალულია, მაგრამ სიმართლეს თვალს თუ გავუხსნორებთ, უნდა ვალიაროთ, რომ ვერც ერთი კაპიტალისტური სახელმწიფო (მათ შორის რუსეთი) სიბინძურის ამ მენყერის შემაკაველები ვერ იქნება. სახელმწიფო, რომელიც იმის შემდეგაც კი, რაც აშშ-მა სამხედრო დოქტრინის დონეზე მტრად აღიარა, საკუთარ ხალხს ამერიკული ინტერნეტის გავლენის ქვეშ ტოვებს, ვფიქრობ, რომ ყოველსწამლექვე ლგბტ პროექტს წინ ვერ აღუდგება. როდესაც ლგბტ პროექტზე ვსაუბრობ, მხედველობაში ლგბტ პირები კი არ მყავს, რომელთა უბედურებთაც ეს ბოროტი ძალიან ასე საზოგადოება და უსინდისოდ მანიპულირებენ, მხედველობაში ის პროექტი მაქვს, რომელიც დასავლეთის ხელში დღეს ისეთივე იდეოლოგიური იარაღია, როგორც იარაღი იყო მეოცე საუკუნეში ფაუზიზმი იყო. განსხვავება მხოლოდ ის არის, რომ ეს უკანასკნელი უფრო ეფექტურია, ვინაიდან ფაუზიზმი მონიხალმდევე ძალებს ბრძოლისთვის თუ განანყობდა, ლგბტ პროექტი ენერგიას აცლის და აძაბუნებს. დღეს დედამიწაზე მინც არსებობს სახელმწიფო, რომელსაც დასავლეთის სატანური გეგმის ჩაშლა შეუძლია. ეს სახელმწიფო ჩინეთია. ჩინეთში ლგბტ პირთა მიმართ დაახლოებით ისეთივე დამოკიდებულებაა, როგორც რუსეთში, მაგრამ სხვა მხრივ არის თვისებრივი და პრინციპულად განსხვავებული ვითარება. ჩინეთმა კომუნისტური პარტიის ასი წლისთავი იზეიმა. ჩინეთი კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით ვითარდება და სასწაულებს აღწევს. დასავლეთში აქვთ პოლიტიკურ-ეკონომიკური ხასიათის შაბლონებისა და ანეკდოტების წარმოების მთელი ინსტიტუტი. ისინი იგონებენ, ჩვენ მოვიხმაროთ, რადგან მათ მიერ ჩვენთან გავრცელებული სიცრუე ბაჟალლო ქეშმარიტებად მიგვაჩნია. ეს დამოკიდებულებაც მათ შექმნეს, მათ გააჩინეს. მაგალითად: მათ შექმნეს მითი იმის შესახებ, რომ კაპიტალისტური ეკონომიკა სოციალისტურ ეკონომიკაზე ეფ-

ფაუზიზმის ერთ-ერთი ხანგრძლივი ფიგურა იოზეფ გებელსი ახსადავდა: «მოახსით მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები და ნებისმიერ ერს ღორების კოლტად ვაქცევ». ამ სატანური, მაგრამ თავისთავად სწორი ფორმული გონებაგანვიღობი პერიფრაზით დასავლეთის თანამედროვე გებელსებმა ახალი, კიდევ უფრო სატანური ფორმულა გამოიყვანეს: «მოგვეცით პროპაგანდის უფლება და მთელ მსოფლიოს ლგბტ საზოგადოებად გადავაქცევთ»

«მე სიტყვასა ერთსა გააღვიძებ...»

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ევროპის წამყვან სახელმწიფოთა ლიდერები უშვილოები და უნაყოფოები არიან. ეს შემთხვევითი მოვლენა რომ იყოს, მასზე ყურადღების გამახვილება არც მოხდებოდა, მაგრამ, როდესაც ევროპის უდიდესი სახელმწიფოების უდიდესი თანამდებობის პირი მამაკაცები ოფიციალურად თხოვდებიან და ქორწილსაც იხდინან, უნდა მივხვდეთ, რომ დასავლეთის სახელმწიფოების პირველ პირთა უშვილობა და უოჯახობა მიზანმიმართული ტენდენციაა.

ექვტიანია. არადა, ისტორიაში არსებობს ორი ნათელი მაგალითი იმისა, რომ კაპიტალისტური ეკონომიკა ეფექტიანობით ახლოსაც ვერ მივა სოციალისტური ეკონომიკასთან.

* მაგალითი პირველი: სტალინური საბჭოთა კავშირი და იმავე პერიოდის სოციალისტური ეკონომიკა. უზარმაზარმა სახელმწიფომ, რომელსაც არაფერი ებადა და განვითარებას წელიდან იწყებდა, ოცდაათი წელიწადში ისეთი სასწაული ჩაიდინა, რომლის მსგავსი სხვა დროს არსად არაფერი მომხდარა — კოლექტივიზაცია; ელექტროფიკაცია; ინდუსტრიალიზაცია; კაპიტალისტური ბანაკის ჯაშუშებისა და მათი უზარმაზარი აგენტურისგან ქვეყნის გაწმენდა; წარმოუდგენელი მასშტაბის სამამულლო ომში გამარჯვება; ომისგან მთლიანად დანგრეულ სახელმწიფოში კოლოსალური აღდგენითი სამუშაოების შესრულება; ბირთვული იარაღის შექმნა; კოსმოსის ათვისების დაწყება; სოციალური სამართლიანობის პრინციპებზე აგებული ზესახელმწიფოს ჩამოყალიბება. და ეს ყველაფერი, სულ რაღაც, ოცდაათი წელიწადში... აი, რას ნიშნავს და რა მასშტაბებს შეიძლება მიღწიოს სოციალისტურმა ეკონომიკამ.

* მაგალითი მეორე: თანამედროვე ჩინეთი — ეს უზარმაზარი სახელმწიფო, რომლის მოსახლეობა მილიარდ-ნახევარს აღწევს, ეკონომიკურ და ტექნოლოგიურ სასწაულებს ახდენს. ამ საკითხზე მსოფლიოში ცნობილი მეცნიერები მსჯელობენ და უაღრესად საინტერესო მონაზრებებსაც გამოთქვამენ, მაგრამ ამ შემთხვევაში უფრო საინტერესო ჩინეთის კომუნისტური პარტიის გენერალური მდივნისა და ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის თავმჯდომარის, **სი ძინპინის**, მიერ სწორედ კომუნისტური პარტიის ას წლისთავზე გამოთქმული მოსაზრებები მგონია: **„შეიარაღებული რევოლუციის გზით შეიარაღებული კონტრრევოლუციის წინააღმდეგ ჩვენ შევძელით სამი მთის დაძვრა — იმპერიალიზმის, ფეოდალიზმისა და ბიუროკრატიული კაპიტალიზმის. ჩვენ შევძენით ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა, რომლის ბატონ-პატრონად ხალხს მოგვევლინა. ჩვენ მივაღწიეთ ხალხის განთავისუფლებას და ეროვნულ დამოუკიდებლობას“.**

სი ძინპინის ამ ნათქვამში აქცენტი სოციალისტურ ეკონომიკურ სისტემაზეა გაკეთებული და იქამდე არსებული სისტემები გამოცხადებულია საზოგადოების განვითარების დამაშუბრებელი ძალად, რომლის დაძვრაც აუცილებელია: **„ჩინეთის კომუნისტურმა პარტიამ და ჩინელმა ხალხმა თავიანთი გმირული ბრძოლით მთელ მსოფლიოს სახეიმოდ განუცხადეს: ჩინელ ხალხს არამხოლოდ ძველი სამყაროს დანგრევა შეუძლია, მას შეუძლია ახლის შექმნაც. ჩინეთისთვის სოციალიზმი ხსნა, მხოლოდ სოციალიზმი აძლევს ჩინეთს წარმატებული განვითარების საშუალებას“.**

ჩინეთის მეთაური ამ აზრს კიდევ უფრო განავრცობს და ერთმნიშვნელოვან დასკვნასაც გვთავაზობს: **„ასოთხმოც**

წელზე მეტი ხნის პერიოდი ჩინეთის ახალი ისტორიისა, ასწლიანი ისტორია ჩინეთის კომუნისტური პარტიისა და სამოცდაათი წელიწადზე მეტი ხნის ისტორია ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკისათვის ანად ადრესტურებს, რომ კომუნისტური პარტიის გარეშე არ იქნებოდა არც ახალი ჩინეთი და, საერთოდ, ჩინელი ერის დიდი აღორძინების შესახებ ლაპარაკი კი შეუძლებელი იქნებოდა“.

სი ძინპინი აქვე საუბრობს იმის შესახებაც, რომ არავის არ შესწევს ჩინელი ხალხისა და ჩინეთის კომუნისტური პარტიის ერთიანობაში ბზარის შეტანის ძალა. **„ჩინეთის კომუნისტური პარტია ყოველთვის იყო ჩინელი ხალხის ყველაზე ფართო ფენების ინტერესების გამომხატველი, ამიტომ ნებისმიერი მცდელობა ჩინეთის კომუნისტური პარტიისა და ჩინელი ხალხის ერთმანეთთან დაპირისპირებისა მარცხისთვისაა განიჭებული, რადგან ამას არ შეეგუებიან არც 95 მილიონი ჩინელი კომუნისტი და არც ჩინელი ხალხი, რომლის რაოდენობა მილიარდ ოთხას მილიონს აღწერს“.** ჩინეთის ლიდერს არ აუხსნია, თუ ვის გულისხმობდა კონკრეტულად, ამ სიტყვებს როდესაც წარმოთქვამდა, მაგრამ განა ეს ძნელი მისახვედრია? აშშ და კოლექტიური დასავლეთი, რომლებმაც მოლაღატების ხელით საბჭოთა სოციალისტური სისტემის დასაფრთხილება მიიღეს, ყველაფერს აკეთებენ იმისთვის, რომ ჩინეთშიც ანალოგიური მდგომარეობა შეიქმნას. ამ ლაკონურ წინადადებაში ჩინეთის ლიდერმა მისი სამშობლოს სწორედ ამ დაუძინებელ მტრებს გასცა პასუხი. ეს სიტყვებიც მათთვის იყო განკუთვნილი: **„ჩვენ ხალხზე დაყრდნობით უნდა შევქმნათ ისტორია, უნდა მივყვეთ განვითარების იმ კონცეფციას, რომელიც ყურადღების ცენტრში ხალხს აყენებს, აუცილებელია, განვავითაროთ ყოველი მოქალაქე სახალხო დემოკრატიის, დავიცვათ სოციალისტური თანასწორობა და სამართლიანობა“.**

ეს ძალიან საინტერესო მომენტია. ბატონი სი ძინპინი საუბრობს **„ყოველსომცხველსახალხო დემოკრატიაზე“.** ეს იმას ნიშნავს, რომ ყოველსომცხველი სახალხო დემოკრატია და სოციალიზმი განუყოფელი ცნებებია. არ არსებობს (არც არსდროს უარსებობს) არც ვერც იარსებებს) ბურჟუაზიული დემოკრატია, ვინაიდან ეს ორი ცნება ერთმანეთს გამოირიცხავს. სოციალიზმი და დემოკრატია კი ის ცნებებია, რომლებიც ერთმანეთს მოითხოვენ, ურთიერთს განაპირობებენ და უერთმანეთოდ არ არსებობენ. სი ძინპინმა რამდენიმეჯერ ახსენა ჩინური სპეციფიკის სოციალიზმი. საინტერესოა, რას გულისხმობს იგი ჩინურ სპეციფიკაში: სოციალისტური სისტემის შექმნის პროცესში ჩინური ეროვნული ხასიათის, ეროვნული ფსიქიკისა და ეროვნული ფილოსოფიის გათვალისწინებას თუ კლასიკური სოციალიზმის თეორიის რევიზიასა და ნეოსოციალიზმის მიმართულეობით სვლას, რომლის უმთავრესი მახასიათებელი ძველის უარყოფა და ახლის ძიება იქნება. ბატონი სი ძინპინი ამ შემთხვევაშიც სრული-

დასავლურ ლგბტ პრეზიდენტს, როგორც თანამედროვე ფაშის პენილული ფორსა, სოხილისტური ჩინეთი შეაჩივრებს და დაასაბუთებს. დაღა დრო, როდესაც საქართველო თავი უნდა დაანებოს ბედის ვარსკვლავის დასავლეთში ქივას. ქართველმა ხალხმა უნდა შეიგნოს, რომ მისთვის დასავლური ორიენტაცია არატრადიციულ საქსუალურ ორიენტაციაზეა საფუძვლიანი და არა თბილისის ქვეყნიერებაზე გაბრუნებული მუხტი-კრივი

სი ძინპინი

ამოქედდა პროპაგანდისტული უჩინელი, როგორც მთელ კლანებს სისარტყლად აფრადებული ქაჩიანი ნიფსაჟი ჩამოაფხა თავზე. აშშ-ში ლგბტ-ის ფრიახით აჩქალდა თითქმის სხლი. აშშ-ის საელჩოთა შენობაზე მთელ მსოფლიოში ლგბტ დროშები ფრიალავს. აპრიკისა და ევროპის სახელმწიფოთა ხელისუფლებას თანდათანობით ანახვლავს ლგბტ ხელისუფლებით

ად ერთმნიშვნელოვან განმარტებას გვთავაზობს: **„ჩინეთის კომუნისტური პარტიის წარმატებები და ჩინური სპეციფიკის სოციალიზმის უპირატესობის საწინააღმდეგო მარქსიზმის ეფექტიანი გამოყენებაა. ჩვენს წინსვლაში აუცილებელია უნდა ვეყრდნობოდეთ მარქსიზმ-ლენინიზმს, მათ ძედუნის იდეებს, დენ სიაოპინის თეორიას... უნდა განვაგრძოთ მარქსიზმის ძირითადი დებულებების მორგება და შეთავსება ჩინეთის კონკრეტულ რეალობასთან. მარქსიზმის პრიზმით უნდა შევხედოთ ახალ ეპოქას, განვავრცოთ თანამედროვე ჩინური მარქსიზმისა და ოცდაამეერთე საუკუნის მარქსიზმის განვითარება“.**

ჩინეთის ხელმძღვანელი კიდევ ერთხელ მიუბრუნდა იმ გარეშე ძალეებს, რომელთა სურვილიც ჩინეთის თავბრუსხვევით განვითარების შეჩერება და ჩინელი ხალხის დაჩოქვა ნარმოადგენს: **„ჩინელი ხალხი სამართლიანობის მოყვარული ხალხია, რომელიც ძალადობას არ ემორჩილება. ჩინელებს აქვთ თავდაჯერებულიობა და ეროვნული სიამაყის განცდა. ჩინელ ხალხს არასოდეს არავინ დაუჩაგრავს, არავინ დაუმონებია და დაუმცივებია, აქედან გამომ-**

დინარე, არანაირ გარეშე ძალეებს თავს არ დააჩაგრინებებს, თავს არ დაამცირებინებს და არ დაემონება. ვინც ამის გაკეთებას შეეცდება, ჩინელი ხალხის სულისა და სხეულის ნაფლეთებისგან აგებულ ისტორიულ კედელს თავით შეასკდება. იმ ჩინელი ხალხისა, რომლის რაოდენობა 1,4 მილიარდს აღწერს“.

მრავლისმეტყველი განცხადებაა, ლაკონური, მაგრამ ტყუადა; თავშეკავებული, მაგრამ მტკიცე. სი ძინპინი ტაივანის პრობლემასაც შეეხო და განაცხადა, რომ **„ჩინეთის ტერიტორიული გამთლიანება ჩინეთის შეილების ისტორიული ამოცანაა. აუცილებელია ერთიანი ჩინეთის პრინციპის დაცვა. უნდა გააქტიურდეს ჩინეთის გამთლიანების პროცესი. ამ საქმეში ერთად უნდა დავდგეთ ორივე ნაპირის წარმომადგენლები და, ხელიხელჩაკიდებულეობა, საფუძველშივე აღმოვფხვრათ „დამოუკიდებელი ტაივანის“ ჩამოყალიბების ნებისმიერი მცდელობა. ჩვენს ცხოვრებაში განუხრებლად უნდა დავინერგოთ პრინციპი: ერთი სახელმწიფო — ორი სისტემა“.** ჩემი აზრით, ეს უმნიშვნელოვანესი განცხადებაა იმ თვალსაზრისით, რომ უძლიერესი ზესახელმწი-

ფო ძალის პოზიციებიდან კი არ ელაპარაკება საკუთარი ხალხის იმ ნაწილს, რომელთაც ისტორიული პრობლემა ჩამოუყალიბდა, არამედ გონივრულ კომპრომის სთავაზობს, რაც ჩვენთვის უაღრესად დამაფიქრებელი მაგალითი უნდა იყოს.

მოსხენების დასკვნით ნაწილში სახელმწიფოს ხელმძღვანელმა მაღალი ისტორიული შეფასება მისცა კომუნისტურ

P. S. ლგბტ პროექტის მხოლოდ ერთი შემადგენელი ნაწილია ის, რაც ამჟამად შავ ზღვაში ხდება. აშშ, უკრაინასთან ერთად, გრანდიოზულ სამხედრო წვრთნებს ატარებს. რუსეთის ტერიტორიულ წყლებში შემოპარული ბრიტანული გემი, როგორც მოსალოდნელი იყო, რუსმა სამხედროებმა გააძევეს, თუმცა მისი ჩაძირვის სრული უფლება შექონდათ. რუსეთის პრეზიდენტმა ამ საკითხზე ძალიან საინტერესო კომენტარი გააკეთა: „გემი რომ ჩაგვეძირა, ამის გამო მსოფლიო ომი არ დაიწყებოდა, რადგან მათ, ვინც ამ პროვოკაციებს აწყობს, იცნა, რომ ამ ომიდან გამარჯვებულნი ვერ გამოვლენ“.

პოლიტიკური შედეგი იყო ვლადიმერ პუტინის კომენტარი ამერიკული სადაზვერვო თვითმფრინავის მიერ რუსეთის სახელმწიფო საზღვრის დარღვევაზე: **„მეხსიერება თუ არ მღალატობს, აშშ-ის იმ სადაზვერვო თვითმფრინავის ბორტის ნომერია — 63/9792“.**

დასაზვერად შემოჭრილი თვითმფრინავისთვის ისეთი კარგი დაზვერვა ჩატარებია, რომ პრეზიდენტისთვის მისი საბორტო ნომერიც კი მოუხსენებიათ. უმაღლეს მთავარსარდალს დასავლეთის მიერ მოწყობილ ამ უნიჭო პროვოკაციაზე, ალბათ, ბევრ სხვა რამესაც მოახსენებდნენ, მაგრამ ყველაფერს საჯაროდ ხომ არ მოყვებოდა. თვითონაც დაზვერვაშია ნამუშევარი და შესანიშნავად იცის, რისი თქმა შეიძლება და რისი — არა.

პარტიას: **„ასი წლის წინათ ჩინეთი მსოფლიოს თვალში ნაქცევულ და დაცემულ სახელმწიფოდ გამოიყურებოდა, დღეს კი მსოფლიოს წინაშე დგას სახელმწიფო, ვრი, რომელიც არნახული ტემპებით ვითარდება და მტკიცე ნაბიჯებით მიემართება უდიდესი აღორძინების მიმართულეობით, რაც იმას ნიშნავს, რომ ჩინეთის კომუნისტურმა პარტიამ წარმატებით შეასრულა მისია, რომელიც მას ისტორიამ და ხალხმა დააკისრა“.**

მისი ეს უაღრესად მნიშვნელოვანი მოხსენება ბატონმა სი ძინპინმა უმთავრესი მიზნის გახმოვანებით დაასრულა: **„აუცილებლად მივალწევთ მიზანს მოდერნიზებული სოციალისტური „დერჟავის“ აშენებისა“.** სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, მსოფლიოს წარმართველი და ყველაზე ბიზნის ნიშნით პირველი ნომერი სახელმწიფო სოციალისტური იქნება. აი, სად უნდა ვეძებოთ დასავლური ფაშისმიისა და ლგბტ პროექტის შემკავებელი ისტორიული ფაქტორი. ხომ ფაქტია, რომ მეოცე საუკუნეში დასავლური ფაშისმიის სოციალისტურმა საბჭოთა კავშირმა შეაჩერა და დაასამარა. დასავლურ ლგბტ პროექტს, რომელიც თანამედროვე ფაშისმიის შენიღბული ფორმაა, სოციალისტური ჩინეთი შეაჩერებს და დაასამარებს. დაღა დრო, როდესაც საქართველომ თავი უნდა დაანებოს ბედის ვარსკვლავის დასავლეთში ძივას. ქართველმა ხალხმა უნდა შეიგნოს, რომ მისთვის დასავლური ორიენტაცია არატრადიციულ საქსუალურ ორიენტაციაზეა საფუძვლიანი და არა თბილისის ქვეყნიერებაზე გაბრუნებული მუხტი-კრივი.

პალარი კვარაცხელია

„აფრასიძეები დასოცეს და ამის გამო არავის არ აქვს ბრალი დაყენებული. ამ ეპიზოდში ბრალი არ დაუყენებიათ არც სააკაშვილისთვის, რომელმაც ტელეეთერში მისცა ალიარებითი ჩვენება, როდესაც განაცხადა, რომ მისი ბრძანებით განხორციელდა ამ ოჯახზე თავდასხმა; ბრალი არ დაუყენებიათ არც ბარამიძისთვის, რომელმაც დავალება შეასრულა.

«ყველაფრის მკადრებლის» სინდრომი — მიზეზი გორა აფრასიძისთვის მოწყობილი პედაგოგიის

„ნაციონალური მოძრაობის“ მიერ ჩადენილ უამრავ დანაშაულთაგან ერთ-ერთი საზარელია „აფრასიძეების საქმე“. სწორედ აფრასიძეების ოჯახის შემთხვევით გადარჩენილ წევრს, გორა აფრასიძეს, მოუხსოვროვდა პროვოკაცია ნალკის მუნიციპალიტეტის სოფელ ნინწყაროში „ტვ პირველის“ ჟურნალისტმა, ვინმე ნინი ელიკაშვილმა, რომელიც კატეგორიულად მოითხოვს აფრასიძის დაპატიმრებას. ბუნებრივია, ძალადობის წინააღმდეგ ვართ, მაგრამ, თუ ელიკაშვილმა არ იცის, რა უბედურება დაატრიალა სააკაშვილის ხელისუფლებამ აფრასიძეების ოჯახში, სვანეთში მაინც არ ყოფილა?! ნუთუ არ უნახავს მესტიამდე მისასვლელ გზაზე გადამწვარი სოფელი ეცერი, რომლის დანახვაც გულგრილს ვერავის ვერ დატოვებს?! ნალკაში მომხდარ ინციდენტზე, ხელისუფლებისა და საზოგადოების ინერტულობაზე უფლებადამცველები ნაწნა კაპაბაძე და ირმა ჭკაბაძე გვესაუბრებიან.

აფრასიძეების დამწვარ-დაწვარი სახლი ეცერში და ამის შემოწმების მიზნით გორა აფრასიძე

„სწორედ ასეთი ჟურნალისტების დაუსჯელობამ მოიტანა ის, რაც ნალკაში მოხდა. დავინწყით იქიდან, რა უქნეს აფრასიძეებს და ვინ არის გორა აფრასიძე, რომლის დაპატიმრებასაც ითხოვენ დღეს ვიღაც „ჟურნალისტი“ და მისი უფროსობა.“

რნალისტი უნდა განახსვავოს. სწორედ ასეთი ჟურნალისტების დაუსჯელობამ მოიტანა ის, რაც ნალკაში მოხდა. დავინწყით იქიდან, რა უქნეს აფრასიძეებს და ვინ არის გორა აფრასიძე, რომლის დაპატიმრებასაც ითხოვენ დღეს ვიღაც „ჟურნალისტი“ და მისი უფროსობა. ამ ადამიანმა, რომელმაც, წავიდა, უნდა იცოდეს, რა უნდა სააკაშვილის რეჟიმმა აფრასიძეების ოჯახს და როგორი გამწვარი კაცი იყო გორა აფრასიძე, მონაწილე პროვოკაციის, მამრამ ხომ ყველაზე ვიცით, რომ ეს ჟურნალისტი არის იმ ქალის წარმომადგენელი, რომელიც აფრასიძეების ოჯახში იმყოფებოდა. გორა აფრასიძე იცის, ვინ არის ის და პარტია ახსოვს, რომელიც დაუპირისპირდა ცეცხლი გია ბარამიძის სახელს, რომელიც ცოცხალი კაცი იმყოფებოდა...

ანთი სახლში დასოცეს და ამის გამო არავის არ აქვს ბრალი დაყენებული. ამ ეპიზოდში ბრალი არ დაუყენებიათ არც სააკაშვილისთვის, რომელმაც ტელეეთერში მისცა ალიარებითი ჩვენება, როდესაც განაცხადა, რომ მისი ბრძანებით განხორციელდა ამ ოჯახზე თავდასხმა; ბრალი არ დაუყენებიათ არც ბარამიძისთვის, რომელმაც დავალება შეასრულა. სამწუხაროა, რომ ხელისუფლებისგან ვერ მოვისმინე ნალკაში მომხდარ ინციდენტზე კომენტარი, რომელშიც იტყობდნენ, რომ ჟურნალისტი არ იყო მართალი. გორა აფრასიძე არ შეეხებია აფრასიძისთვის, არც კამერა დაუმტკრებია, უბრალოდ, გაიზიანდა ნაციონალური ტელევიზიის დანახვაზე. აფრასიძის მდგომარეობაში მყოფი ადამიანის ქმედებას კი კანონი ითვალისწინებს. საქართველოში მოქმედი ბევრი ჟურნალისტი და მათი დამკვეთები არიან ფაშისტები და ამას ხელს აფრასიძეების ხელისუფლება. ის, რაც აფრასიძეებს დამართეს, სამხედროა. ამის ამსახველი კადრები არსებობს და ვიცით, რომ შემზარავი, ამ შემზარავი ქმედების ავტორი კი დღესაც ილტვის ხელისუფლებაში დასაბრუნებლად — ამაზე მეტი ცინიზმი ვაგონილა?! — აფრასიძეების საქმის ადვოკატი ირმა ჭკაბაძეა და ის დღესაც იბრძვის სამართლისთვის ალსადგენად... — კარგი იქნება, თუკი ირმა მოითხოვს აფრასიძეების საქმის მოხსნას პარლამენტში, შესაბამისი კომიტეტის თანდარსებით. ამით ხელისუფლების ე.წ. დაყრდნობა დასუსტდება და, რაც

მთავარია, კიდევ ერთხელ შევახსენებთ საზოგადოებას, რა ჩაიდინა „ნაციონალურმა მოძრაობამ“. ჟურნალისტის ეს საქციელი ხელისუფლების უსუსურობამ, უმოქმედობამ და ნაყრუებამ გამოიწვია. — ხელისუფლებას დავალებული აქვს, ჟურნალისტებს არ შეეხონ, განსაკუთრებით, ე.წ. ოპოზიციის ჟურნალისტებს... — დავალება დასავლეთიდან მოდის. ნეტავ, დასავლეთი თავის თავს მიხედავდეს. თვითონ იმდენი პრობლემა აქვთ, თავზე ემზობათ ყველაფერი, გასაკუთრებით ამერიკას. მათი პრობლემები მალე გახდება ნათელი, მაგრამ მე ის მადარდებს, რა მორჩილება ასეთი ჩვენს ქვეყანაში, რომ ხმა ვერ ამოგვიღია?! ჩვენთან აღარ არსებობს სამოქალაქო საზოგადოება, რომელიც მთლიანად შეისრუტა წინა ხელისუფლებამ. 2003 წლის გადართობის შემდეგ საზოგადოების უდიდესი ნაწილი იქცა კრიმინალური ხელისუფლების ნაწილად, ასევე თავის ნაწილად აქციეს ჟურნალისტები, არასამთავრობოები და, თქვენ წარმოიდგინეთ, ომბუდსმენიც, რომელიც ნეიტრალური უნდა იყოს. ჩვენ დღეს ვუყურებთ სახალხო დამცველს, რომელიც პოლიტიკური იარაღია ნაციონალური ხელისუფლების ხელში. თუკი სამოქალაქო საზოგადოება არ გააქტიურდება, არაფერი არ გვეშველება. სწორედ სამოქალაქო საზოგადოების უნდა ემხროდეს ხელისუფლებასაც და ე.წ. ოპოზიციასაც. დიდი როლი გვაკისრია და ეს როლი შესასრულებელია. სამწუხაროა, მესამე სექტორი ქვეყანაში აღარ არსებობს.

„აფრასიძეების მკვლელობის მკვლელობის ოჯახს 12 პირადგორანით დასხნენ თავს, ოპოზიციის 800 ადამიანი მოწოდებული“

ირმა ჭკაბაძე, აფრასიძეების ადვოკატი: — სამწუხაროდ, ძალიან დიდხანს გაგრძელდა აფრასიძეების საქმის გამოძიება, თუმცა გარკვეული ნაბიჯები გადადგმულია, ჩატარებულია გვაშების ექსპერტიზა, რითაც დადასტურდა, რომ მამრამ აფრასიძე ახლო მანძილიდან არის დახრეტილი და, საერთოდ, საზოგადოებამ კარგად იცის ამ ოჯახის მიმართ ჩადენილი დანაშაულის წერილობრივი დეტალები, რადგან ყველაფერი კამერების წინ ხდებოდა. ყველაზე იცის, სახლში ცოცხალად რომ დანახეს ოჯახის ერთი წევრი, სოლო გორა აფრასიძე ახლო მანძილიდან დანახეს. აფრასიძეების საქმის მოთავეები იყვნენ იმჟამინდელი ძალიან ცნობილი ჟურნალისტი, ვინც იყო, ყველა აშუქებდა ამ საქმის დეტალებს, არ შეეშვებოდა ადამიანი ამ ქვეყანაში, რომელიც ეს საზარელი ამბავი არ იცის. აფრასიძეების ოჯახზე თავდასხმის ამბავი იცის იმ ჟურნალისტების და იმ ცნობილებისგან, რომლებმაც აფრასიძეების ოჯახში იმყოფებოდნენ. ისინი ქალიან ცუდი ფორმით აშუქებდნენ მომხდარს, ეს დაუშვებელია. გორა აფრასიძე დააპატიმრეს და ათათასლარიანი გიროს გადახდის სანაცვლოდ შეუძლია გათავისუფლდეს, მაგრამ ამ თანხის გადახდის საშუალება მის ოჯახს არ აქვს. თუკი საქორი შექმნა, პარლამენტშიც მოვითხოვთ საქმის განხილვას, მაგრამ ეს ყველაფერი მას შემდეგ მოხდება, როდესაც ოჯახი გადაწყვეტს.

ნაწნა კაპაბაძე, ადამიანის უფლებათა დამცველი: — თავდაპირველად ვიტყვი, რომ დღეს ყველა და ყველაფერმა დაკარგა სახე. საზოგადოებამაც დაკარგა ის სახე, რომლითაც მსოფლიოში გამოვიჩინეთ. ქვეყანაში სახე დაკარგეს ჟურნალისტებმაც. ნამდვილი ჟურნალისტი კაპაბაძე არ არსებობს, ის გადაიტაცა ზონდარტებით ეს ჟურნალისტის საქმიანობის შეზღუდვას ნიშნავს. ეს სერიოზული პრობლემაა, რადგან სახელმწიფომ მიკერძოებული ჟურნალისტი უნდა განახსვავოს. სწორედ ასეთი ჟურნალისტების დაუსჯელობამ მოიტანა ის, რაც ნალკაში მოხდა. დავინწყით იქიდან, რა უქნეს აფრასიძეებს და ვინ არის გორა აფრასიძე, რომლის დაპატიმრებასაც ითხოვენ დღეს ვიღაც „ჟურნალისტი“ და მისი უფროსობა. ამ ადამიანმა, რომელმაც, წავიდა, უნდა იცოდეს, რა უნდა სააკაშვილის რეჟიმმა აფრასიძეების ოჯახს და როგორი გამწვარი კაცი იყო გორა აფრასიძე, მონაწილე პროვოკაციის, მამრამ ხომ ყველაზე ვიცით, რომ ეს ჟურნალისტი არის იმ ქალის წარმომადგენელი, რომელიც აფრასიძეების ოჯახში იმყოფებოდა. გორა აფრასიძე იცის, ვინ არის ის და პარტია ახსოვს, რომელიც დაუპირისპირდა ცეცხლი გია ბარამიძის სახელს, რომელიც ცოცხალი კაცი იმყოფებოდა...

„სამწუხაროა, რომ ხელისუფლებას ვერ მოვისმინე ნალკაში მომხდარ ინციდენტზე კომენტარი, რომელშიც იტყობდნენ, რომ ჟურნალისტი არ იყო მართალი“

შვილმა ტელეეთერში ისაუბრა, რომ მან გასცა აფრასიძეებზე თავდასხმის ბრძანება. გამოძიება გრძელდება და იმედია, ლოგიკურ დასკვნამდე მივალთ. გორა და დედოფალი აფრასიძეები დაზარალებულად არიან ცნობილი, ჩვენ ხელახლა მივმართეთ თბილისის საქალაქო სასამართლოს და რამდენიმე დღეა, რაც საქმე წარმოებაშია მიღებული. 2004 წლიდან აფრასიძეების ოჯახის გადარჩენის მიზნით აფრასიძეების ბრძანებით დაწესებული ადგილობრივი მითითებით შენობაში ცხოვრობენ. სწორედ იმ მომენტად ჟურნალისტებსა და გორა აფრასიძის შორის შეხლა-შემოხლა. გარკვეულმა ჯგუფებმა, რომლებიც ვიცით, რომ წინა ხელისუფლების მხარდამხრები არიან, გადაწყვიტეს, აფრასიძეებს წაართვან ის საცხოვრებელი ადგილი, რომელიც ამჟამად მათს აფრასიძეებს, გამოსასვლელს. გორა აფრასიძის პროვოკაციის მიზნით იმყოფებიან ისევე, კაცს, რომელსაც მამა და მამა თვალწინ დაუსოცეს; კაცს, რომლისთვისაც სახელმწიფოს არანაირი კომპენსაცია არ შეუძლება. აფრასიძეები არ წაწვებიან, იცინა, მივალდეგ ვაშლს ვიკრავთ ბაბუის ოცნებებს, მამრამ სამართლიანობის აღდგენის იმედით ვართ კიდევ აქვე. აფრასიძეების გახმაურებული საქმე, ადრე თუ გვიან, დასრულდება. კანონმდებლობაში არის მუხლი, რომლის მიხედვით ასეთ საქმეებს ხანდაზმულობის ვადა არ ეხება. ჩვენ არ ვჩერდებით, განსაკუთრებით ქალბატონი დედოფალი, რომელიც ამბობს, — არ მინდა, ჩემს შვილებსა და შვილიშვილებს საბრძოლველი დავეტოვო; არ მინდა, ცოლად ჩავადვინო. ამიტომ ითხოვს კატეგორიულად დამნაშავეების დაპატიმრებას. ძალიან ძნელია, თავი შეიკავო, როცა დამნაშავე ქუჩაში გადაგყვება. არც ისაა ლამაზი, როცა ჟურნალისტი ნინამ შემოგეჭრება და პროვოკაციას მოგიწყობს. ჟურნალისტებს უნდა შეეძლოს პასუხისმგებლობის განცდა. — ხომ არ ფიქრობთ, რომ პარლამენტში, შესაბამის კომიტეტებში მოხდეს აფრასიძეების საქმის მოხსნა? — როდესაც აფრასიძეების ოჯახს თავს დაესხნენ, თითქმის ყველა ჟურნალისტი სოლიდარული იყო, ყველა აშუქებდა ამ საქმის დეტალებს, არ შეეშვებოდა ადამიანი ამ ქვეყანაში, რომელიც ეს საზარელი ამბავი არ იცის. აფრასიძეების ოჯახზე თავდასხმის ამბავი იცის იმ ჟურნალისტების და იმ ცნობილებისგან, რომლებმაც აფრასიძეების ოჯახში იმყოფებოდნენ. ისინი ქალიან ცუდი ფორმით აშუქებდნენ მომხდარს, ეს დაუშვებელია. გორა აფრასიძე დააპატიმრეს და ათათასლარიანი გიროს გადახდის სანაცვლოდ შეუძლია გათავისუფლდეს, მაგრამ ამ თანხის გადახდის საშუალება მის ოჯახს არ აქვს. თუკი საქორი შექმნა, პარლამენტშიც მოვითხოვთ საქმის განხილვას, მაგრამ ეს ყველაფერი მას შემდეგ მოხდება, როდესაც ოჯახი გადაწყვეტს.

მოამზადა კაპა ნახიდაშვილი

ამერიკის კონტინენტზე გადასახლებული ირლანდიელი, იტალიელი და უოლონელი კათოლიკები, ამერიკაში ეკონომიკური და არა იდოლოგიური მიზნებით ემიგრირებული, სხვადასხვა ფორმით განიცდიდნენ დისკრიმინაციას. მათ, სხვა ყველაფერთან ერთად, „ორმაგ ლოიალურობასაც“ საყვედურობდნენ — ორიენტაციას ვატიკანზე, მძლავრ ცენტრალურ ეკლესიაზე.

რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა ვაშინგტონი მსოფლიო მართლმადიდებლობაში განხეთქილების შეტანაში დაადანაშაულა. სახელმწიფო დეპარტამენტის და მასთან აფილირებული მრჩეველების ეს „მოღვაწეობა“ იშვიათად ხმაურდება, მაგრამ ის რამდენიმე ათეულ წელს ითვლის. რა ამოდრავებთ მართლმადიდებლობაში არეულობების შემტან ამერიკელებს? როგორ შეესაბამება ეს ეკლესიის საქმეებში ჩაურევლობის პრინციპს, რომელსაც ისინი თავიანთ ქვეყანაში ქადაგებენ?

„აშშ სათავეში ჩაუდგა სახელმწიფოს ჩარევას ეკლესიის საქმეებში და დაუფარავად ცდილობს განხეთქილების შეტანას მსოფლიო მართლმადიდებლობაში“, — წერს სარბი ლაპროვი გამოცემა „N“-ში გამოქვეყნებულ სტატიაში. ლავროვის მასალაში ბევრი სხვადასხვანაირი აზრი და თეზისია მიძღვნილი რუსეთ-ამერიკის ურთიერთობებისადმი. ლავროვს კონკრეტული მაგალითები არ მოჰყავს, მაგრამ ამერიკის მხრიდან ჩარევა მართლაც არის, უბრალოდ, არ ხმაურდება. არადა, ამერიკელები მას არ ასაიდუმლოებენ, პირიქით — მათთვის ეს ქმედებები ისეთივე ბუნებრივია, როგორც კიბეების გახეხვა. ფაქტების გაუსაჯაროებლობა უფრო იმით აიხსნება, რომ ამერიკელები რელიგიის საქმეებს ტაქტიკურად უდგებიან. მთავარი, რაც უნდა გავაცნობიეროთ, არის ის, რომ აშშ საქმეების ქვეყანა, ევროპიდან კათოლიკების დევნას გამოქვეყნული პროტესტანტების მიერ დაარსებული სახელმწიფო, და, საკითხს რწმენიდან ფილოსოფიაში თუ გადავიყვანოთ, შეგვიძლია ვთქვათ: ძლიერი ეკლესიის დევნას თავდაღწეული პროტესტანტების მიერ შექმნილი სახელმწიფო.

ნიუ-იორკი კოლანდიელებმა დააარსეს. ლუთერანი გერმანელები გენოფონდის ძირითადი მიმნოდებლები არიან. კალვინისტ ინგლისელებს კი გადაწყვეტილი როლი ეკუთვნით ამერიკულ რევოლუციასა და ბრიტანელების წინააღმდეგ ამბოხებაში, რომლებიც, აგრეთვე, პროტესტანტები იყვნენ, მაგრამ, კალვინისტების აზრით, ძალიან ავტორიტარული.

ახალმა ერმა ხელისუფლებას კონსტიტუციით აუკრძალა, მხარი დაეჭირა რომელიმე რელიგიისთვის და ახალ სახელმწიფოში განამტკიცა რწმენის თავისუფლება.

რუსეთის მრავალკონფესიურ ქვეყანას უნდებდნენ, მაგრამ ის, ამ მხრივ, გაცილებით ერთსახოვანია, ვიდრე აშშ. რუსეთში რელიგიას ყოფენ „ტრადიციულ“ (ქრისტიანობა, ისლამი, ბუდიზმი, იუდიზმი) მიმდინარეობებად და სექტებად, რომელთა შორის აშკარად გამოირჩევიან დესტრუქციული სექტები.

ამერიკელებს სახელმწიფო პრინციპი და ეროვნული ისტორია კარნახობთ, რწმენა და კულტი მიაკუთვნონ ხელმეუბნელ კერძო ზონას, ამიტომ არის ასე პოპულარული მათ კინოსა და ლიტერატურაში სიუჟეტები სისხლით გაუმძაღლარ სექტებზე, რომლებიც მიყრუებულ ადგილებში იმალებიან. მაგრამ ეს არ იძლევა იმის თქმის საფუძველს, რომ ამერიკულმა მოდელმა ვერ გაამართლა, პირიქით, ამ მოდელმა თავისი ქმედუნარიანობა დაამტკიცა.

პრობლემა არის ის, რომ ეს დროთა განმავლობაში და-

დად დაესვა ამერიკელთა აღქმის თავიანთ თავზე, როგორც გამოჩენილ, განსაკუთრებულ ერზე და ბანალურ ქსენოფობიაზე. მაგალითად, ამერიკის კონტინენტზე გადასახლებული ირლანდიელი, იტალიელი და უოლონელი კათოლიკები, ამერიკაში ეკონომიკური და არა იდოლოგიური მიზნებით ემიგრირებული, სხვადასხვა ფორმით განიცდიდნენ დისკრიმინაციას. მათ, სხვა ყველაფერთან ერთად, „ორმაგ ლოიალურობასაც“ საყვედურობდნენ — ორიენტაციას ვატიკანზე, მძლავრ ცენტრალურ ეკლესიაზე.

ჯონ კანედის, ქვეყნის ისტორიაში ყველაზე საყვარელ პრეზიდენტს, წინასაარჩევნო კამპანიის პერიოდში მოუწია დაფიცება, რომ არ უღალატებდა ქვეყნის ეროვნულ ინტერესებს რომის პაპის თხოვნის შემთხვევაში. ამჟამად აღქმა „ვასპა“ (თეთრკანიანი ანგლოსაქსი პროტესტანტი) ეტალონური ამერიკელის რანგში რასისტულად ითვლება, მაგრამ აღქმა, რომლის მიხედვითაც, რაც უფრო მეტი პატიარა ეკლესია იქნება, მით უკეთესი, ჯერ კიდევ ცოცხალია. ამ „ეტალონურ ვასპებს“ მართლმადიდებლობის, როგორც ეკლესიების ფედერაციის, მიმართ ადრე უფრო ლოიალური და მოკიდებულია ჰქონდათ, ვიდრე კათოლიკებს.

პირველ რიგში, მართლმადიდებლები აშშ-ში ცოტანი იყვნენ და „თვალში არავის ეჩხივებოდნენ“. ქვეყანაში ყველაზე დიდი მართლმადიდებელი თემი არის კონსტანტინოპოლის საპატრიარქოს ბერძნული თემი. მისი წარმომადგენელი იყო მაიკლ ლუპაკინი — პირველი და ბოლო მართლმადიდებელი მორწმუნე პრეზიდენტობის კანდიდატი ძირითადი პარტიების პრეზიდენტობის კანდიდატებიდან, რომელმაც გამანადგურებელი მარცხი იხვინა რონალდ რეიგანისთან. პოპულარობის მიხედვით, ის აგებს (არანაკლებ გამანადგურებელი სხვაობით) სიტუაციური კომედიის ვარსკვლავ ჯენიფერ მენსონს, რომელიც, სხვათა შორის, მოსკოვის საპატრიარქოს უცხოეთში რუსული მართლმადიდებელი ეკლესიის მრევლის წარმომადგენელია.

მეორე — აშშ-ში მორწმუნე მართლმადიდებლებს კომუნიზმის მსხვერპლად მიიჩნევენ. ამიტომ, როცა აღმოსავლეთის ბლოკი დაინგრა, სსრკ დაიშალა, ხოლო ამერიკელებმა მრჩეველებმა „ფრთხილად შეიფარეს“ აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნები, მართლმადიდებლობის გახლეჩისათვის მთელი მსოფლიო დღევანდელი ირლანდიის, დასუსტების მცდელობა. ისინი გამოდიოდნენ თავიანთი „ბუნებრივი“ ლოგიკიდან: რაც მეტია ეკლესია, მით უკეთესი. დაე, თითოეულ სახელმწიფოს „თავისი“ ჰქონდეს,

როგორ ებრძვის და ვნებს აშშ გაერთიანებულობას

თავისი ხასიათით ყველაზე აგრესიული და მძარცველური იყო სეპარატიზმი ჩერნოგორიასა და მაკედონიაში, რომლებიც სერბეთის მართლმადიდებელი ეკლესიის კანონიკური ტერიტორიებია. ჩერნოგორიელი დიქტატორის, ჯუპანოვიჩის, უსაზღვრო თავხედობასა და, ასეთივე მეთოდების მიუხედავად, სახელმწიფო მაკედონია ყველაზე აღმშფოთებული მაგალითი ხელისუფლების ჩარევისა ეკლესიის საქმეებში. ადგილობრივი ხელისუფლება არა მხოლოდ ხელს უწყობდა ეკლესიის გახლეჩას, არა მხოლოდ წარმატებით ტორპედირებდა მისი „გაკურნების“ მცდელობებს, არამედ 2004 წელს მიიღო სპეციალური დადგენილება, რომლის თანახმად მაკედონიის სახელმწიფოში შეიძლება იყოს მხოლოდ ერთი კანონიერი რელიგიური თემი — მაკედონიის მართლმადიდებელი ეკლესია. ამით ამ ბალკანური რესპუბლიკის მართლმადიდებელთა ორი მესამედი განხეთქილების მსხვერპლი შექმნა. ამასთანავე, ალიანების გზაზე მაკედონიელებმა გაცილებით ნაკლებად წაინიეს წინ, ვიდრე უკრაინელებმა და ამას ძალიან სასაცილო მიზეზი ჰქონდა. კონსტანტინოპოლის საპატრიარქო ბართლომე ბერძენია, ჭეშმარიტ ბერძენს კი არ შეეძლო, დაეშვა დამოუკიდებელი მაკედონიის წარმოჩენა, რადგან ათენისა და სკოპიეს კამათი ალექსანდრე დივის (მაკედონელის) მეშვეიდრეობაზე ნაციონალური იდეის ხასიათს ატარებს.

თუკი მართლმადიდებელი სისტემა ამის საშუალებას იძლევა. რუსეთის მართლმადიდებელმა ეკლესიამ თვითონ მისცა ამერიკელებს მაგალითი, როცა აჩვენა, როგორ უნდა დაიმსხვრეს პატრიარქის ტახტი. 1970-იან წლებში რუსეთის მართლმადიდებელმა ეკლესიამ აღიარა ამერიკის მართლმადიდებელი ეკლესიის ავტონომია, რომელიც, ძირითადად, საბჭოთა იმიგრანტებისა და მათი შთამომავლობისგან შედგებოდა. არის ვერსია, რომ ეს საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის გავლენით მოხდა, რადგან ამერიკელი იერარქები უარს არ ამბობდნენ თავიანთ მკვეთრ ანტიკომუნისტურ რიტორიკაზე. ეს გამოყოფა სხვა ავტონომიური ეკლესიების უმრავლესობაზე არ აღიარა. დაგამოვიდა, რომ რუსული მართლმადიდებელი ეკლესიისთვის ამერიკის მართლმადიდებელი ეკლესია დამოუკიდებ-

ლი სტრუქტურა (ამ აზრს ეთანხმებიან ბულგარელები, სხვებისთვის კი, მათ შორის, კონსტანტინოპოლის საპატრიარქოსთვის, ის კვლავ რუსეთის მართლმადიდებელი ეკლესიის „ფილიალია“. როცა ამერიკელებმა პოსტსოციალისტურ ქვეყნებში ნაციონალიზმი („ერის მშენებლობა“) კურატორობა დაიწყეს, მათ ხელისუფლებებს ტიპურ და მთლიანობაში ლოგიკურ რჩევებს აძლევდნენ: თუ გსურთ, გათავისუფლდეს მეტროპოლიის გავლენისგან, დადეთ ფსონი ეროვნულ ისტორიაზე, თქვენს ენაზე, კულტურაზე, თქვენს რწმენაზე. არ უნდა ჩავთვალოთ, რომ ეკლესიური სეპარატიზმი, რომელიც ზემოაღნიშნულ რჩევებს მოჰყვა, მთლიანად ამერიკელებისგან იყო ინსპირირებული — მსურველი ადგილებზეც ბევრი იყო, მაგრამ ისინი ამ პროცესს „აღმერთებდნენ“ და ისე „დაემთხვა“, რომ ვაშინგტონის რთული ურთიერ-

ობა ჰქონდა იმ საეკლესიო მეტროპოლიებთან, რომელთა კანონიკური ტერიტორიების ხელში ჩაგდება ცდილობდნენ თვითმარქვია ეკლესიები. საყოველთაოდ ცნობილი მაგალითია შპრინა, რომელმაც ფენერს (კონსტანტინოპოლის საპატრიარქო) ტომასი გამოსტყუა, მაგრამ მხოლოდ ექსპერტები არიან საქმის კურსში, რომ ანტიოქიის მართლმადიდებელი ეკლესიიდან (რომლის ცენტრი დამასკოშია) გასვლას ცდილობენ ლიბანელი მართლმადიდებლები. ეს, სხვათა შორის, ყველაზე ძველი ეკლესიაა მართლმადიდებელ „დიპტიხში“, რომელთანაც ურთიერთობას ეკლესიის მართლმადიდებელი ეკლესია: მას შემდეგ, რაც კონსტანტინოპოლისა და ალექსანდრიის ეკლესიებმა აღიარეს კიევის ეკლესიის „ავტოკეფალია“, რუსეთის მართლმადიდებელმა ეკლესიამ მათთან ურთიერთობა განაგრძო.

ჯამში, ეს 20 მლნ-მდე მართლმადიდებელი მორწმუნეა, გაფანტული სხვადასხვა ქვეყანაში. რუსეთის მართლმადიდებელ ეკლესიაში, როგორც ცნობილია, სულ 160 მლნ კაცია. ამრიგად, ლაპარაკია ძალიან მასშტაბურ და მართლმადიდებელი მორწმუნეებისთვის უკიდურესად მტკივნეულ კონფლიქტზე, რომელიც შეიძლება არ ყოფილიყო, რომ არა ნაციონალიზმი ამერიკული რეცეპტით. ამერიკელებს კიდევ აქვთ საქმე გასაკუთხელი. მაგალითად, ბულგარეთის არაღიარებული მართლმადიდებელი ეკლესიის ტახტი, რომელმაც ალექსანდრე ლუპაკინი შეპყრობილად გამოაცხადა, ნიუ-იორკშია. ასე ხომ უფრო მოსახერხებელია?..

VZ.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა პიორპი განაჩილაკაი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

საფრანგეთის უსაფრთხოების გენერალური სამმართველო (DGSJ) 2020 წლის იანვრის ანგარიში მიუთითებს, რომ ქვეყანაში არსებობს, სულ ცოტა, 150 რაიონი, რომლებიც და იურა ითვლება „ფრანგულ“ რაიონებად, მათგან და ფაქტო მათ მართავს და აკონტროლებს რადიკალიზაციის ან ნარკოდილერების ქსელი.

ევროპის ბევრ ქალაქში სულ უფრო მეტი დახურული ზონა იქმნება, რომლებშიც ვერ შედის პოლიცია და მაფიოზური კლანები მძლავრობენ. „ეს კვარტლები გადაიქცნენ დახურულ სივრცეებად, რომლებშიც ყვავის რადიკალიზმი და კრიმინალი“, — წერს იტალიური გამოცემა *Giornale*.

მიგრაციის კვლევების ბუ-დაპეშტის ინსტიტუტმა 2018 წელს ეს მოვლენა დანერგული შიშისწავლა და დაადგინა, რომ ევროპის ქალაქებში 900-ზე მეტი რაიონია, რომლებსაც ხელისუფლებები ვერ აკონტროლებს.

საფრანგეთის უსაფრთხოების გენერალური სამმართველო (DGSJ) 2020 წლის იანვრის ანგარიშში მიუთითებს, რომ ქვეყანაში არსებობს, სულ ცოტა, 150 რაიონი, რომლებიც და იურა ითვლება „ფრანგულ“ რაიონებად, მათგან და ფაქტო მათ მართავს და აკონტროლებს რადიკალიზაციის ან ნარკოდილერების ქსელი. ორგანიზაცია European Eye on Radicalization (Ear)-ის მონაცემებით, „დღეს ძნელია, საფრანგეთში იპოვო ქალაქი, რომელიც ერთი ე.წ. მოწყვლადი ზონა არ არის“.

ანალოგიური რამ ხდება გერმანიაშიც. Deutsche Welle-ს ცნობით, ანბალ მარკალმა ჯერ კიდევ 2018 წელს აღიარა აკრძალული ზონების არსებობა და განაცხადა, რომ „მას რაღაც უნდა მოუხერხებოდა“.

უფრო ადრე გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის პოლიციის მთავარმა კომისარმა პირნარდ მატსკალმა აღნიშნა, რომ მუსლიმი მიგრანტები შემავალი მუსლიმების სისწრაფით აცხადებენ გერმანიის ქალაქებში აკრძალული ზონების შესახებ: „ჩვენი კოლეგები იქ თავს უსაფრთხოდ ვერ გრძობენ და იციან, რომ შეიძლება თვითონ აღმოჩნდნენ ბოროტმოქმედთა მსხვერპლი. ამ რაიონებში უკვე ვეღარ დაუმტკიცებ დამნაშავეს ბრალდებას და ვერ დაა-

კისრებ სასჯელს. ამ რაიონებში სახელმწიფოს ძალაუფლება არ ვრცელდება“.

ნიდერლანდებში რეგისტრირებულია 40-მდე „აკრძალული ზონა“, მათგან ყველაზე ცნობილია ჰააგაში მდებარე შილდარსვიკი, რომელიც სრულფასოვან ეთნიკურ ანკლავად შეიძლება ჩაითვალოს: 2008 და 2012 წლების აღწერით, იქ ნიდერლანდლები 10%-ით ნაკლები არიან და უმცირესობას წარმოადგენენ თურქებისა და მაროკოელების ფონზე.

შვედეთში, სადაც იმიგრაციის შესახებ ყველაზე ლიბერალური კანონებია, ქალაქ მალმეს დიდი ნაწილი (მალმეს მოსახლეობის 25 პროცენტი მუსლიმია) არამუსლიმანისთვის აკრძალული ზონად ითვლება. იქ მამაკაცებს შორის უმუშევრობა 80%-ს აღწევს.

ბრიუსელში ევროკავშირის მინის ცენტრების ჩრდილოეთი მოქმედებენ ნარკოდილერები და დანაშაულებრივი დაჯგუფებები ალბანეთიდან და მადრიდის ქვეყნებიდან. ამ მაფიის წევრები აკონტროლებენ პროსტიტუციას, დაკავებულნი არიან ნარკოტიკების კონტრაბანდით, ძარცვით, ფულის გათეთრებით, არალეგალური იმიგრაციით.

მაფია აკონტროლებს ევროპაში სიდიდით მეორე პორტს — ანტვერპენს. 2021 წელს მხოლოდ 3 თვეში სამართალდამცველებმა 26,6 ტონა კოკაინი ამოიღეს, რაც ორჯერ მეტია 2014 წლის მონაცემებთან შედარებით. ეს ევროპაში ამოღებული კოკაინის თითქმის მესამედი.

დახურული ზონები ათწლეულების განმავლობაში მიმდ-

აკრძალული ზონები ევროპაში დახურული სივრცეები სახელმწიფოსთვის

ინარე მულტიკულტურის პოლიტიკის პროდუქტია, რომელმაც ევროპაში პარალელური საზოგადოებების შექმნა გამოიწვია.

ბრიტანული ორგანიზაცია Hope not Hate-ს მიერ ჩატარებული გამოკითხვის თანახმად, ბრიტანელთა მესამედი (32%) მიიჩნევს, რომ მათ ქალაქებში არსებულ კვარტლებში გადაადგილების უმინიათ. ბირმინგემში, სადაც მოსახლეობის 21,8% მუსლიმანია, არის რამდენიმე მრავალეთნიკური რაიონი, რომელთაგან ზოგიერთი პრაქტიკულად 100%-ით მუსლიმია.

„დემოგრაფიული ბრიტანეთი სულ უფრო ისლამური ხდება ისეთ ადგილებში, როგორც არის ბირმინგემი, ბრედფორდი, დერბი, ლიდსი, ლესტერი, ლივერპული, ლუტონი, მანჩესტერი, შეფილდი, უოლტემ-ფორესტი და ტაუერჰამლეტი“, — იუწყება ლონდონის Gatestone Institute.

2015 წელს ინგლისში ყველაზე გავრცელებული სახელების ანალიზმა აჩვენა, რომ ეს სახელი არის მუსლიმი. ოთხი წლის წინათ კი ერთმა რადიკალურმა ჯგუფმა მოუწოდა, დაენწყოთ კამპანია — ბრიტანეთის 12 ქალაქის, მათ შორის „ლონდონისტანის“, გამოცხადება დამოუკიდებელი ისლამურ სახელმწიფოდ, რომელიც იცხოვრებდა შარათის კანონებით ბრიტანეთის ორისპრუდენციის ფარგლებს გარეთ.

Fondsk.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელა

რუმინეთისა და მისი მოგზავლი ნაწილის აფროაფრიკანიზაცია

კორონავირუსის წარმოშობის ბუნებაზე დისკუსიაში გართულ მსოფლიო საზოგადოებრიობას მხედველობიდან გამოორჩა ერთი ტექტონიკური პროცესი, რომელიც გავლენას მოახდენს ევროპის ბედზე.

ადამიანის უფლებებისთვის ყველაზე შორსმჭვრეტელმა მებრძოლებმა ჯერ კიდევ 4 წლის წინათ აღნიშნეს, რომ ნატო წყნარად იწყებს რუმინელი ბოშების გადასახლებას უკან — ეთნიკურ სამშობლოში, მიუხედავად იმისა, რომ ალიანსს ამის არანაირი უფლება არ აქვს. თუ რუმინეთი ნატოს წევრია და ამასთანავე ევროკავშირის წევრიც, ვინ გაბედება ერთი ქვეყნის გაგდებას ერთი წევრი-ქვეყნიდან მეორეში?

მაგრამ გაბედეს. ლონდონის პოლიციამ ჰაიდ-პარკში ალყა შემოარტყა რუმინელი ბოშების ბანაკს, დააკავა ისინი, ჩასვა თვითმფრინავებში და გაგზავნა კონტინენტის მეორე ბოლოში. ეს ყველაფერი გაკეთდა ბრიტანელი გადასახადის გადამხდელთა ფულით. ბრიტანელებზე უკეთ არც გა-

ლანტური ფრანგები მოქცეულან, რომლებმაც რუმინელი მოკავშირეების მოძრაობას კონკრეტული მიმართულება მისცეს.

ადამიანების უფლებებისთვის მებრძოლებს ამ ეთნიკური ექსპერიმენტის გამოშთა ბანაკი ცაში ცეკვა-სიმღერის გარეშე გაემგზავრა.

თავდაპირველად ყველა ფიქრობდა, რომ ბებურ ევროპას არ მოსწონდა ბოშების დანაშაულებრივი საქმიანობა, რომლის გამოც ევროპელებს იმედი გაუცრუვდათ. ეს არ ყოფილა ატლანტიკური ბლოკის მკაცრი ეთნიკური ექსპერიმენტის მიზეზი. უბრალოდ, საზოგადოებმა გაიხსენეს, რამოდან ავსტრია-უნგრეთის არმიამ ბოშების დიდი რაოდენობით განწვევის შემდეგ პირველ მსოფლიო ომში. ბო-

შა სამხედროებმა სამოქალაქო პირებს არა მხოლოდ აშუქა, პროვიანტი და ცხენის ადკაზმულობა მიჰყიდეს, არამედ საბრძოლო მასალები, შაშხანები და ქვემეხებიც კი. ამის განმეორება გენერლებმა აღარ მოისურვეს და დაიწყეს ალიანსის დებოშაზაცია. ამასთანავე, ბოშების ინფლტრაციის პროცესში ჩართვისას ნატოს სამხედრო სტრუქტურებმა ყველაფერი ვერ გაითვალისწინეს. გაიკვავა, რომ რუმინეთში უკვე დგას ნატოს რაკეტსანიანალმდეგო ბატარეები, რომლებსაც ადგილობრივი იცავენ. რუმინელი ბოშები იცავენ. თვითნებური და კულტურული სიახლოვის გათვალისწინებით, ბოშების დეპორტაციამ შეიძლება გამოიწვიოს ზემოაღნიშნული სამხედრო ობიექტების დაცვის სისტემაში საბაზრო ურთიერთობების დაწვრივება მოსმიმავალი შედეგებით.

უფრო მეტი. ბრიუსელში (და ვაშინგტონშიც, რა თქმაუნდა) გაარკვიეს, რომ მოლდოვა ჯერ არ არის რუმინე-

თის ნაწილი. მას მოუწევს ცივილიზებული ხალხების თანამეგობრობაში ჩართვა, ბოშები კი მოლდოვაშიც არიან, რაც უკიდურესად სახიფათოა, რადგან მოლდოვას გადაქაჩა ცივილიზებულ სამყაროში ბევრი დოლარი დაჯდება. თანაც სულაც არ არის გამორიცხული, რომ ეს დოლარები ბოშების გიტარების ხმების თანხლებით ქარმა ნაილოს. ამიტომ ბრიუსელში (და ვაშინგტონშიც, რასაკვირველია) ამოქმედეს გეგმა „ბ“ სახელწოდებით „შემხვედრი გეგმა“. ამ გეგმის მიხედვით, დეპორტირებული ბოშების ნაკადის გასანივრება უნდა დაიწყება რუმინეთისა და მისი მომავალი ნაწილის — მოლდოვის, აფროაფრიკანიზაციის პროცესში.

მოლდოვაში აშშ-ის საელჩოს ხელმძღვანელებს აშშ-ის სპეცრაზმის რეინჯერს, აფროამერიკელი დერეკ ჰოგანი, რომელიც ერთკვირიანი კურსის გავლის შემდეგ გაგზავნეს კიშინიოვში წესრიგის დასამყარებლად. უკვე 2 წელიწადია,

ის ამ ქვეყანაში ქმნის სახელმწიფო მასშტაბის ყაზარმას და აშშ-ის სპეცრაზმის საგარეო ნიშნულს სამსახურის წესდების შესაბამისად უსსნის მოლდოვის მოქალაქეებს მათ უფლებებს სახელმწიფო ორგანოებში მის მიერ დანიშნული ადამიანების არჩევისას. ზოგიერთს აქვს საფუძველი, იფიქროს, რომ 11 ივლისს არჩევნების წარმატებით ჩატარების შემდეგ, დირექტორმა მონტანის პრეზიდენტმა იან სანდუსამ სამხედრო პენსიაზე გაუშვებს ოპაიოს შტაბში და დაიწყებს აფროამერიკელი საზღვაო ქვეითების შე-

მოყვანას ბოშებით დასახლებულ რაიონებში, ბოშების მეგობრულ ან სულაც სასიყვარულო ალყაში მოსაქცევად. შედეგად მოლდოვის, როგორც ნატოს წევრი რუმინეთის მომავალ ნაწილში, ბოშების სტიქიური ჩასახლება შეჩერდება და მტაბების უფროსების კომიტეტში უფრო ადრე გამოიხატება არ გაიძარცვება.

News-front.info-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ლუკა მაისურაქიძე

შემდეგ საფინანსო წელს USAGM-ი კონგრესისგან 810 მლნ დოლარს მიიღებს. შესაძლებელია კლიმატის პრობლემებთან საბრძოლველად გამოყოფილია გაცილებით ნაკლები — 610 მლნ, მაგრამ ეს არაფერია იმ თანხებთან შედარებით, რომლებსაც ამერიკელი ხარჯავენ USAID-ისთვის ან საერთაშორისო განვითარების სააგენტოსთვის... USAID-ი მომავალ საფინანსო წელს გადასახადების გადახედვებისგან მიიღებს კოლონიალური თანხას — 58,5 მლრდ დოლარს.

აშშ — კოლიტიკური ფიქსების ფაბრიკა

შესაბამისი საინფორმაციო ფონის შექმნით სხვა სახელმწიფოების საშინაო საქმეებში ჩარევის იდეა ერთ-ერთი საკვანძოა ამერიკულ ისტებლიშმენტში. „დემოკრატიული ფასეულობების დაცვა“, „ამერიკული ცხოვრების პროპაგანდა“ და „ადამიანის უფლებების დაცვა“ ამერიკელების დესტრუქციული ქმედებების ძირითადი საფარველია სუვერენული სახელმწიფოების ტერიტორიაზე.

ამ საქმეში მონივრულ პოზიციას უკავია USAGM (US Agency for Global Media) — გლობალური მედიის სააგენტო. ამ კანტორამ მრავალი წლის განმავლობაში რამდენიმეჯერ შეიცვალა სახელწოდება, ამჟამინდელი კი 2018 წელს შეიქმნა, მაგრამ სააგენტოს მუშაობის არსი ძველებური დარჩა.

USAGM — ეს არის კონგლომერატი, რომელიც აერთიანებს რამდენიმე მსხვილ სააგენტოებს: „ამერიკის ხმას“, „რადიო თავისუფლებას“, „რადიო თავისუფალ აზიას“, ტელევიზიასა და რადიო მარტის (კუბის ხელისუფლების სანიტარდემოგო პროპაგანდა), აბრამსი, არაბულ რადიო SAWA-სა და ტელეარხს ALHURRA-ს.

დემონსტრაციასა და პროპაგანდაზე მუშაობა სააგენტოებში და აშშ-ის იმიჯის განმტკიცების პროპაგანდაში“ ბოლოს ჩაერთვნენ არაბული Sawwa და Alhurra. თვით USAGM-ის ქსელების გეოგრაფია ერთმნიშვნელოვნად მიუთითებს, რომ მისი ნამდვილი მიზანს ნარმოადგენს მუშაობა „არასასურველ“ ქვეყნებთან.

სააგენტოს შურნალისტები ეთერში ლაპარაკობენ 62 ენაზე, მაგრამ ვასაოცარია, რომ აშშ-ის ტერიტორიაზე USAGM-ის ქსელების მუშაობა არის შეზღუდული. ამერიკელებს ყველაფერი გამართული აქვთ — შიდა მუშაობებისთვის გამოყენებულია CNN-ისა და Sky Channel-ის პროპაგანდა, საგარეო მტრებისთვის კი — ზემოაღნიშნული „ოქროსი ქვეყნული“. უცხო ქვეყნებისთვის განკუთვნილი ინფორმაცია ისე არის ვატენილი ფეიკებითა და აშკარა პროპაგანდით, რომ რიგითი ამერიკელიც მათზე დიდწილად ხელი არ მიუწვდება — მათთვის ინფორმაცია დაბლოკილია.

როგორც ჩანს, USAGM-მა იცის, რომ ქვეყანაში არიან საღად მოაზროვნე ადამიანები, რომლებიც შეიძლება აღმოფრთხივდნენ აშკარა ტყუილების გავრცელების გამო.

USAGM-ის ოფიციალური პოზიციაში ბევრი შეუსაბამობაა. ის 100% სახელმწიფო სტრუქტურაა და მიზნად ისახავს, „ავტორიტარული“ ქვეყნების მოქალაქეებამდე მიიტანოს მართალი და უსუსტი ინფორმაცია. თითქოს

საწყალი მოქალაქეები იძულებულნი არიან, მოიხმარონ რეჟიმის კონტროლს დაქვემდებარებული მასმედიის გულმოდგინედ „გასუფთავებულ“ კონტენტი.

იმის შესახებ, რომ არც ერთ შემთხვევაში არ შეიძლება USAGM-ს თავისუფალი მედიასაშუალებების ენოდოს, კანტორაში ტაქტიკურ დუმილს ამჯობინებენ.

არ არსებობს ადეკვატური პასუხი კითხვაზე — რისთვის არის სააგენტოს ქსელები და რადიო თავისუფლებასა და რადიო მარტის (კუბის ხელისუფლების სანიტარდემოგო პროპაგანდა), აბრამსი, არაბულ რადიო SAWA-სა და ტელეარხს ALHURRA-ს.

ამ პასუხში ჩანს მსოფლიოს მოსახლეობის დაყოფა პირველი ხარისხის ადამიანებად, ამერიკელ ებად, და დანარჩენებად. ამის შესაბამისი კანონიც კი არსებობს — სმიტ-მუნდის, რომელიც 1948 წლიდან პირდაპირ კარგავს ლაგვას უცხოელისთვის გათვალისწინებული ამერიკული პროპაგანდის ტრანსმისიის ძველი სპეციის შიგნით. მხოლოდ 2013 წელს შეიტანეს შესწორება, რომელიც ნებას რთავს რიგითი ამერიკელიც, მიიღოს პროპაგანდის დოზა „მთხოვნის მიხედვით“ და იმ შემთხვევაში, როცა ეს არ ეწინააღმდეგება კანონით დადგენილ უფლებამოსილებას, აკრძალვას, პრინციპებსა და სტანდარტებს.

როგორც შესწორების ინიციატორები ამტკიცებენ, ძირითადი ის სტიმულია იმ ომების ბავრცელება, რომლისგანაც ბევრს ვერაფერს დამალავს, და რუსული არხის, RUSSIA TUDAY-ს, აშშ-საშუაშუა. 2015 წელს USAGM-მა განაცხადა, რომ RT ამერიკის შეერთებული შტატებისთვის ისეთივე საფრთხის წარმომადგენელია, როგორც არის ტერორისტული ორგანიზაციები — „ისლამური სახელმწიფო“ და „ბოქო ჰარამი“.

საერთოდ კი, სააგენტოს საქმეები ცუდად არ მიდის. შემდეგ საფინანსო წელს USAGM-ი კონგრესისგან 810 მლნ დოლარს მიიღებს.

შესაძლებელია კლიმატის პრობლემებთან საბრძოლველად გამოყოფილია გაცილებით ნაკლები — 610 მლნ, მაგრამ ეს არაფერია იმ თანხებთან შედარებით, რომლებსაც

USAGM — ეს არის კონგლომერატი, რომელიც აერთიანებს რამდენიმე მსხვილ სააგენტოებს: „ამერიკის ხმას“, „რადიო თავისუფლებას“, „რადიო თავისუფალ აზიას“, ტელევიზიასა და რადიო მარტის (კუბის ხელისუფლების სანიტარდემოგო პროპაგანდა), აბრამსი, არაბულ რადიო SAWA-სა და ტელეარხს Alhurra-ს

U.S. AGENCY FOR GLOBAL MEDIA

ამერიკელები ხარჯავენ USAID-ისთვის ან საერთაშორისო განვითარების სააგენტოსთვის.

ფეიკების კიდევ ერთი სააგენტო
USAID-ი მომავალ საფინანსო წელს გადასახადების გადამხდლებისგან მიიღებს კოლონიალური თანხას — 58,5 მლრდ დოლარს. სააგენტო პირდაპირ ექვემდებარება აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტმენტს მიზნების შესაბამისი ჩამონათვლით. იქმნება შთაბეჭდილება, რომ USAID-ის თანამშრომლები დაკავებული არიან ყველაფრით: ზრუნავენ ეკოლოგიაზე, ასუფთავებენ წყალს, კურნავენ ავადმყოფებს, ასწავლიან ადამიანებს და, რა თქმა უნდა, ზრუნავენ ადამიანის უფლებებისა და დემოკრატიულ ფასეულობებზე.

ზე. ეს ყველაფერი ორგანიზებულია მხოლოდ ამერიკული მსოფლმხედველობის ბაზაზე.

2006 წლიდან ორგანიზაციაში მუშაობს არჩევნებისა და პოლიტიკური პროცესების ფონდი, რომლის სპეციალისტებიც მხევენ (!) არჩევნებში ჩაერთვნენ, მათ შორის — გალარუსისა და ყირგიზეთის. სახელდობრ, ამ ორგანიზაციის ნაციონალური ფონდის (NED) გავლით ხდებოდა ცნობილი არხის, NEXTA-ს, დაფინანსება. USAID-ის საკვანძო მიღწევაა გრანტები ადამიანის უფლებების დაცვაზე, რომლებიც მოხდა უკრაინის მართლმსაჯულების საჭირო მიმართულებით „კორექტირება“.

2019 წელს უკრაინაში საპარტიო დემოკრატია და საპარტიო არჩევნებს USAID-ის სპეციალისტები აკონტროლებდნენ. სააგენტო ბევრ მიმართულებას მოიჯარეს აძლევს შესასრულებელად. მაგალითად, კომპანია Deloitte Consulting LLP 39 მლნ დოლარად არის დაკავებული უკრაინის სახელმწიფო სანარმოების რეფორმირებით. იმ შემთხვევაში, თუ საქმე ისე არ გამოვა, როგორც უნდოდათ,

რომლებიც მოხდა უკრაინის მართლმსაჯულების საჭირო მიმართულებით „კორექტირება“.

2019 წელს უკრაინაში საპარტიო დემოკრატია და საპარტიო არჩევნებს USAID-ის სპეციალისტები აკონტროლებდნენ. სააგენტო ბევრ მიმართულებას მოიჯარეს აძლევს შესასრულებელად. მაგალითად, კომპანია Deloitte Consulting LLP 39 მლნ დოლარად არის დაკავებული უკრაინის სახელმწიფო სანარმოების რეფორმირებით. იმ შემთხვევაში, თუ საქმე ისე არ გამოვა, როგორც უნდოდათ,

USAID-ის პრესრელიზები ნიშნავს არ არის ნათქვამი ადამიანის უფლებებსა და დემოკრატიასა და სუბსიდიის არაბეთში. როგორც ჩანს, ამერიკულ პრინციპებსა და საბაზისო ფასეულობებს არ-რიალი სრულად იხავდა და იხავს, განსაკუთრებით უკრაინის კავშირის მკვლევარების შემთხვევაში

პრეტენზიები მოიჯარებთან ექნებათ.

USAID-ის პრესრელიზები ნიშნავს არ არის ნათქვამი ადამიანის უფლებებსა და დემოკრატიასა და სუბსიდიის არაბეთში. როგორც ჩანს, ამერიკულ პრინციპებსა და საბაზისო ფასეულობებს არ-რიალი სრულად იხავდა და იხავს, განსაკუთრებით უკრაინის კავშირის მკვლევარების შემთხვევაში.

საერთაშორისო განვითარების სააგენტოს შეკვეთების პორტფელში უფრო მკაცრი მისიებიც არის. მრავალმილიარდიანი ბიუჯეტის არცთუ მცირე ნაწილი იხარჯება ავღანეთში, სირიაში, ერაყსა და აფრიკის ქვეყნებში დაქირავებული მრავალათასიანი კონტინგენტის დაფინანსებაზე. გამომცემა Newsweek-ში გამოქვეყნებულ სტატიაში აღნიშნულია, რომ საიდუმლო არმია Signature reduction-ი ყოველწლიურად 900 მლნ დოლარს იღებს. „უსახო, უგვარ-სახელი“ სპეციალისტებს შორის, რომელთა რაოდენობაც 60 ათასს აღწევს, არის ჰაკერების კოორტა, რომლებიც მასშტაბურ შეტევებითა და ფეიკების გავრცელებით არის დაკავებული.

სპეცსამსახურში, რომლის თანამშრომელთა რაოდენობა აღემატება აშშ-ის ცენტრალური სადაზვერუო სამმართველოს თანამშრომლების რაოდენობას, დაკავებული არიან „სოციალურ ქსელებში მანიპულაციებით“.

ფეიკების სახელმწიფო ფაბრიკის ერთ-ერთი ხერხი არის მითის შექმნა ყოველმხრივ რუს ჰაკერებზე; თანაც, არა უბრალო ჰაკერებზე, არამედ ჰაკერებზე, რომლებიც მუშაობენ თავდაცვის სამინისტროს საგარეო დაზვერვაში. 2015 წელს USAID-მა და FBI-მ რუსეთს ბრალი დასდეს 1300 ამერიკული სამხედრო მოსამსახურის პირადი მონაცემების გამოქვეყნებაში. „მზაკვარმა“ რუსმა ჰაკერებმა არა მხოლოდ გატაცეს მონაცემთა ბაზები, არამედ ძვირფასი ინფორმაცია მიანოდეს ახლოაღმოსავლელ ტერორისტებს. ორი წლი შემდეგ კი გაიჩინა, რომ ამერიკელმა სამხედროებმა თავიანთი თავი თვითონ „ჩაუშვეს“ ქსელში GPS-თან დაკავშირებული მათხრობის საფუძველზე და ჭკვიანი საათების მეშვეობით. შემდეგ ყველამ ერთხმად გაიციან, მაგრამ კრემლის მზაკვარ ჰაკერებზე ფეიკი ფეიკად დარჩა. და, როგორც დღეს ვხედავთ, აშშ ყველანაირად კვებავს თავის მითურ ქმნილებას.

გერმანიის ბუნდესტაგში სექტემბერში დანიშნული არჩევნები უკვე შედეგით არის რუსული გავლენის საღებავებით. არ წყდება ყალბი ახალი ამბების გავრცელება: „რუსეთი არჩევნებში ერევა“, „კრემლი ამახადებს შეტევას გერმანულ დემოკრატიაზე“ და ა.შ. შედეგად, პატარა შეფერხებაც კი და ყველას ეცოდინება, ვის უნდა დაბრალდეს.

topwar.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთაძე

მეოთხე სუთელადში აბურ-კრამიტის წარმოების დარგში პროდუქციის გამოშვების მატება გათვალისწინებული იყო, როგორც მოქმედი ქარხნების სიმძლავრის მაქსიმალური გამოყენების, აგრეთვე, ახალი ქარხნების აშენების გზით. ამჟამად მათგან აბურ-კრამიტის ქარხანა, რომელიც სრული სიმძლავრით მუშაობისას ყოველწლიურად უშვებდა 28 მლნ ცალ აბურსა და 2 მლნ კრამიტს. მნიშვნელოვნად გაზარტოვდა აბურისა და კრამიტის წარმოება სამტრედიის, ზუბდიდის, გურჯაანისა და ლანჩხუთის ქარხნებში.

ანქანათმშენებლო, საავტომობილო, საფეიქრო, ტყავის მრეწველობის, სამშენებლო და სხვა დარგების საჭიროებისთვის. ხისგან მზადდებოდა მალახვარისხიანი ავეჯი, ქალაქი, ზოგი ქიმიური პროდუქტი, მუსიკალური საკრავების ნაწილები, სოფლის მეურნეობის იარაღები, სათბობი და სხვ. საქართველოში ტყეებს განსაკუთრებული მნიშვნელობა ჰქონდა, როგორც კურორტების მშენებლობის, ისე წყლის რეჟიმის მოსაწესრიგებლად, მთის კალთების ნიადაგის მეწყერისაგან, წალექებისაგან და ქარისაგან დასაცავად და სხვ. ხეცის მრეწველობის განვითარებასთან დაკავშირებული იყო მრეწველობის სხვა დარგები და მოსახლეობის ფართო მოხმარების საგნებით დაკმაყოფილება. ამრიგად, ხეცის პროდუქცია არანაკლებ საჭირო იყო, ვიდრე ქსოვილები, რკინა, ნავთი, ფხვნილები ან ჭურჭელი. გეოგრაფიული თავისებურებებით — რელიეფის, ნიადაგისა და ჰავის სხვადასხვაობით — აიხსნება ტყეების მრავალფეროვნება საქართველოში, სადაც ხარობდა და ხარობს 365-მდე სხვადასხვა ჯიშის ხე. საქართველოს ტყეებს ეკავით და უკავიათ მნიშვნელოვანი ფართობი — ჩვენი ქვეყნის ტერიტორიის დაახლოებით 1/3 ნაწილი სულ ტყეებით იყო და არის დაფარული.

ევკალიპტის ხეები

ხეცის დამამუშავებელი საამარო

„საქმე ის არის, — აღნიშნავდა კანდიდ ჩარკვიანი, — რომ საქართველოს კი გააჩნია ტყის მნიშვნელოვანი მასები, მაგრამ, არსებითად, ჩვენ მაინც უტყეო რესპუბლიკა ვართ. საექსპლოატაციო მისაწვდომ ტყეებს ჩვენში აქვს საკურორტო და ნიადაგდამცველი მნიშვნელობა, ხოლო ის ტყეები, რომელთა ექსპლუატაციაც შეიძლება, მდებარეობს ისეთ ადგილებში, სადაც ადამიანს მისვლა უჭირს“ (კ. ჩარკვიანის მოხსენება თბილისის პარტიული ორგანიზაციის აქტივის კრებაზე 1946 წლის 5 აპრილს). წინვოვან ტყეებში მოიპოვება ფიჭვი, ნაძვი და უფრო მეტად სოჭი. ფოთლოვან ტყეებსა და, საერთოდ, საქართველოს ტყეებში ყველაზე მეტი ხვედრითი წონა უკავია წიფელს, რომლის პროდუქციის გამოყენება უფრო და უფრო გაიზარდა 1940-იანი წლების მეორე ნახევარში. საქართველოს ტყეები განთქმული იყო და არის ძვირფასი ჯიშებით, რო-

გორიცაა ბზა, კაკალი, ნეკერჩხალი, ძელქვა, მთის ბოყვი, უხრაი, წაბლი, ჭადარი, ხურმა, თელა, რცხილა და სხვ. საქართველოს ხეცის მრეწველობა სწრაფად განვითარდა. ამენდა უახლესი ტექნიკით აღჭურვილი მრავალი საწარმო, საბჭოთა წყობილების დამყარებამდე საქართველოში ტყეებს უსისტემოდ და დაუზოგავად ჩეხდნენ, ეწოდნენ მტაცებლურ ექსპლოატაციას და სპობდნენ მას. განსაკუთრებით სავალალო ბედი ეწია იმ ტყეებს, რომლებიც რკინიგზის მახლობლად მდებარეობდა, მილიონობით ფუთი ძვირფასი ჯიშის ხე — ბზა, წითელი ხე, კაკლის ხე და სხვა გაჰქონდათ უცხოეთში. ტყის ფართობი სწრაფად მერყეობდა

და იღუპებოდა ძვირფასი ჯიშები. მენშევიკების ბატონობის პერიოდში განადგურდა აუარებელი ტყე. საბჭოთა ხელისუფლებამ დიდი მუშაობა ჩაატარა ტყეების მოვლა-დაცვისა და რაციონალური ექსპლოატაციის მიმართულებით. დიდი ყურადღება ექცეოდა ტყეების გაშენებას, რისთვისაც გამოყენებულ იქნა სწრაფად მზარდი ხეხობები. საქართველოში გაშენდა ევკალიპტი, კანადური ალვის ხე, თეთრი აკაცია, კორპის ხე, ბამბუკი, რომელთა რაოდენობა სისტემატურად იზრდებოდა. ხეცის მეურნეობისა და მრეწველობის განვითარების საქმეში ლავრენტი ბერია განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევდა ისეთი სარგებლიანი კულტუ-

რის გავრცელებას, როგორცაა ევკალიპტი. „ევკალიპტი დასავლეთ საქართველოს თითქმის ყველა რაიონში იზრდება და ამ კულტურის დიდი სარგებლობის გამო უნდა მივიღწიოთ იმას, რომ გადაჭარბებით უსრულდეს ევკალიპტის განვითარების ხუთწლიანი გეგმა, რომ თითოეული კოლმეურნეობა, თითოეული კოლმეურნე თავის საკარმიდამო ნაკვეთში რგავდეს ევკალიპტის ხეს გზების გასწვრივ, პლანტაციების გარშემო და სხვა“ (ლ. ბერია, „საბჭოთა საქართველოს კოლმეურნეობათა შემდგომი განმტკიცებისათვის“, 1936 წ.). საქ. კპ (ბ) X ყრილობაზე ლავრენტი ბერია მოითხოვდა: „სატყეო მრეწველობის სახალხო კომისარიატმა

უნდა მოავაროს სატყეო მეურნეობის სწორად გაძღოლა, ტყის კულტურის საქმის განვითარება, ფართოდ მოჰკიდოს ხელი ტყის გაშენებას, განსაკუთრებით ტყის ძვირფასი კულტურების — თეთრი აკაციის, კორპის მუხის, კაკლის ხის, ევკალიპტისა და ა.შ. გაშენებას“ (ლ. ბერია, საქ. კპ (ბ) ცკ-ის ანგარიში საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბ) X ყრილობას, 1937 წ.).

საქართველოს ხეცის მეურნეობისა და მრეწველობის შემდგომი აღმავლობის შესახებ საქართველოს კ.პ. (ბ) ცკ-ის მდივანი კანდიდ ჩარკვიანი აღნიშნავდა: „საკმარისია, გვექნება 40-50 მილიონი ძირი ევკალიპტის ხე და მოვალაგებებისათვის ზიანის მიუყენებლად. ახლა კი საქართველოში ყოველწლიურად ვამზადებთ არაუმეტეს 700 ათასი კბ. მ ხეცყესა და შეშას“. ახალი ხუთწლიანი გეგმით 1950 წელს ევკალიპტის ხის რაოდენობა 40 მილიონამდე აიყვანეს. საქართველოში ტყის მრეწველობისათვის უფრო მეტი მნიშვნელობა ჰქონდა წინვოვან და წიფლის ჯიშებს. ხეცის ყოველწლიური დამზადება, ადგილობრივ მოსახლეობაზე გაცემული მერქნის გამოკლებით, შეადგენდა დაახლოებით 700 000 კბ. მ-ს, აქედან სანარმოო მერქანი იყო 300 000 კბ.მ, ხოლო შეშა — 400 000 კბ. მ. ყოველწლიურად დამზადებული დაახლოებით 300 000 კბ.მ მერქნიდან 100 000 კბ.მ იყო წიფელა და სხვა ფოთლოვანი ძვირფასი ჯიშები. დანარჩენი 200 000 კბ.მ — წიფიანი ჯიშების მერქანი, საიდანაც დაახლოებით 100 000 კბ.მ გამოიყენებოდა

„ენგურქალაქ კომბინატი-სათვის“, როგორც საბალანსო ნედლეული, ხოლო 100 000 კბ.მ გამოიყენებოდა სხვა სამშენებლო და სამრეწველო საჭიროებისათვის. თავისი სიმნიფისა და ხნოვანების მიხედვით საქართველოს ტყეების 78% გამოსადეგი იყო სამრეწველო ექსპლოატაციისათვის. საქართველოს მრეწველობა დიდი რაოდენობით მოითხოვდა ხის ბევრნაირ მასალას, რომლის მნიშვნელოვანი ნაწილი იყარებოდა საბჭოთა კავშირის ჩრდილოეთის ოლქებიდან შემოზიდული წიფიანი ჯიშის ხეებით. სამაგიეროდ, საქართველოდან გადიოდა ხის ძვირფასი ჯიშის პროდუქციის საგრძნობი რაოდენობა. რევოლუციამდე საქართველოში ხეცის მრეწველობა ჩანასახოვან მდგომარეობაში იყო. ერთ-ერთი მსხვილი სანარმოო გახლდათ იტალიური ფორმის სახერხი ქარხანა. თბილისში, გორში, ბორჯომში, ქუთაისში და ზოგიერთ სხვა ქალაქში მუშაობდა, აგრეთვე, ხის დამამუშავებელი პატარა საამქროები და ფანერისა და დასურვლო-სავეჯო სახელოსნოები; ხის ძვირფასი ჯიშების მერქანი დიდი რაოდენობით გაჰქონდათ საზღვარგარეთ. საბჭოთა ხელისუფლებამ ხეცის მრეწველობის განვითარებისათვის დააბანდა დიდძალი სახსრები, შედეგად აშენდა ხარისთვალას ხეცის ქარხანა, მარელისისა და სტალინის გრებილი ავეჯის ფაბრიკები, ბორჯომის ტყეის ქარხანა, ბათუმის ხეცის დამამუშავებელი ქარხანა, ახმეტის, ზუგდიდის, კოდორის, მცხეთის, ახალდასისა და სხვა ხის დამამუშავებელი ქარხნები. ამასთანავე, გაფართოვდა და რეკონსტრუქცია ჩატარდა ძველ სანარმოებზე.

საქართველოს ადგილობრივმა მკანველოვანმა მემკვიდრეობამ მიიღო მხროლვე რამდენიმე ტექნიკურად რამორჩენილი სანაკრო. ადგილობრივი მკანველოვანი მთლიანად საბჭოთა ხელისუფლების პერიოდში შეიქმნა და განვითარდა. ადგილობრივი მკანველოვანის სისტემაში შედიოდა რამდენიმე მანქანათმშენებელი ქარხანა (26 კომისიის სახელობის, სასოფლო-სამეურნეო მანქანების, გაბათუთიბელი და საკამონტო-მექანიკური), სამადნო ნაკროვანი (ფაიფური, ტალკი, ბატონი, ანდოზიტი და დიატომიტი, ლითონგაფიური ქვა), ქიმიური, კულტ-საყოფაფხოვრები და ფართო მოხმარების საგნების სანაკრო

გეოგრაფიული მონიტორინგი
გორი VI
სტალინი
ნაქითხული, განსილილი და გაბონილი

ყურადღება!
„გიგლუსის“ მალაზიბათა ქსელში შეგიძლიათ შეიძინოთ საერთაშორისო საზოგადოება „სტალინის“ თავმჯდომარის, პატონ გეოგრაფიული მონიტორინგის „სტალინის“ 80-6 ტომი, რომელიც თავმოყრილია ფაქტობრივი მასალაზე კაცობრიობის ისტორიაში უდიდესი პოლიტიკოსის, დიპლომატისა და მხედართმთავრის შესახებ.

პუტინმა კიდევ ერთხელ შეახსენა დასავლეთს რუსეთის ნითელ საზღვრზე უკრაინის საკითხები — სახელდობრ, დასავლეთს და არა კიევს, რომელმაც „თავისი ქვეყანა სამართავად უცხო ქალაქს ჩაუბდო ხელში. უკრაინისთვის სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი საკითხები წყდება არა კიევში, არამედ ვაშინგტონში, ნანსილოზრივ — ბერლინსა და პარიზში“.

რუსეთის წამყვანმა ტელევიზიებმა და რადიოსადგურებმა 30 ივნისს პირდაპირ ეთერში გადასცეს სპეციალური პროგრამა „პირდაპირი ხაზი ვლადიმერ პუტინთან“.

საუბრის ძირითადი თემა პანდემია და ვაქცინაცია იყო და პუტინმა მოთმინებით ახსნა თავისი პოზიცია. ის სავალდებულო ვაქცინაციის წინააღმდეგია, მაგრამ ადამიანებს აცრისკენ მოუწოდებდა და შეახსენა, რომ კანონმდებლობის თანახმად, ეპიდემიის შემთხვევაში, რეგიონების ხელმძღვანელებს შეუძლიათ დაანეკონ სავალდებულო ვაქცინაცია, განსაკუთრებით რისკის ჯგუფების ადამიანებისთვის, რასაც აკეთებენ კიდევ. დიას, აცრა არ იძლევა 100%-იან გარანტიას, რომ ადამიანი არ დაინფიცირდება, მაგრამ აცრის შემთხვევაში სწრაფად უფრო იოლად გადაიტანს. ამასთანავე, **პუტინმა აღიარა, რომ რუსეთში, ისევე, როგორც მსოფლიოში, ბევრია აცრის მონინააღმდეგე, მაგრამ ყველას ურჩია, განითავსონ სპეციალისტების რეკომენდაციები და ყური არ დაუბლონ მათ, ვინც მსოფლიო შეთქმულების თეორიებს აპირებს.**

მათთან ათასობით კილომეტრს იძით, არც გვირგვინი და არც ბაგვიტურავს, ისინი მოვიდნენ ჩვენს საზღვართან და დაარღვიეს ჩვენი ტერიტორიული წყლების საზღვარი, ეს კი მნიშვნელოვანი ელემენტია მთელი ამ კონსტრუქციის“.

ამასთანავე, რუსეთის პრეზიდენტმა ხაზგასმით აღნიშნა, რომ შემთხვევითი არა მხოლოდ მსგავსი პროვოკაცია, არამედ სხვა, უფრო ფუნდამენტური რამ:

უკრაინის საკითხი

უკრაინის ტერიტორიის სამხედრო ათვისება. „უკრაინის კონსტიტუციის მიხედვით, იქ არ შეიძლება იყოს უცხოური სამხედრო ბაზები. სამხედრო ათვისება ტერიტორიისა, რომელიც უშუალოდ გვესაზღვრება, მნიშვნელოვან პრობლემებს გვიქმნის უსაფრთხოების სფეროში. ეს რეალურად ეხება რუსეთის ფედერაციასა და რუსეთის ხალხების სასიცოცხლო ინტერესებს. ეს შემთხვევას იწვევს და ამაზე უნდა ვიფიქროთ“.

პუტინმა კიდევ ერთხელ შეახსენა დასავლეთს რუსეთის ნითელ საზღვრზე უკრაინის საკითხები — სახელდობრ, დასავლეთს და არა კიევს, რომელმაც „თავისი ქვეყანა სამართავად უცხო ქალაქს ჩაუბდო ხელში“.

„უკრაინისთვის სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი საკითხები წყდება არა კიევში, არამედ ვაშინგტონში, ნანსილოზრივ — ბერლინსა და პარიზში“.

მაგრამ პუტინმა არ გაათანაბრა კიევის ხელისუფლება უკრაინელ ხალხთან. პირიქით, მან კვლავ ძალიან დანეროლებით ახსნა თავისი პოზიცია რუსებისა და უკრაინელების მიმართ.

„რატომ არ შედის უკრაინა არაამბოზოვანი ქვეყნების სიაში? იმიტომ, რომ, არ მიმართა უკრაინელებს ხალხი ჩვენ მიმართ არამბოზოვლად განწყობილად, ბევრჯერ ვილაპარაკე ამ საკითხზე, კიდევ ერთხელ გავიხსენებ: მიმართა, რომ რუსები და უკრაინელები ერთი ხალხი“.

ნახეთ: ისრაელში ებრაელები ჩადიან აფრიკიდან, ევროპიდან, მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნიდან. აფრიკიდან, საერთოდ, შეკანინალები ჩადიან, ხომ ასეა? ევროპიდან ჩასულები იდისზე ლაპარაკობენ და არა ივრითზე. თითქოს არ ჰგავს ერთმანეთს, მაგრამ, სულერთია, ებრაელი ხალხი უფროთხილდება თავის ერთიანობას. ისე, რაღა ისრაელი? ჩვენ გვყავს ასეთი ხალხი, რუსეთის ერთ-ერთი მკვიდრი ხალხი — მორდვა. იქ არის ერზია, მოკშა, შოკშა და კიდევ სამი ჯგუფი ხალხებისა, მაგრამ ისინი თავს მორდველებად მიიჩნევენ. ერთი ჯგუფის ენაზე ლაპარაკობენ, მაგრამ ერზიასა და მოკშას ერთმანეთის არ ესმით, მათი ენები უფრო განსხვავდება ერთმანეთისგან, ვიდრე რუსული და უკრაინული, მაგრამ ისინი ძალიან უფროთხილდებიან თავიანთ ერთიანობას.

რატომ? რამდენიმე მიზეზით: პირველი — ისინი ჭკვიანი არიან და ესმით, რომ დაყოფა მათ კარგა არაფერს მოუტანს, უბრალოდ, ეთნოსს დაასუსტებს; შემდეგ — საგარეო ფაქტორებისა.

პუტინი მსოფლიო შეთქმულებაზე, მესამე მსოფლიო ომსა და რუს და უკრაინელ ხალხებზე

«ეს გვიჩვენებს რომ ჩვენს მიერ, ძალიან ნარეზიანია, რომ მსოფლიო მესამე მსოფლიო ომის ზღვარზე დადგა, იმიტომ, რომ მათ, ვინც ამას აკეთებს, კარგად იციან, ამ ომიდან გასარჩევად ვერაფერია. ეს კალიან მნიშვნელოვანი რამ არის... არ ვფიქრობ, რომ ჩვენ გაგვიხარდება მოვლენების ისეთი განვითარება, როგორც სუბრობო, მაგრამ ჩვენ ის ვინც ვინც, რისთვის ვიბრძობთ: ჩვენს ტერიტორიაზე ვიბრძობთ თავის დასახავად, ჩვენი მომავლის დასახავად. ჩვენ არ მივსულვართ მათთან ათასობით კილომეტრს იძით, არც გვირგვინი და არც ბაგვიტურავს, ისინი მოვიდნენ ჩვენს საზღვართან და დაარღვიეს ჩვენი ტერიტორიული წყლების საზღვარი»

პროექტი მასობრივი განადგურების იარაღს შეადარა.

„გამაოგნებელია. იქ საუკუნეების განმავლობაში ცხოვრობდნენ რუსი ადამიანები, ახლა კი მათ არამკვიდრ ხალხად აცხადებენ. რას გამოიწვევს ეს? ეს მასობრივი იარაღის გამოყენების ტოლფასი იქნება. დევნიან რუსულ ენას რეალური ცხოვრებიდან“.

პუტინი არაერთხელ დაუბრუნდა რუსი და უკრაინელი ხალხების ერთობას — და გასაგებია, რომ ორი ძმური ხალხის მეგობრობის აღდგენა მისთვის უმნიშვნელოვანესი ამოცანაა, მაგრამ არა ახალი სსრკ-ის სახით. ამ თემაზე პუტინმა უკვე ილაპარაკა და საბჭოთა კავშირის აღდგენას უახლოვდება, შეუძლებელი და მიზანშეწონილი უნდა აზრის რესპუბლიკაში დემოკრატიული მარჯვენების ზრდის გამოც: **ახალ საბჭოთა კავშირში რუსები შეიქმნება უმცირესობაში აღმოჩნდნენ, მაგრამ ეს არ გამოირჩევა ევრაზიის კავშირის მხედრობასა და განმტკიცებას, არც მსოფლიოში — რუსები და უკრაინელები — ისტორიული ერთობის აღდგენას. სწორედ ამ ერთობაზე ლაპარაკობს დასავლეთი პუტინმა თავისი „პირდაპირი ხაზი“.**

რუსეთის მთავარი რეპორტი

„რუსეთის მთავარი ოქროს რეზერვი ადამიანები არიან — მრავალფეროვანი რუსი ხალხი ღრმა ისტორიული, სულიერი და კულტურული ფესვებით. ეს ყოველთვის მნიშვნელოვანია, თანამედროვე მსოფლიოში კი — ორმაგად მნიშვნელოვანი. მსოფლიოს მომავალი დამოკიდებულია მონივრულ ტექნოლოგიებზე, ისეთ მეცნიერებებზე, როგორც არის გენეტიკა, ბიოლოგია, ტექნოლოგია, ხელოვნური ინტელექტის სფეროში. ჩვენს ქვეყანაში მშობლიური 60%-ზე მეტს ურს, მისი შვილი მუშაობდეს მეცნიერებაში, მიუხედავად იმისა, რომ ამ სფეროს არ მოაქვს განსაკუთრებული შემოსავლები, ისეთი, როგორც ბიზნესს. ასეთი დამოკიდებულება სამეცნიერო ცოდნის მიმართ ჩვენს კოლოსალურ კონკურენტულ უპირატესობაზე მიუთითებს. და, თუ ჩვენ შევძლებთ შინაგანი სტაბილურობის შენარჩუნებას, რომლის შედეგადაც გარედან ცდილობენ, შევძლებთ შინაგანი სტაბილურობის მიღწევას, წარმატება გარდაუვალი იქნება. მაშინ ჩვენ სიამაყით შევძლებთ თქმას: ჩვენ ვცხოვრობთ სახელმწიფოში, რომელიც მომხიბვლელია იმისთვის, რომ იქ ვიცხოვროთ.“

ria.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა გიორგი ბაჩიაშვილი

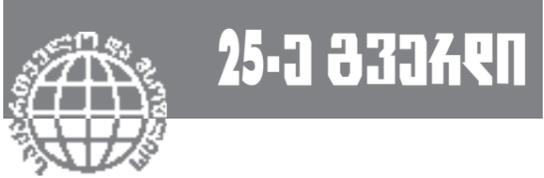
ბრიტანელთა პროვოკაცია

ბრიტანელთა მიერ ცოტა ხნის წინათ ყირიმთან მოწყობილმა პროვოკაციამ გააჩინა შიში, რომელიც ერთ კითხვაში აისახა — **სომ არ მოვალვართ მესამე მსოფლიო ომის ზღვარებთან?**

„არა, რა თქმა უნდა“, — მოჭრა პუტინმა, მაგრამ დააზუსტა:

„ეს გვამჩნევს რომ ჩვენს მიერ, ძალიან ნარეზიანია, რომ მსოფლიო მესამე მსოფლიო ომის ზღვარზე დადგა, იმიტომ, რომ მათ, ვინც ამას აკეთებს, კარგად იციან, ამ ომიდან გასარჩევად ვერაფერია. ეს კალიან მნიშვნელოვანი რამ არის... არ ვფიქრობ, რომ ჩვენ გაგვიხარდება მოვლენების ისეთი განვითარება, როგორც სუბრობო, მაგრამ ჩვენ ის ვინც ვინც, რისთვის ვიბრძობთ: ჩვენს ტერიტორიაზე ვიბრძობთ თავის დასახავად, ჩვენი მომავლის დასახავად. ჩვენ არ მივსულვართ

«უკრაინისთვის სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი საკითხები წყდება არა კიევში, არამედ ვაშინგტონში, ნანსილოზრივ — ბერლინსა და პარიზში»

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გამუდგებით ცდილობან ამ ბირთვული პარიტეტის დარღვევას, ამიტომ რუსეთმა განახორციელა რიგი ღონისძიებებისა, რომლებიც აზღვევს აღნიშნულ სისტემას, ანუ ჩვენ აღვიჭურვით შეიარაღების გარკვეული სისტემებით, რომლებიც საშუალებას გვაძლავს, შევინარჩუნოთ ეს ბირთვული პარიტეტი და თავი დავიზღვიოთ იმისგან, რომ აშშ არ შეიქმნის ისეთ რამეს, რაც, მაგალითად, უპირატესი დარტყმის უფლებას მისცემს, ანუ ისეთი ტექნოლოგიურ შესაძლებლობას, რომელიც ომის დასაწყებად იქნება საკმარისი.

ეს სატელევიზიო ინტერვიუ აკადემიკოსმა ვიარესლავ ნიკონოვმა და ამერიკელმა პოლიტოლოგმა დიმიტრი საიმსმა რუსეთის პრეზიდენტის პრესმდივან დიმიტრი პესკოვს ჩამოართვეს. ამ პუბლიკაციას მხოლოდ მონაწილეთა რანგების ნიშნით თუ განვიხილავთ, უნიკალური ფაქტის წინაშე აღმოვჩნდებით. საქართველოში არსებული ჟურნალისტიკის პრაქტიკის მიხედვით, ასეთი პროფესიული დონის დემონსტრაცია საერთოდ წარმოუდგენელია.

ეგ კი არა, ვინ არის ჩვენი პრემიერმინისტრის პრესმდივანი, ვეჭვობ, ჟურნალისტიკა ამქრის ყველა წევრმა იცოდეს. მზეთუნახავივით მალავენ. არადა, საინტერესოა. მით უფრო, რომ საკმარისია, ნებისმიერი ორკაციანი პარტიის თვითმარქვია ლიდერი ვინმე ტელეეკრანზე გამოჩნდეს, რომ ჩვენ, ჟურნალისტები, დაუყოვნებლივ ჩავებათ ისეთ რიტუალურ ფერხულში, როგორსაც ბავშვები საახალწლო ნაძვის ხის გარშემო მართავენ ხოლმე. ინტერვიუ OPT-ის არხზე აჩვენეს წლებიანდელი პირველი იენისის პროგრამაში „დიდი თამაში“ („ბოლშაია იგრა“).

აქვე: შეკითხვების ავტორების პერსონიფიკაციას არ შეეუდგები, ყურადღების გაფანტვა იცის. არადა, ინტერვიუს აღსაქმელად მაინც დამაინც ყურადღების კონცენტრაცია დაგჭირდებათ. მაშ, ვინყვებთ.

— პრეზიდენტის „პირდაპირი ხაზი“ გამოირჩეოდა საკითხის მრავალფეროვნებით, მაგრამ უმეტესობა მაინც შეეხებოდა იმას, რაც რუსეთის მოსახლეობას ყოველდღიურად აღელვებს — პანდემიას, სხვადასხვა გამონევენას, ბუნების უშიშრო საქციელის ჩათვლით.

მეორე თემა ომისა და მშვიდობის საკითხებს შეეხო.

და აი, რა თქვა პრეზიდენტმა პუტინმა იმის თაობაზე, თუ რატომ მიაჩნია, რომ არ უნდა გვემინოდეს მსოფლიო ომის განაღების: „ჩვენ კიდევ რომ ჩავგვიძირა ის ხომალდი (რომელმაც რუსეთის საზღვაო აკვატორია დაარღვია), მაინც ძნელი წარმოსადგენია, რომ მსოფლიო აღმოჩნდებოდა მესამე მსოფლიო ომის ზღვარზე. რადგან მათ, ვინც ამას აკეთებს, იციან, რომ ისინი ვერ გაიმარჯვებენ ამ ომში. ეს ფრიად მნიშვნელოვანია. არ ვფიქრობ, რომ ჩვენ გავიხარებდით მოვლენების ისეთი განვითარების გამო, რომლებზეც თქვენ ლაპარაკობთ, მაგრამ ჩვენ ვიცით, რისთვისაც ვბრძვით. ჩვენ ჩვენს ტერიტორიაზე საკუთარი თავის დასაცავად, ჩვენი მომავლისათვის ვბრძვით. ჩვენ ხომ არ მივსულვართ მათთან ათასობით კილომეტრს იქით, ჩავფრინდით ან ზღვით მივაღწიეთ?! ისინი მოუახლოვდნენ ჩვენ საზღვრებს და დარღვევის ჩვენი ტერიტორიული ზღვის მიჯნა, რომელიც ამ კონსტრუქციის არსებითი ელემენტია“.

დარწმუნებული ვარ, პრეზიდენტ ბაიდენს ადმინისტრაციის იმ მოხელეთა შორის, რომელთაც ხელნიფებთ გადწყვეტილების მიღება დასავლეთში, არც ერთს მსოფლიო ომი არ სურს, მაგრამ არის მედლის მეორე მხარეც, როცა არავის ომი არ სურს; მაგრამ არსებობს მონინააღმდეგის ზემოქმედება, საკუთარი სი-

მართლის განცდაც. ამ პირობებში როგორ აპირებს პრეზიდენტი პუტინი თავისი მისიის განხორციელებას — ურყევად დაიცვას რუსეთის ინტერესები, ისე, რომ არ დაუშვას ომის განაღება?

„ცივი ომის“ დროს ყველას მიაჩნდა, რომ ბირთვული ომის დაწყება შესაძლებელია. ეს აფხიზლება და მსოფლიო დედაქალაქებში ცხელ თავებს, დღეს ყველა ფიქრობს, რომ მსოფლიო ომი ვერ დაიწყება და რახდგან ასეა, იქნებ სადმე, რომელიმე ადგილზე, მაგალითად, მოსკოვზე შეიძლება უფრო ძლიერად იმოქმედონ.

როგორ აპირებს პრეზიდენტი პუტინი ამ რთული გამოწვევის, უმნიშვნელოვანესი ბალანსირებადი აქტის დაძლევის?

— მე მაინც „პირდაპირი ხაზიდან“ დავიწყებ, რომელიც ძალიან საინტერესო იყო. აქ მთავარია იმის გაგება, რომ რუსეთის ინტერესები ამერიკის გარშემო არ ტრიალებს. საუბრის თემა რუსეთის ინტერესებით იყო განსაზღვრული. შეკითხვების დიდი უმრავლესობა ეხებოდა სწორედ რუსეთის ეკონომიკას, იმას თუ როგორ ვაპირებთ კრიზისიდან გამოსვლას, როგორ შევაკეთებთ ჩვენს გზებს, ავაშენებთ ახალს და ა.შ. და ა.შ.

ამერიკის შესახებ და საერთაშორისო ვითარების შესახებ შეკითხვების წილი მინიმალური იყო. ეს არის, უთუოდ, „პირდაპირი ხაზის“ განმასხვავებელი ნიშანი მიმდინარე წელს.

— ნაწილობრივ იმიტომ, რომ აღმინანები არ ელიან ომს და არ ეშინიათ მისი. ასეა?

— შემოფოთება ჩვენს გარემოცვაშიც არსებობს და ნათლად იყო გამოკვეთილი იმ შეკითხვებში, რომლებიც ნანახი მაქვს „პირდაპირი ხაზის“ მომზადების პროცესში, მაგრამ ეს სულაც არ არის მთავარი.

თქვენ ახსენეთ პუტინის მისია. პუტინის, როგორც რუსეთის პრეზიდენტის, მისია რუსეთის შესახებაა, რუსეთის არსის შესახებ, რუსეთის კეთილდღეობას, რუსეთის კრიზისისთან ბრძოლას, ამ კრიზისიდან გამოსვლას, აღმინანების კეთილდღეობას, სიღარიბესთან, პანდემიასთან ბრძოლას ეხება. ხოლო ყველაფერი, რაც გარე პერიმეტრის თემატიკაა, სრულად ექვემდებარება ამ ოცავნებს, რომლებიც შიდა ფლანგზე დგას. ეს უმთავრესია პუტინისთვის და იგი ამის შესახებ ყოველთვის ზუსტად და მკაფიოდ ლაპარაკობს.

რა არის საჭირო იმისთვის, რომ მშვიდად დაეკავდეთ ჩვენი, შიგარუსული საქმეებით?

ჩვენ გვჭირდება ღობი-კურობა ჩვენს ოპონენტებთან თუ პარტნიორებთან ურთიერთობაში საბარა-რეო ასპარეზზე. ჩვენ გვჭირდება სტაბილურობა, განმუხტვა და სხვა ძველებთან ისეთი ურთი-

«ვინც იტყვის, რომ ზუსტად იხის, როგორი იქნება ამერიკის სტრატეგია შენთვის სამიტის შემდეგ, ან სულაც, ან გატყუარა»

უკრაინის მავალითი, როგორც საქართველოს შესაძლო პერსპექტივა პუტინისა და ბაიდენის მოლაპარაკების ფონზე

დიმიტრი პესკოვი

ვლადიმერ გერასიმოვი

დიმიტრი სოტიროვი

ერთობის დამყარება, რომელიც ეფუძნება ურთიერთპატივისცემასა და ერთმანეთის ინტერესების გათვალისწინებას. სწორედ ამანუკა კონცენტრირებული პუტინის ყველა საგარეო-პოლიტიკური ძალისხმევა. შეიძლება თუ არა, დაიწყოს ომი?

პუტინმა გასაგებად განაცხადა, რომ არა. და აქ ჩვენ გვაზღვევს ნახსენები ბირთვული პარიტეტი. მისი მნიშვნელობა უდავოა. იგი დამზღვევი მექანიზმია, ბალანსირებისა და მასტაბილიზაციის მექანიზმი დღევანდელი საერთაშორისო ურთიერთობის სისტემის.

გამუდგებით ცდილობენ ამ ბირთვული პარიტეტის დარღვევას, ამიტომ რუსეთმა განახორციელა რიგი ღონისძიებებისა, რომლებიც აზღვევს აღნიშნულ სისტემას, ანუ ჩვენ აღვიჭურვით შეიარაღების გარკვეული სისტემებით, რომლებიც საშუალებას გვაძლავს, შევინარჩუნოთ ეს ბირთ-

რალ პროვოკაციას, თუ როგორც რეალურ საფრთხეს, როგორც ინციდენტს, რომელმაც შეიძლება გამოიწვიოს კატასტროფა?

— პრეზიდენტი პუტინი ძალიან კარგად ერკვევა სამხედრო მანევრების ნიუანსებში, თავდაცვის საქმეში და, რა თქმა უნდა, სათანადოდ აფასებს ამგვარი ქმედების საშიშროებას და პროვოკაციულ ხასიათს, მაგრამ, სამწუხაროდ, ამ პროვოკაციების თავგებდური ქმედება ზრდის ტენდენციით ხასიათდება. ეს კი გვაიძულებს, რომ მუდმივ მზადყოფნაში ვიყოთ. პრეზიდენტ პუტინს არაერთხელ უთქვამს, რომ ჩვენი სამხედრო პოტენციალი შესაძლებელს ხდის ამ პროვოკაციებზე ეფექტიან ზემოქმედებას.

ამ შემთხვევაში უნდა გავარკვიოთ პროვოკაციული ქმედების მიზეზები. საქმე ის არის, რომ, ყენვის სამიტის შეხებაზე კონსტრუქციული რიტორიკის მიუხედავად, ოკეანის გაღმა არავის უარი არ უთქვამს რუსეთის შეკავების სტრატეგიულ მიმართულებაზე. არც ნატოში, არც ბრიუსელში არავის უარი არ განუცხადებია რუსეთის, როგორც მონინააღმდეგის, როგორც მტრის, აღქმაზე. ამანუკა აგებული რუსეთის მიმართ პროვოკაციული კონფიგურაცია. ასეთია რეალობა, რომელიც ვცხოვრობთ და რომელშიც კვლავაც მოგვინევს ცხოვრება, რადგან არავინ უარს არ იტყვის ამ სტრატეგიულ, არამეგობრულ გზავნილზე, უკან არ დაიხევს, მაგრამ, მაღლობა ღმერთს, ხელთ გვაქვს რუსეთის შეკავებაზე რეაგირების აუცილებელი პოტენციალი.

— ეს გემი რომ ჩავგვიძირა კიდევ, — თქვა პუტინმა, წინაშეა თუ არა ეს, რომ ასეთი შესაძლებლობა განიხილებოდა თვდაცვის სამინისტროში, შეიძლება კრემლშიც, მით უფრო, რომ საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე რეკ.კოვბა განაცხადა, — ასეთი ომშია რეალურად. შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ, თუ მსგავსი შემთხვევა განმეორდება, ჩავიძირავთ კიდევ?

— ჩვენ ყოველთვის ვილტვით ასეთი აპოკალიფსური სცენარებისკენ.

— რატომ აპოკალიფსური? პუტინმა აკი განაცხადა, რომ დიდი ომი ამის გამო არ დაიწყება. — ბრიტანეთის ხომალდი ხომ შეიჭრა რუსე-

25-ე გვერდი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ქვეყნის მოლაპარაკების ტონი მართლაც კონსტრუქციული იყო. ეს არ ნიშნავს, რომ სუფივად სრული იდრია და ორი პრეზიდენტი უნისონში ლაპარაკობდა. არავითარ შემთხვევაში. ისინი ზუსტად ასახელებდნენ იმ საკითხებს, რომლებზეც შეთანხმების მიღწევა საერთოდ შეუძლებელია, ზუსტად ასახელებდნენ წითელ ხაზებს, აღნიშნავდნენ, რომ მთელი რიგი საკითხების შესახებ პოზიციების დახლოების მცდელობას აზრი არ აქვს, რადგან პოზიციები დიაგნოტიკულად განსხვავებულია, მაგრამ მაინც ეს იყო კონსტრუქციული საუბარი.

თის ფედერაციის ტერიტორიულ წყლებში. კაპიტანმა რომელიმე მომენტში მოიკრიბა გონება. ასე რომ არ მოქცეულიყო, მაშინ უეჭველია, რუსეთის მესაზღვრეები, რუსი სამხედროები იძულებული იქნებოდნენ, ემოქმედებინათ განანესის მიხედვით. აქ, რა თქმა უნდა, ვოლუნტარიზმს ადგილი არ ექნებოდა, მაგრამ არის გარკვეული ნაბიჯები, რომელთა განხორციელება განერიდა რუსეთის ფედერაციის სახელმწიფო საზღვრის დარღვევის შემთხვევაში.

— **თავზედობა ყოველგვარ საზღვრის სცილდება. უმეტესად იმიტომ, რომ აშშ-ს და მის მოკავშირეებს თავი ვერ დაუღწევიათ თავიანთი უპირატესობის კომპლექსისთვის, რომ ისინი რჩეულები არიან და მსოფლიოს სწორედ ისინი უნდა წარუძღვონ, მაგრამ სინამდვილეში ამის უკან დგას (რის შესახებაც პუტინმა სამართლიანად განაცხადა) აშშ-ისა და მათი მოკავშირეების გლობალური როლის დასუსტება და მრავალპოლარულ სამყაროდ მსოფლიოს ჩამოყალიბების ფაქტი.**

იგრძენით თუ არა, რომ საღად მოაზროვნე ამერიკელების პოზიცია და მოსაზრებები აშშ-ის პრეზიდენტამდე აღწერს?

— საკუთარ სახლში საჯარო რისტორიკა ან კონგრესში სიტყვით გამოხატული პრეზიდენტის რიტორიკა ერთია, ხოლო მოლაპარაკების ტონი — სულ სხვა. **ქვეყნის მოლაპარაკების ტონი მართლაც კონსტრუქციული იყო. ეს არ ნიშნავს, რომ სუფივად სრული იდრია და ორი პრეზიდენტი უნისონში ლაპარაკობდა. არავითარ შემთხვევაში ისინი ზუსტად ასახელებდნენ იმ საკითხებს, რომლებზეც შეთანხმების მიღწევა საერთოდ შეუძლებელია, ზუსტად ასახელებდნენ წითელ ხაზებს, აღნიშნავდნენ, რომ მთელი რიგი საკითხების შესახებ პოზიციების დახლოების მცდელობას აზრი არ აქვს, რადგან პოზიციები დიაგნოტიკულად განსხვავებულია, მაგრამ მაინც ეს იყო კონსტრუქციული საუბარი,** რომლის მიზანი იყო მოეხდინათ ის ადგილები, რომლებზეც შესაძლებელი იქნებოდა დიალოგი, ურთიერთობა და გარკვეული შეთანხმებების მიღწევა ორი ქვეყნისა და მთელი მსოფლიოს ინტერესების სასარგებლოდ. არავითარ მენტორობას იქ ადგილი არ ჰქონდა და არც შეიძლებოდა ჰქონოდა. თქვენ იცით, რომ პრეზიდენტ პუტინთან მენტორობის სურვილის განხორციელება შეუძლებელია. პრეზიდენტი პუტინი ყოველთვის ზუსტ და ერთმნიშვნელოვან პასუხებს იძლევა, რომლებიც შეუძლებელს ხდის ამგვარ რიტორიკას. ასეთი მცდელობა არც ყოფილა.

რაც გამოდგება შედეგის ამ კონსტრუქციული მოლაპარაკებიდან, ჩვენ ვერ ვგვეჩვენებთ, მაგრამ ვერ ვგვეჩვენებთ, რომ ვკარგავთ იმედს, რომ აშშ-ის პრეზიდენტის მზაობას, გამართოს დიალოგი რუსეთთან იმ დარგებში, რომლებშიც ეს მომგებიანი იქნებოდა ორივე ქვეყნისთვის, არ ნალეკავს ბიუროკრატიული სახელმწიფო დერეფნის დინეზი, გენბავთ, დაარქვით სიღრმისეული სახელმწიფო, გენბავთ, ნებისმიერი სხვა სახელი. არ განმეორდება ის, რასაც ბევრჯერ სხვა ადმინისტრაციების დროს ჰქონდა ადგილი.

— **თქვენ განაცხადით, რომ არ იცით, ვერ გარკვეულხართ, რუსეთის მიმართ როგორი იქნება აშშ-ის სტრატეგია შენთვის სამიტის შემდეგ. თქვენ და პრეზიდენტ პუტინს ამის გამო ტაშს გიკრავთ, რადგან, ვინც იტყვის, რომ ზუსტად იცის, როგორი იქნება ამერიკის სტრატეგია შენთვის სამიტის შემდეგ, ან სულელია, ან მატყუარა.**

— პრეზიდენტმა პუტინმა არაერთხელ დაუმტკიცა მსოფლიოს, რომ იგი პრაგმატიზმის მტკიცე და ურყევი მომხრეა ყველა სახელმწიფოსთან ურთიერთობაში, რა თქმა უნდა, ამერიკის შეერთებულ შტატებთანაც. მას აბსოლუტურად ესმის ამერიკის სახელმწიფოს ძირითადი არსი და მიზანობა რუსეთთან ურთიერთობის სფეროში. პრეზიდენტმა პუტინმა მოლაპარაკებისას განაცხადა, რომ, მოსკოვისა და ვაშინგტონის პოზიციების განსხვავებულობის კრიტიკული მასის მიუხედავად, ჩვენი ბიზნესმენები არ უნდა შეგვეწუხებინა, რადგან ისინი დინტერესებულნი არიან ჩვენი ქვეყნების თანამშრომლობის აუცილებლობაში, პროექტების განხორციელებაში, ერთობლივად ფულის გამოიმუშავებასა და ა.შ. ამერიკის მხარეს არ ეტყობა, რომ მონდომებულია, არ შეაწუხოს ბიზნესმენები. ამერიკელებს არ სურთ, მწვანე მუქი აუნთონ თავიანთი ბიზნესმენებს რუსეთის ბაზარზე შესასვლელად, სახსრების ინვესტირების განსახორციელებლად. პუტინი ასახელებდა მაგალითებს, როცა ამერიკელები აიძულებდნენ თავიანთ კომპანიებს, მაგალითად, „ექსენს“ უარი განაცხადებინათ მთელ რიგ მეგობრულ ქვეყნებზე შავ ზღვაში, და ამერიკელი კომპანიები კარგავდნენ შემოსავალს, ფულს ამერიკის ხელისუფალთა გადაწყვეტილების გამო.

პუტინი ყოველთვის პატივისცემითაა განმტკიცებული აშშ-ის პრეზიდენტის მიმართ, ამერიკის სახელმწიფოში რაიმე როლსა და მნიშვნელოვან თანამდებობაზე თუ გაქვს პრეტენზია და გასურს მონაწილეობა მიიღოს ამა თუ იმ არჩევნების ნებისმიერ ეშელონში, თუ ეფუძნები ამერიკის პოლიტიკულ რეალობას და ამერიკელი ხალხის მიმართ მესიჯებს რუსეთთან კეთილი ურთიერთობის დამყარების საქმეში, ამის განხორციელება შეუძლებელია, ამის მოთხოვნა აშშ-ში არ არის. აქ მოთხოვნილია რუსეთის ფედერაციის თანხთან კონფორმაციის თვისი რუსეთის ფედერაციის შეკავების შესახებ და სწორედ ეს შეიძლება იყოს აშშ-ის ამა თუ იმ არჩევნებში მონაწილეობის ერთგვარი პატერნალიზმი. ნებისმიერ დონეზე ეს არ ნიშნავს, რომ დიალოგის გამართვა შეუძლებელია. ჩვენ ვნახეთ, რომ შენევაში დიალოგის

უკრაინა და მოუქიდავლი სახელმწიფო არ არის. იგი სხვა ქვეყნების უშუალო გავლენის ქვეშ იმყოფება, უფრო ზუსტად, შეერთებული შტატების გავლენის ქვეშ არის მოქმედი. ეს ქვეყანა მზად არის, გადაწყვიტოს თავისი საშინაო პრობლემები, მხედველობაში მისცემს უკრაინის საკითხს, ანტირუსულ სამხედრო კავშირში შესვლის ბლოკის გარკვეული თვისება, რომელიც, ალბათ, ართულებს ყველა საქმეს.

ინტერვიუს ერთი ნაწილი შეეხო ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკას, ჩინეთის კომპარტიის 100 წლის საიუბილეო თარიღს, რუსეთის ფედერაციისა და ჩინეთის ტრადიციული მეგობრობისა და თანამშრომლობის განვითარების საკითხებს.

ინტერვიუს დასკვნით ნაწილი უკრაინის აქტუალური თემატიკიდან იყო. ქვეყანა, რომელიც, ერთი მხრივ, რუსეთის უშიშროების გააქტივებულ პრობლემად არის ქცეული, მეორე მხრივ, იმართება გარე ძალების მიერ უცხოეთიდან.

დომინიკი პესკოვმა ასე უბასუხა:

— ეს არის წითელი ხაზი. უკრაინა დამოუკიდებელი სახელმწიფო არ არის. იგი სხვა ქვეყნების უშუალო გავლენის ქვეშ იმყოფება, უფრო ზუსტად, შეერთებული შტატების გავლენის ქვეშ არის მოქცეული. ეს ქვეყანა მზად არის, გადაწყვიტოს თავისი საშინაო პრობლემები, მხედველობაში მისცემს უკრაინის საკითხს, ანტირუსულ სამხედრო კავშირში შესვლის ბლოკის გარკვეული თვისება, რომელიც, ალბათ, ართულებს ყველა საქმეს.

ოგი გაიმართა და იგი მართლაც კონსტრუქციული იყო. დაველოდოთ, რა მოხდება ხვალ. ჩვენს ვიზაგის ოკეანის გაღმა ახასიათებს გაუთვალისწინებლობის გარკვეული თვისება, რომელიც, ალბათ, ართულებს ყველა საქმეს.

— **ყველაზე დიდი ქარიშხალი კიევში გუშინ გამოიწვია პუტინის განცხადებამ, რომ რუსები და უკრაინელები საბოლოოდ ერთი ხალხია. რუსების უმრავლესობისთვის ეს განცხადება, ვფიქრობ, საკმაოდ არ არის, ისევე, როგორც ბევრი უკრაინელისთვის, მაგრამ უკრაინის პოლიტიკური ელიტისთვის აბსოლუტურად მიუღებელია. ასეთი აზრი გამოთქვა ყველამ, მათ შორის, უკრაინის პრეზიდენტმა ზელენსკიმ, რომელიც საკმაოდ საინტერესოდ გამოეხმაურა ამ პოზიციას:**

„ბოლოს და ბოლოს, დავუბნავთ ნერტილი ამ მტკიცებას. ჩვენ, რა თქმა უნდა, ერთი ხალხი არ ვართ. დიას, ბევრი რამ გვაქვს საერთო. გვაქვს საერთო ისტორიის ნაწილი, მეზობლობა, ნათესაობა, საერთო გამარჯვება ფაშისზე და საერთო ტრაგედიები. უკრაინელები და რუსები ერთი ხალხი რომ ვიყოთ, მოსკოვში გრივებით იგაჭრებდნენ, ხოლო სახელმწიფო სათათბიროს თავზე იფრიალებდა ყვითელ-ცისფერი დროშა.“

ამაზე რას იტყვიან?

— რუსეთის სახელმწიფო სათათბიროს თავზე იფრიალებდა

და კვლავაც იფრიალებს რუსეთის სამფეროვანი დროშა.

ჩვენ ისტორიის საერთო ნაწილი გვაქვს, თქვა უკრაინის პრეზიდენტმა, მაგრამ ისტორიის ნაწილი კი არ გვაქვს საერთო, არამედ ერთი საერთო ისტორია გავაჩნია. რუსები და უკრაინელები მართლაც ერთი ხალხი ვართ. ერთი საზოგადოება. აზრი არ აქვს ამ საკითხის განხილვის გარკვეულხანს. აქ ჩვენთვის ყველაფერი ნათელია. დაველოდოთ, როცა პრეზიდენტი პუტინი დაასრულებს თავის სტატიას უკრაინის შესახებ. იგი წერს, აშშ-ს და, როგორც კი დაასრულებს მუშაობას, სტატია გამოქვეყნდება. ვფიქრობ, ყველა შეფასება ამომწურავად იქნება განმარტებული.

— **ვლადიმერ პუტინი კიდევ ერთ, ფრიად მნიშვნელოვან თემას შეეხო გუშინ. უკრაინაში მყოფი რუსების პრობლემას: ისინი დღეს განიცდიან აშკარა ენობრივ დისკრიმინაციას და დისკრიმინაციის სხვა ფორმებსაც.**

მოსუბინეთ: „მე არ მიმაჩნია, რომ უკრაინელი ხალხი მეგობრულად განწყობილი ხალხი არ არის. მსგავსი არაფერია! ჩვენ ერთი მთლიანი ერი ვართ. აი, უკრაინის დღევანდელი ხელმძღვანელობა კი ჩვენდამი ამკარად არამეგობრულია. ეს საგვებით ნათელია. სხვანაირად გაძნელებოდა იმის გაგება, თუ რატომ შეიტანა პრეზიდენტმა რაღაც კანონპროექტი, მკვიდრი ხალხების შესახებ, რომლითაც რუსი ხალხი მკვიდრ ხალხად არ არის მიჩნეული ამ ტერიტორიაზე. ეს სრულიად გაუგებარია. საუკუნეებია, აქ ცხოვრობენ რუსები. ახლა კი უცხადებენ, რომ მკვიდრნი არ არიან. სადამდე მივდივართ? იქამდეც კი, რომ რუსი ადამიანი შეიძლება აიყაროს და გადასახლდეს, მაგრამ სად? რა უნდა უყოს ბინას? სამუშაო ადგილს და ა.შ.? მაშინ იძულებული იქნებიან, მეორეხარისხოვან ადამიანებად მიიჩნიონ თავი. ეს გამოიწვევს რუსების საერთო რაინფენობის შემცირებას და თავისი ნეგატიური შედეგებით შეიძლება შევადაროთ მათობრივი განადგურების რომელიმე იარაღს გამოყენებით გამოწვეულ შედეგებს. ეს სერიოზული საქმეა.“

„მასობრივი იარაღის გამოყენებასთან“ შედარება ადეკვატურ პასუხს მოითხოვს.

— უკრაინის დიდი ტრაგედია ის, რომ ამ ქვეყანაში ყალიბდება ახალგაზრდა თაობა, რომელსაც ზრდის რუსეთის მიმართ სიძულვილის სულისკვეთებით. ტრაგედია ის, რომ უკრაინაში ძალიან ბევრი რუსია იმისთვის, რომ შეგძულდეს. შედეგად ეს იქნება დამანგრეველი სიძულვილი თვით ამ ქვეყნისთვის, რაც დიდი შეცდომაა. პუტინმა გასაგებად თქვა, რომ უკრაინელი ხალხი არ არის არამეგობრული, იგი ჩვენი მოძმე და მეგობარი ხალხია, მაგრამ, ასეთი ხელმძღვანელები რომ ჰყავს, ეს უკრაინის კიდევ ერთი მარცხია. იმედი ვიქონიოთ, რომ უკრაინა დაძლევს ამ თავდასხმას და რამენაირად იპოვის თავის ნათელ მომავალს.

ინტერვიუს სააგაზეთო ვერსია იბეჭდება მკერული შემოკლებით.

მომავლად არამაზ სანაწიმი

„აღნიშნული მცირე ჯგუფის მიერ საკუთარი არჩევანის სხვაზე თავსმოხვევა ძალადობაა და ეთნიკური წარმომავლობისა და რელიგიური თუ სხვა კუთვნილების მიუხედავად ლახავს სხვის, ჩვენი საზოგადოების აბსოლუტური უმრავლესობის, უფლებას, თავისუფლებასა და არჩევანს“.

რუმინიკას უკლებლად დარჩენას ანდრიაკა

ანტიქართული, ანტისახელმწიფოებრივი და ანტიმართლმადიდებლური კვირეული მშვიდად რომ არ ჩაივლიდა, ყველამ წინასწარვე კარგად უნყოფდა; მით უმეტეს 5 ივლისს თბილისში „ღირსების მარშის“ გამართვას კარგი არაფერი რომ არ მოჰყვებოდა, ამიტომ პრემიერმინისტრმა საგანგებო განცხადება გააკეთა — „ღირსების მარშის“ რუსთაველზე ჩატარება მიზანშეუწონლად მიმჩნიაო.

სახელწოდებაც რომ ირონიულად უღერს — „ღირსების მარში“. რომელ ღირსებაზე საუბრობენ ეს უბედურები?! და საერთოდ, იციან საერთოდ, რა არის ღირსება?

დალოცვილი „ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონი“ (ერთტომეული, 1986წ.) მაინც გადამაღეთ 461-გვერდზე: **ღირსება 1. დადებითი თვისება. კაცური ღირსება; 2. მაღალი მორალური, ადამიანური ღირებულება, პატივდებული საზოგადოებრივ-მორალური მდგომარეობა... 3. ავტორგაიანობა, ხარისხი...** შესაბამისად, **ღირსაშული** ნიშნავს **ღირსების მძიმეს, მართებულს...**

არსებობს ასეთი გამოთქმაც — **თავი ღირსაშულად უჭირავს, ანუ თავი ისე უჭირავს, პატივისცემას იმსახურებს.**

ფაქტია, ლგბტქ+ „პრაიდს“ და არც „ღირსების მარშს“ ღირსებასთან რეალურად კავშირი არ აქვს. რადგან ამ ადამიანებს ღირსულად არ უჭირავთ თავი, ამიტომ არც პატივისცემას იმსახურებენ. **მიუხედავად იმისა, რომ მათ არავინ ერჩის, ისინიც სხვებივით ცხოვრობენ ამ ქვეყანაში და მათი სექსობრივი ორიენტაციის გამო არავინ ავიწროვებს, თავად ეძებენ მიზეზებს პრობლემების შესაქმნელად და თავხედურად აცხადებენ: „ჩვენ, ქვიარ ადამიანებს, გვჭირდება, ხმამაღლა ვისაუბროთ ჩვენს პრობლემებზე; გვჭირდება, რომ ჩვენი ოჯახის წევრებს, მეგობრებს, კოლეგებს, თანამოქალაქეებს და სახელმწიფოს გავაგონოთ ჩვენი ხმა“.**

კონკრეტულად რას მოითხოვენ? * სახელმწიფომ ანარმოს ადამიანზე ორიენტირებული პოლიტიკაო. რას ნიშნავს ეს წინადადება?! განა ყველა ადამიანის სურვილი არ არის, რომ სახელმწიფო უპირველესი მიზანი საკუთარ ხალხზე ზრუნვა იყოს, მიუხედავად სქესისა, რწმენისა და ა.შ.?! * შესარულოს პოზიტიური ვალდებულება თანასწორი გარემოს შესაქმნელად, ჰომოფობიის, სტიგიმისა და დისკრიმინაციის დასაძლევად; ეს არის ქარიშხალი ჭიქაში. მსგავსი გადახრების ადამიანები ყოველთვის არსებობდნენ, მაგრამ... ზემოთ ღირსულად თავის დაჭრა ვახსენეთ, ვინც ამას ახერხებდა, არც პრობლემები ექმნებოდა არასდროს.

* გამოიძიოს სიძულვილით მოტივირებული დანაშაული და დაიცვას სამართლიანობის პრინციპი; სისხლის სამართლის კანონმდებლობა შერჩევითობის გარეშე ვალდებულია, გამოიძიოს დანაშაული და დაიცვას სამართლიანობა. * დაიცვას თითოეული მოქალაქის უსაფრთხოება და გა-

მოხატვის თავისუფლება, მიუხედავად სექსუალური ორიენტაციისა და გენდერის იდენტობისა.

არა მგონია, ამ მხრივაც არსებობდეს პრობლემა, თუ ვინმე საზოგადოების ინტერესებს ფეხქვეშ არ გათელავს და უზნეობის ქადაგებას არ დაიწყებს, არავინ ერჩის.

* და ბოლოს: „პრაიდს“ ლგბტკულტურის მნიშვნელოვანი ნაწილია, რომელიც სხვადასხვა ქვეყანაში სხვადასხვა ფორმით აღინიშნება. ნღების განმავლობაში, ლგბტ ადამიანების უფლებების ზრდასთან ერთად, ღონისძიებამ ბევრგან მიიღო ზემოთ ხახვი. თუმცა, არაერთ ქვეყანაში, ლგბტ ადამიანები კვლავ არიან იმ ფუნდამენტური უფლებების მოლოდინში, რომლებიც რიგ სახელმწიფოებში ნღების წინ განმტკიცდა კანონის ძალით, — აცხადებენ „პრაიდსტები“.

თუ რა იმალება „იმ ფუნდამენტური უფლებების“ უკან, არც ძნელი მისახვედრია და უკვე აღარც ეს გაურკვეველი ორიენტაციის ადამიანები მაღავენ.

სწორედ აქ მარხია ძალის თავი. ვინ დგას ამ უბედური ადამიანების უკან? ვინ აქეზებს მათ საზოგადოებასთან დასაპირისპირებლად?

ვინც უნდა იყვნენ, ყველამ, განსაკუთრებით უცხოელმა „კეთილისმსურველებმა“, კარგად დაიმახსოვრონ, რომ საქართველოში გარყვნილებების პროპაგანდის უფლებას ვერ არავის მისცემს — არც პეტროსეკსუალურს და არც ჰომოსექსუალურს!

2 ივლისს გავრცელდა საქართველოში გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის, ევროკავშირის წარმომადგენლობის, ავსტრიის, ამერიკის შეერთებული შტატების, ბელგიის, გერმანიის, გაერთიანებული სამეფოს, ესპანეთის, ისრაელის, კანადის, ნიდერლანდების სამეფოს, ნორვეგიის, საბერძნეთის, საფრანგეთის, ფინეთის, შვედეთის, შვეიცარიის, ჩეხეთის რესპუბლიკის საელჩოებისა და საქართველოში ევროკავშირის სადამკვირვებლო მისიის ხელმძღვანელების ერთობლივი განცხადება.

მასში ნათქვამია, რომ, მხარს უჭერენ რა ყველა ადამიანის თანასწორობასა და მათი უფლებების დაცვას, სოლიდარობას უცხადებენ ლესბოსელ, გეი, ბისექსუალ, ტრანსგენდერ, ქვიარ და ინტერსექსუალ (ლგბტქ+) თემს; მოუწოდებენ საქართველოს ხელისუფლებას, დაიცვას მშვიდობიანი შეკრების უფლება საქართველოში ყველა ადამიანისთვის, გამონაკლისის გარეშე და უზრუნველყოს ამ ღონისძიებების ჩატარება უსაფრთხო გარემოში.

ესეც შენი ვეროა! თან შეგვახსენებენ, რომ 2014 წლიდან საქართველოს ნიშანდობლივი კანონი დისკ-

საქართველო იყო, არის და იქნება ღირებულებებისა და ფასეულობების ჭკაყანა! გაითვალისწინეთ!

რიმინაციის ყველა ფორმის აღმოფხვრის შესახებ გამყარებულია კონსტიტუციური განცხადება, ვისაც შეიძლება მათი ციპით და კრძალავს დისკრიმინაციის ყველა ფორმას სექსუალური ორიენტაციის, გენდერული იდენტობის და გამოხატვის საფუძველზე.

დაიცავით შეკრების ორგანიზატორები და მონაწილეები მათგან, ვისაც შეიძლება მათი უფლებების შელახვის მცდელობა ჰქონდეთ. მაგრამ ადამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაცია და სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების შესახებ საერთაშორისო პაქტის ამტკიცებს, რომ **დაუშვებელია ერთი ადამიანის უფლების გამოყენება მეორე ადამიანის უფლების დარღვევისთვის.**

აი ეს არის ის, რაც ამჯერად ხდება საქართველოში — ილახება, არა მხოლოდ უმრავლესობის, მთელი საზოგადოების, ერის უფლებები, ფეხქვეშ ითელება იმ ადამიანების ინტერესები, რომლებიც თავს მიიჩნევენ სახელოვან

წინაპართა ტრადიციების ერთგულად და გამგრძელებლებად. საბედნიეროდ, ისინი ბევრნი არიან, იმაზე მეტნი, ვიდრე წარმოადგენდნენ ჩვენი ევროპული „მეგობრები“, რომელთა ინიციატივით და ჩაქუჩებით საქართველოში მცხოვრები სექსუალური უმცირესობის თითო-ორი ადამიანი წარმომადგენელი ამხელა პროპაგანდაზე ნავიდა. არავის აქვს უფლება, საქართველოს მთავრობას, პოლიტიკურ, სამოქალაქო და რელიგიურ ლიდერებს მოუწოდოს, მიიზიდონ გარყვნილება და ამას თავისუფლებისა და თანასწორობის უფლების დაცვა დაარქვას.

ბატონებო! თქვენ, ყველას თავისუფლებისა და თანასწორობის უფლების დამცველები კი არა, მხოლოდ ლგბტ თემის წამქეზებლები ხართ დანარჩენი ნორმალური ადამიანების წინააღმდეგ. ამას კარგად მიგიხვდათ საქართველოს ეკლესია და თავის სულიერ შვილებს თანადგომა გამოუცხადა.

ვერავინ უარყოფს, რომ მართლმადიდებელი ეკლესია ყოველთვის ლმობიერია ცოდვილთა მიმართ, მაგრამ არა ცოდვისადმი, ამიტომ საქართველოს მართლმადიდებელმა ეკლესიამ 5 ივლისს გავრცელებული განცხადებაში „თბილისი პრაიდის“ ორგანიზატორები და უცხოელი დიპლომატები „ლგბტქ+ პროპაგანდისტული აქტივობების“ მხარდაჭერის გამო გააკრიტიკა და 5 ივლისს „ღირსების მარშის“ პარალელურად კონტრაქცია დაგეგმა.

აღნიშნა რა, რომ „გაუფლებლად მართებული ცხოვრების წესის პროპაგანდა“ საზოგადოებაში „დაძაბულობას“ და „არეულობას“ იწვევს, საპატრიარქო მხარდაჭერები „მშვიდობიანი“ პროტესტის გამოსახატად იხმო და მოუწოდებს მათ „არ ავყვეთ ძალადობრივი კონფრონტაციისათვის მიზანმიმართულ პროვოკაციას“.

საპატრიარქო „პრაიდის“ ორგანიზატორები და მხარდამჭერი ელჩები ქვეყნის მიმართ „ზნუნოლას“ და „საზოგადოების უდიდესი უმრავლესობის“ არჩევანის უგულვებლად დაადანაშაულა. ჩვენი მოქალაქეებისთვის შემოფოთებული და მიუღებელია გარკვეული საელჩოთა და ევროპარლამენტარების ნაწილის მკვეთრი ჩარევა ჩვენს საზოგადოებრივ და სულიერ ცხოვრებაში და ვთვლით, რომ ეს მათი უფლებამოსილების გადამეტებაა, — ნათქვამია საპატრიარქოს განცხადებაში.

ქართველი ერისთვის ცხადზე უცხადესია, რომ „პრაიდის“ ორგანიზატორების მიერ ადამიანის უფლებათა დაცვის საფარველ არატრადიციული ცხოვრების წესის პროპაგანდა შეიცავს პროვოცირების ნიშნებს, კონფლიქტში შედის საზოგადოებაში აღიარებულ ზნეობრივ ნორმებთან და მიზნად ისახავს მძიმე ცოდვის ლეგალიზებას. არ არის ეს ჩვენი არჩევანი და არც იმნება!

აი ამასაც მოვესწარით: უცხო ქვეყნების ელჩების გადასაწყვეტი შექმნა, ჩვენს ქვეყანაში პედარასტების აღლუმი ჩატარება თუ საზოგადოების ჯანსაღი ნაწილის სურვილს გაენევა ანგარიში. ირაკელი ღარიბაშვილმა კი თქვა, — **რომორც ხალხს უნდა, ყველაფერი ისე იქნება, მაგრამ არ არის გამორიცხული „ურდოში“ დაიბარონ და ტყაპი გააძრონ ასეთი სითამამისთვის.**

ეკლესიასა და ქართველი საზოგადოების უდიდეს უმრავლესობას მიმართ, რომ მსგავსი აქტივობებით ლგბტქ+ ინტერესების დაცვა შეუძლებელია, პირიქით — ამ ჯგუფისადმი აგრესიის ხელშეწყობა გაჩენას გამოიწვევს, ამიტომ საპატრიარქო მიმართავს ევროპარლამენტარებს: „**ამ და სხვა გარემოებებითა გამოიწვევთ ევროპარლამენტის ლგბტქ+ საკითხებზე მომუშავე ჯგუფის 30 წევრ პარლამენტარს და საქართველოში აკრედიტირებულ საელჩოთა ხელმძღვანელებს და ვთხოვთ, თავი შეიკავონ „თბილისი პრაიდის“ მხარდაჭერისა და მათი ნახალისებისაგან. მივმართავთ ჩვენს ხელისუფლებას, ადეკვატურად შეაფასონ არსებული ვითარება, იმოქმედონ სახელმწიფო სტაბილურობისა და სამოქალაქო მშვიდობის ინტერესებიდან გამომდინარე და აარიდონ ქვეყანას დესტაბილიზაციისა და საზოგადოებრივ ცხოვრებას — გარდაუვალი შფოთი“.** საქართველო იყო, არის და იქნება ღირებულებებისა და ფასეულობების ქვეყანა! გაითვალისწინეთ!

ვინ დგას ამ უბედური ადამიანების უკან? ვინ აქეზებს მათ საზოგადოებასთან დასაპირისპირებლად? ვინ უნდა იყვნენ, ყველამ, განსაკუთრებით უცხოელმა „კეთილისმსურველებმა“, კარგად დაიმახსოვრონ, რომ საქართველოში გარყვნილებების პროპაგანდის უფლებას ვერ არავის მისცემს — არც პეტროსეკსუალურს და არც ჰომოსექსუალურს!

მან საქართველოს საეკლესიო მუზეუმს სხვა ხელნაწერებთან ერთად გადასცა ბაბრატ IV-ის დროინდელი, 1089 წელს გადაწერილი სახარება, რომლის შესახებაც ქართულმა მეცნიერებამ მანამდე არაფერი იცოდა.

წმიდა მღვდელმონაწივე კირიონ მეორემ სარწმუნოებრივი და საზოგადოებრივი მოღვაწეობის ძნელი და რთული გზა განვლო. უსაზღვროდ დიდია მისი დამსახურება ერისა და ეკლესიის წინაშე, რისთვისაც ის საქართველოს მართლმადიდებლურმა ეკლესიამ წმინდანად შერაცხდა.

მღვდელმონაწივე კირიონ II (ერისკაცობაში გიორგი საძაგლიშვილი) დაიბადა 1855 წელს გორის მაზრის სოფელ ნიქოზში, სასულიერო პირის ოჯახში.

როგორც სასულიერო ოჯახში აღზრდილი, კირიონ II უფლება მიეცა, უფასოდ სწავლა-განათლება მიეღო თბილისის სასულიერო სემინარიაში, რომელიც 1876 წელს წარჩინებით დაამთავრა. ამის შემდეგ იგი სახელმწიფოს ხარჯზე სასწავლებლად გაიგზავნა კიევის სასულიერო აკადემიაში, სადაც საღვთისმეტყველო საგნებთან ერთად კირიონმა სათანადო ცოდნა მიიღო მსოფლიო ისტორიაში, გეოგრაფიაში, არქეოლოგიაში და სხვა. აქვე მოხდა მისი მსოფლმხედველობრივი ფორმირება.

კიევის სასულიერო აკადემია 1880 წელს დაამთავრა დიკონატის წარდგენით, რის გამოც მას ლეონტიძის სასწავლებლის კანდიდატის ხარისხი მიენიჭა. აკადემიის დამთავრების შემდეგ იგი ერთხანს ოდესის სასულიერო სემინარიის ინსპექტორის თანაშემწედ მუშაობდა. 1883 წელს კირიონი, იმდროინდელი საქართველოს ეგზარქოსის გადაწყვეტილებით, საქართველოში ბრუნდება და სხვადასხვა დროს პედაგოგიურ მოღვაწეობას ეწევა თელავის, გორისა და ქუთაისის სასწავლებლებში. ერთხანს იგი თბილისის ქალთა საეპარქიო სასწავლებელში ასწავლიდა ქართული სიტყვიერების ისტორიას, რუსულ ენას, და საღმრთო ისტორიას.

1896 წლიდან კირიონ II მისიონერულ მოღვაწეობას ეწევა. იგი დაინიშნა „კავკასიაში მართლმადიდებელი ქრისტიანობის აღმდგენელ საზოგადოებასთან“ არსებული სკოლების ინსპექტორად. მართალია, აღნიშნულ თანამდებობაზე მას დიდხანს არ მოუწია მუშაობა, მაგრამ მკირე დროის მანძილზე მისი ინიციატივით ქართლის მთიანეთში აღნიშნულ საზოგადოებაზე დაქვემდებარებული 19 სკოლა დააარსა.

1896 წელს კირიონ II დიდი უბედურება დაატყდა თავს. დაეღუპა ცოლ-შვილი, რის გამოც იგი ბერად აღიკვეცა. ბერად აღკვეცილი კირიონი ქვათახევის მონასტრის წინამძღვრად დაინიშნა. 1898 წელს კირიონ II ეპისკოპოსის ხარისხში აიყვანეს და დაადგინეს ალავერდის ქორეპისკოპოსად.

1883-1897 წლებში წმიდა კირიონი პედაგოგიურ მოღვაწეობას ეწეოდა გორში, თელავში, ქუთაისში, თბილისში; 1886 წელს დაინიშნა საქართველოს მონასტრების პლაგონინად და კავკასიაში ქრისტიანობის აღმდგენელი საზოგადოების სკოლების ინსპექტორად; აარსებდა სამრევლო სკოლებს, წიგნსაცავებს და ბიბლიოთეკებს, ამავე დროს ქართულ და რუსულ ჟურნალ-გაზეთებში ივერდის, საძაგლოვის, ლიახველის ფსევდონიმებით აქვეყნებდა წერილებს საქართველოს ეკლესიის ისტორიაზე, ხალხურ ზეპირსიტყვიერებაზე, ქართულ ლიტერატურაზე.

1897 წელს უფლის რჩეული მონაზვნად აღიკვეცა კირიონ-

ნის სახელით და ქვათახევის მონასტრის წინამძღვრად დაინიშნა. ამ პერიოდში ლეონტიძის სახურების პარალელურად კირიონი მეცნიერულ მოღვაწეობასაც აგრძელებს: კრებს ხალხური სიტყვიერების ნიმუშებს, სწავლობს ხალხის ზნე-ჩვეულებებს, მუშაობს ეკლესია-მონასტრების სიძველეებზე. თბილისის საეკლესიო მუზეუმსა და ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების სიძველეთა საცავს იგი უხვად სწირავს ეკლესია-მონასტრების წესრიგს სენაკებში მიკვლეულ და საოჯახო კოლექციებიდან მოპოვებულ იმეოთ ხელნაწერებს. მან დალუპვას გადაარჩინა „ვეფხისტყაოსნისა“ და „ქართლის ცხოვრების“ რამდენიმე ხელნაწერი.

1898 წლის აგვისტოში არქიმანდრიტი კირიონი აკურთხეს ალავერდის ეპისკოპოსად. მან საკუთარი სახსრებით დაიწყო განადგურების პირას მიყვანილი ალავერდის ტაძრის შეკეთება, ხელი მიჰყო კახეთის ეკლესია-მონასტრებში დაცული სიძველეების შესწავლას. მან საქართველოს საეკლესიო მუზეუმს სხვა ხელნაწერებთან ერთად გადასცა ბაბრატ IV-ის დროინდელი, 1089 წელს გადაწერილი სახარება, რომლის შესახებაც ქართულმა მეცნიერებამ მანამდე არაფერი იცოდა. ამავე დროს კირიონმა ხმა აღიმართა სომხების მიერ ქართული ტაძრების მიტაცების გამო. მან გრძელად დასაბუთებული ბარათით მიმართა საქართველოს ეგზარქოსს და მოითხოვა ამ ტაძრების დაბრუნება საქართველოს ეკლესიისთვის.

1901 წლიდან კირიონი გორის ეპისკოპოსია. ამ დროისთვის საქართველოს საეგზარქოსო მინიშნა, რომ წმიდა მღვდელმთავრის ირგვლივ თავს იყრიდა განათლებული სამღვდელთა, რომლებიც ამკარად გამოხატავდა უმკაცრო ფილემას საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის გაუქმების გამო. მთავრობა ეპისკოპოსს ხშირად უცვლიდა ეპარქიებს.

1903 წელს კირიონ II-ს სამართავად ორიოლის ეპარქია ჩააბარეს. ორი წლის შემდეგ რუსეთის უწმინდესი სინოდის განკარგულებით, იგი სამშობლოში დაბრუნეს და სოხუმის ეპარქიის მმართველად დაინიშნეს. კირიონ II-ის მიმართ რუსეთის სასულიერო ხელისუფალთა ასეთი ლოიალობა მათი ლიბერალური პოლიტიკით არ იყო ნაკარნახევი. 1905 წელს იმპერიის მასშტაბით დაწყებული რევოლუციური მოძრაობის დროს მონიშნავე ქართველთა საზოგადოებამ და სპეცდელთაგან რამდენიმე პეტიცია საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის მოთხოვნით გააკეთეს, რის გამოც კირიონი დააბრუნეს და სოხუმის ეპარქიის მმართველად დაინიშნეს. კირიონ II-ის მიმართ რუსეთის სასულიერო ხელისუფალთა უმალღესი ინტენციები. რუსეთის უმაღლესი ხელისუფალნი დროის გაყვანის მიზნით აკანონებდნენ ქართველთა კანონიერ მოთხოვნას. იმპერატორის გადაწყვეტილებით, აღნიშნული საკითხი რუსეთის მონაგავ საეკლესიო კრებაზე,

სარწმუნოებრივი და ეროვნული პრინციპებისათვის დაუსხროვლად ებრძოლი წმიდა პატრიარქი კირიონ II

ლეთისმსახურების პარალელურად კირიონი მეცნიერულ მოღვაწეობასაც აგრძელებს: კრებს ხალხური სიტყვიერების ნიმუშებს, სწავლობს ხალხის ზნე-ჩვეულებებს, მუშაობს ეკლესია-მონასტრების სიძველეებზე. თბილისის საეკლესიო მუზეუმსა და ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების სიძველეთა საცავს იგი უხვად სწირავს ეკლესია-მონასტრების წესრიგს სენაკებში მიკვლეულ და საოჯახო კოლექციებიდან მოპოვებულ იმეოთ ხელნაწერებს. მან დალუპვას გადაარჩინა „ვეფხისტყაოსნისა“ და „ქართლის ცხოვრების“ რამდენიმე ხელნაწერი.

რომლის ჩატარების ვადა წინასწარ არ იყო მითითებული, უნდა გადაეწყვიტათ. ამკარა იყო, რომ რუსეთის ხელისუფალთა ელჩი იმ დროს, როცა რევოლუციური მოძრაობა დაცხრებოდა, შემდგომ კი გადავიდოდა შეტევაზე. რევოლუციური აღმავლობის პერიოდში რუსეთის სასულიერო ფილემას საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის გაუქმების გამო. მთავრობა ეპისკოპოსს ხშირად უცვლიდა ეპარქიებს.

აქტიური მონაწილეობა მიიღო 1906 წელს ივნისში პეტერბურგში გამართულ უწმინდესი სინოდის სხდომებში, რომლებზეც საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის კანონიერების საკითხი იხილებოდა. მან და მისმა თანამოაზრეებმა რუსეთის ოფიციალურ წრეებს, მართალია, ისტორიულად და ეკლესიურ კანონიკის მიხედვით დაუსაბუთეს საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის კანონიერება, მაგრამ სინოდმა ქართველთა კანონიერი მოთხოვნა არ დააკმაყოფილა. ასეთი გადაწყვეტილების მიუხედავად, კირიონი დიდი მონდობით აგრძელებდა ბრძოლას. კირიონის დედა-შვიწროება უფრო უფრო და უფრო ძლიერდებოდა.

ემა მისი გათავისუფლების მოთხოვნით. წმიდა მღვდელმთავარი მასზე დაშვებულ ამ განსაცდელს ამგვარი განწყობით ხვდებოდა: „ვარდი უეკლოდ ვის მოუკრეფია, სიყვარული უნდა ავიტანოთ ტანჯვა, ვინაიდან ტანჯვა სიყვარულის ნაყოფია, ძალა ტანჯვაშია“. მთავრობამ 1915 წელს შეწყვიტა კირიონის დევნა. იგი დაინიშნა პოლოცისა და ვიტებსკის ეპისკოპოსად, მაგრამ სამშობლოში ჩამოსვლის ნება მანაც არ მისცეს. წმიდანი უდიდესი ქველმოქმედი იყო. მისი მატერიალური დახმარებით რუსეთისა და საზღვარგარეთის უმაღლესი სასწავლებლებში სამაღამდე ქართველმა ახალგაზრდამ მიიღო განათლება. ჯერ კიდევ XIX საუკუნის 90-იან წლებში, როცა ქართული ენა ოფიციალური ხელიწიფლებისაგან დევნილი იყო, კირიონმა გრიგოლ ყიფშიძესთან ერთად ქართული სიტყვიერების ისტორია შეადგინა. 1917 წელს აღდგა საქართველოს სამოციქულო ეკლესიის ავტოკეფალია და საქართველოს ქართველი საზოგადოების დაჟინებული მოთხოვნით 1917 წლის ზაფხულში ეპისკოპოსი კირიონი სამშობლოსკენ გამოემგზავრა. არაგვის ხეობაში მას შეეგება ასოცამდე ცხენოსანი, რომელიც დიდი პატივით მიაცილეს დედაქალაქამდე. თბილისშიც ბრწყინვალე შეხვედრა მოუწყვეს წმიდანს. 1917 წლის სექტემბერში

სრულიად საქართველოს საეკლესიო კრებაზე, რომელიც თბილისში ჩატარდა, კათოლიკოს-პატრიარქად არჩეულ იქნა ეპისკოპოსი კირიონი, რომელიც საზეიმოდ ეკურთხა იმავე წლის 1 ოქტომბერს.

სექტიცხოველში აღსაყდრების დღეს წარმოთქმულ სიტყვაში უწმიდესმა და უნეტარესმა პატრიარქმა ბრძანა: „სამშობლო საყვარელი, ღვთისმშობლის ნილხვედრო, ბრძენდა შინა ტანჯვა-ვაებასა განწმენდილი! შენთვის ტანჯული, მენგან განშორებული, შენთვის მტირალი, მუდამ შენკენ ლტოვილი, დღეს განვისვენებ ტკილსა შინა ნიალსა შენსა არა ვითარცა შვილი უძლები, არამედ ვითარცა მესაიდუმლე და სინდისი ეკლესიისა შენისა... ვიცი, შენი გულისყური ამჟამად ჩემკენა მოქცეული და მეკითხები: რა მომითხანე, რა მალამოსა მცხებ იარება ჩემსა, რით მანუგებებ სევდა მოსილსა? ყური მომბაყარ: არა მოვცა, რათა გიმსახურო, არამედ მსახურებად შენდა და მიცემად სული სახსრად შენდა“ (მთ. 20,28). მოვედი არა ვითარცა მწე სასყიდით დადგინებული, არამედ ვითარცა მწე ერთგული და მარად მორჩილი“.

კირიონ II-მ წერილები დაუგზავნა მსოფლიოს მართლმადიდებელ ეკლესიას მეთაურებს, რომელშიც მოკლედ და დასაბუთებულად გადმოსცა საქართველოს ეკლესიის ისტორია და მოითხოვა საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალიის აღიარება.

საქართველოში სარწმუნოებრივი და ეროვნული პრინციპების დამკვიდრებისა და აღორძინებისათვის დაუცხრომლად მებრძოლი წმიდა პატრიარქის მოღვაწეობა ზღუდავდა ეკლესიის და ქვეყნის წინააღმდეგ შეკრებილი ბოროტი ძალების მოქმედებას, რომელთა გამოწვევით თანდათან უფრო და უფრო საშიშ და ცინიკურ სახეს იღებდა. ამ დროს მრავალი საეკლესიო და საერო მოღვაწე მოკლეს. ბოროტების უპირველესი სამიზნე იყვნენ ის წმიდა ადამიანები, რომელთა ავტორიტეტი ძალიან დიდი იყო ხალხში. საქართველოს წმიდა ეკლესიის სამოციქულო ტახტზე მჯდომი საქეთმპყობელის, წმიდა კირიონის სარწმუნოებრივი ეროვნული მოღვაწეობა მოსვენებას არ აძლევდა ეკლესიისა და ქვეყნის მტრებს. 1918 წლის 26 ივნისს წმიდა კირიონ კათალიკოსი მოკლული იპოვეს მარტყოფის მონასტრის საპატრიარქო რეზიდენციაში.

მონამეობრივად აღსრულებული სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი კირიონ II წმიდა სინოდის 2002 წლის 17 ოქტომბრის სხდომაზე წმინდანად შერაცხა და მისი ხსენების დღედ 27 ახალი სტილით 10 ივლისი ივნისი დაწესდა.

გეგარკა გეგარკა...

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ბუნებრივი სილამაზითა და ისტორიებით სახელგანთქმული ადგილები ადამიანებს, საუკუნეებია, ხიბლავს, მაგრამ ცნობილი ფაქტებისა და დიდებულების გარდა, ისინი საიდუმლოებებსაც ინახავს.

ბაღის ხისფარი ღრული მათს ხივილიზაზის დაჯივის გასაღები

შტორმების შესახებ სამეცნიერო მონაცემების მოპოვება დაახლოებით 100 წლის წინათ დაიწყო. ბუნებას კი თავის გაცილებით დიდი ხნის მონაცემებს ინახავს ქვიშასა და ქვებში. ზოგიერთი საიდუმლო ბელიზის ცნობილი ცისფერი ღრმის ფსკერზეც ინახება. მის და მის მსგავს წყლის კრისტალურ ძაბრებში ფენებად არის დალექილი ქანები. და, როცა ბობოქრობს შტორმი, ეს დალექილი ქანები სხვა უბნებზეც იფანტება ხოლმე. მეცნიერებმა ცისფერი ღრმის გულიდან ამოიღეს 8,5 მ სიგრძის ნაწილი, რომელიც გეოლოგიური ისტორიის 2000-წლიან მონაცემებს ინახავს. ის აჩვენებს, რომ შტორმების აქტიურობა ჩვენს ერამდე დაახლოებით 900 წლის წინათ დაიწყო, დაახლოებით იმ პერიოდში, როცა მაიას ცივილიზაცია დაიღუპა. 5 ფენა, რომლებმაც მეცნიერების განსაკუთრებული ყურადღება მიიპყრო, ჩამოყალიბდა ჩვენს ერამდე 700-1150 წლებში. ისინი 15-30 სმ-ს სისქისაა და საშინელ მოვლენებზე მიუთითებენ იმის გათვალისწინებით, რომ მე-5 კატეგორიის ქარიშხალმა „ჰეთიმ“ მხოლოდ 3,31 სმ სისქის ფენა შექმნა. მეცნიერთა ვარაუდით, შესაძლოა, ამ მოვლენებმა ბოლო ღურსმანი ჩაარჭო მაიას ცივილიზაციის კუბოში.

ალკამბრა სავსა საიდუმლო გზავნილებით

ალკამბრა გრანადაში ტიპური ესპანური არქიტექტურულ-ისტორიული ძეგლია. სასახლე აშენდა რომაული დასახლების ნანგრევების ადგილას 889 წელს. ააგეს მავრმა დამპყრობლებმა. შემდეგ კი, 1491 წელს, ესპანეთმა დაიბრუნა. ალკამბრას ბევრი კოლონა, გეომეტრიული ორნამენტი და შადრევანი ხელოვნების შესანიშნავი ნიმუშია. შენობაში სხვადასხვა ადგილას არის 10 ათასი წარწერა არაბულ ენაზე, მათი 10 პროცენტი ციტატებია ყურანიდან, დანარჩენი — დევიზები, ლექსები და რჩევები, ისეთი, როგორც არის, მაგალითად, „მოზოზე სიტყვა და იცხოვრებ თანხმობით“. ყველაზე გავრცელებულია ნასრიდების დინასტიის ქებადიდება. ნასრიდები უკანასკნელი დინასტიაა, რომელიც იბერიელებს მართავდა 260 წლის განმავლობაში. მათი დევიზი „არ არსებობს გამარჯვებული, ალაჰის გარდა“ ყველაზე გავრცელებული წარწერაა სასახლეში. მას შემდეგ, რაც ქრისტიანებმა დაიბრუნეს გრანადა, კასტილიის მეფე ფერდინანდ II-მ და მისმა მეუღლე იზაბელამ დააფასეს ალკამბრას სილამაზე და გადაწყვიტეს, შეენარჩუნებინათ არაბული წარწერები.

ფრესკა ზომით 0,9X1,4 მ-ზე ოდესღაც ამოვენებდა ტავერნის ან საროსკიპოს სარდაფის კედელს. ამ ტავერნასა თუ საროსკიპოში გლადიატორები იკრიბებოდნენ ლუდის დასალევად და დროის გასატარებლად. სარდაფს ზევით განლაგებულ ოთახებში დაბალი სოციალური პასუხისმგებლობის მქონე ქალები მსოფლიოში უძველესი ხელოვნებით იყვნენ დაკავებული და გლადიატორებს საბრძოლო ფორმის შენარჩუნებაში ეხმარებოდნენ.

განსაცვიფრებელი ისტორიული აღმოჩენები მსოფლიოს ხნობილი ადგილების შესახებ

გლადიატორების პატი (მსუბუქი ყოფიყვანის ქალბატან ერთად) პოპიური

გაფურჩქნის ხანიდან 2000 წლის შემდეგ პომპეი განაგრძობს მეცნიერების განცვიფრებას ახალ-ახალი აღმოჩენებით, პროექტ „დიდი პომპეის“ ფარგლებში სპეციალისტებმა წარმოადგინეს ფრესკა, რომელზეც ასახულია რომაელების ცხოვრება. ფრესკა ზომით 0,9X1,4 მ-ზე ოდესღაც ამოვენებდა ტავერნის ან საროსკიპოს სარდაფის კედელს. ამ ტავერნასა თუ საროსკიპოში გლადიატორები იკრიბებოდნენ ლუდის დასალევად და დროის გასატარებლად. სარდაფს ზევით განლაგებულ ოთახებში დაბალი სოციალური პასუხისმგებლობის მქონე ქალები მსოფლიოში უძველესი ხელოვნებით იყვნენ დაკავებული და გლადიატორებს საბრძოლო ფორმის შენარჩუნებაში ეხმარებოდნენ. ამ ფრესკაზე გამოსახულია მურმილონი (გლადიატორი, რომელიც აღჭურვილი იყო გლადიუსითა (ხმლით) და მართკუთხედის ფორმის ფარით), რომელიც ამარცხებს ფრაკიელ გლადიატორს. მურმილონის მიერ დამარცხებული ფრაკიელი თითს მაღლა სწევს და ლოცულობს, რომ მონინაამდევე დაინდოს.

პატიონის, შესაქლოა, სხვა სხელი ეკიპა

ჩვენს ერამდე 430 წელს აგებული და ათენის მფარველ ქალღმერთ ათენასადმი მიძღვნილი პართენონი მსოფლიოში ცნობილი ნაგებობაა, მაგრამ ჩვენ მას, შესაძლოა, არასწორად მოვიხსენიებთ. პართენონი ნიშნავს „ქალწულთა სახლს“, მაგრამ არ არსებობს თვალსაზრისი იმაზე, სახელდობრ ამ ნაგებობას ეწოდებოდა თუ არა ეს სახელი. ძველი ტექსტებისა და ისტორიული წყაროების თანახმად, ბერძნებს თავიანთი ძეგლისთვის შეიძლება ეწოდებინათ ჰეკატომედიონი (Hekatompedon) — „ასფეხიანი ტაძარი“. ეს ტერმინი გვხვდება აღწერილობაში, რომელიც 2500-ზე მეტი წლისაა. ნაგებობას აღწერენ, როგორც ათენასთვის დამზადებული ოქროს ნივთების საცავს, ამ ნივთებს შორის იყო ოქროს 10-მეტრიანი სტატუა. სახელწოდება „პართენონი“ გვხვდება, მაგრამ ის ეკუთვნის აკროპოლის კომპლექსში მდებარე, უფრო მცირე ზომის საცავს. არსებობს თვალსაზრისი, რომ სწორედ ეს მცირე ზომის საცავი, რომელშიც სამხედრო ნადავლი, ავეჯი და სხვა ნივთები ინახებოდა, იყო ნამდვილი პართენონი. მით უმეტეს, რომ ამ შენობას ამჟველებს კარპატიდები — ქალის (ქალწულის) ფორმის ბოძები, ამიტომ სწორედ ამ შენობის სახელი უნდა ყოფილიყო „ქალწულთა სახლი“.

სტონჰენჯი შეიქმნა ღრის ქონის გამოყენებით ააგეს

სტონჰენჯის მეგალითები 30 ტონას იწონის და მოტანილია 29 კმ-ის დაშორებული ადგილიდან. მოცისფრო-მონაცრისფრო რამდენიმე ქვა მომცრო ზომისაა და 2-5 ტონას იწონის. ეს ქვები კი თითქმის 145 კმ-დან არის მოტანილი პრეგელის (უელსი) ბორცვიდან, შესაძლოა, მოულოდნელი მოკავშირის, ლორების, დახმარებით, უფრო ზუსტად კი, ლორის ქონის დახმარებით, თუ დარინგტონ-უილსიდან 3 კმ მოშორებით არსებულ დასახლებაში ნაპოვნი კერამიკული ქოთნებით ვიმსჯელებთ. ამ დასახლებაში, როგორც ვარაუდობენ, სტონჰენჯის მშენებლები ცხოვრობდნენ, ქოთნებს კი იმისთვის იყენებდნენ, რომ მასში ლორის გამდნარი ქონი ჩაესხათ. შემდეგ ამ ქონით პოხავდნენ მორებს, რომლებზეც მისარიალებდნენ სტონჰენჯის უზარმაზარ მეგალითებს.

ჩინეთის დიდ კედელს ჩაგდნითა დაწინააღმდეგებდა კონდა

ჩინეთის დიდ კედელს ყოველთვის არ აშენებდნენ, როგორც თავდაცვით ნაგებობას. ექსპერტები ამტკიცებენ, რომ ჩრდილოეთის ხაზი, თითქმის 805 კმ-ის სიგრძის, რომელსაც ჩინგის-ხანის კედელს უწოდებენ, არ იყო აგებული იმისთვის, რომ მონღოლთა იმპერიის წარმომადგენლების სასტიკი შემოსევებისგან დაეცვათ თავი. კედელი ძალიან დაბალია — სულ 1,8 მ სიმაღლის, თხრილიც 1,9 მ სიღრმისაა, ამიტომ კედელი მიუდგომელი არ იყო მომხდურისთვის; მეორე ის აგებულია არა მტკიცე აგურისგან, როგორც კედლის სხვა უბნები, არამედ დატკეპნილი მინით. ამასთანავე, კედლის ეს ნაწილი აგებულია ბლიკებს შორის და მათ გასწვრივ არის 72 დიდი ნაგებობა, რომლებიც ადმინისტრაციული შენობის ფუნქციას ასრულებდნენ. ეს ყველაფერი საჭირო იყო ადამიანებისა და შინაური ცხოველების მასობრივი გადაადგილების რეგულირებისთვის. კედელი ლიანდროს იმპერიას მიგრაციის გაკონტროლებისა და გადასახლების ამოსაღებად სჭირდებოდა.

მოამზადა ნიკა კორინთელა

სპეციალისტები და გულშემატკივრები ამ გოლს ყველაზე საკამათოდ მიიჩნევენ ისტორიაში. სხვათა შორის, კადრი ტრანსლაციიდან, რომელზეც ცდილობდნენ, დაეღვინათ, იყო თუ არა გოლი, პრიტანელთა კაცობრიობის ისტორიაში მნიშვნელოვან მიხედვით მეორე ადგილზე დაასახელეს, შერონ სტოუნის ფეხების გადაჯვარედინების კადრის შემდეგ.

29 ივნისს ევროპის საფეხბურთო ჩემპიონატის მერვედფინალში ინგლისელებმა გერმანელები ანგარიშით 2:0 დაამარცხეს. ეს იყო „უემბლიზე“ გერმანელთა პირველი მარცხი 25 წლის განმავლობაში, 1996 წლის 26 ივნისის შემდეგ. 1996 წლის ევროპის საფეხბურთო ჩემპიონატზე ნახევარფინალური შეხვედრის ძირითადი და დამატებითი დრო ფრედ — 1:1 დასრულდა, პენალტების სერიაში კი გაიმარჯვეს გერმანელებმა (6:5). აღსანიშნავია, რომ ერთადერთი პენალტი ინგლისელთა ნაკრების ამჟამინდელმა თავკაცმა გარეტ საუთგეიტმა გააფუჭა. რამდენიმე დღის წინათ კი მან მწვრთნელის რანგში რევანში იზეიმა და ინგლისელებს უზარმაზარი სიხარული მოჰგვარა.

ინგლისსა და გერმანიას დაპირისპირების მდიდარი ისტორია აქვთ. მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ ინგლისელები მიხვდნენ, რომ მათი მთავარი მონიშნულმდგომელები გერმანელები არიან, თანაც ყველაფერში ეკონომიკით დახვედრული, სპორტით დასრულებული, ამიტომ საფეხბურთო მოედანზე ყოველი შეხვედრა ბრიტანელებისთვის მინიმომი იყო (1966 წელს Daily Mail-ის ჟურნალისტმა მინსანტ მალკოუსმა ომს გერმანელთა ეროვნული სპორტი უწოდა). აღსანიშნავია, რომ გერმანელები თავიანთ პრინციპულ მოწინააღმდეგედ ნიდერლანდელებს მიიჩნევენ.

ინგლისი და გერმანია ოფიციალურ ტურნირზე პირველად 1966 წელს მსოფლიო ჩემპიონატის ფინალში შეხვდნენ (ჩემპიონატი ინგლისში გაიმართა). ინგლისელებმა გაიმარჯვეს 4:2, ჯაფრი პარსტამ 3 ბურთი გაიტანა, მაგრამ მესამე გოლი არ უნდა ჩათვლილიყო: 110-ე წუთზე, როცა ანგარიში 2:2 იყო, ჰერტსმა მოულოდნელად დაარტყა, ბურთი ხარისხს მოხვდა და თითქმის ვერტიკალურად ძირს დავარდა, მაგრამ ძალიან საეჭვო იყო, გადაკვეთა თუ არა ბურთმა კარის ხაზი. მატჩის მთავარმა არბიტრმა, შვეიცარიელმა გოტფრიდ დინსტამ ვითარებაში გასარკვევად გვერდით მსაჯს, საბჭოელ (ახერბაიჯანელ) ტოფიკ პასარამოვის მიმართა, რომელმაც დაადასტურა, რომ ბურთმა კარის ხაზი გადაკვეთა. გერმანელები ბახრამოვს ეცნენ, მაგრამ ის ცენტრისკენ გაიქცა. სპეციალისტები და გულშემატკივრები ამ გოლს ყველაზე საკამათოდ მიიჩნევენ ისტორიაში. სხვათა შორის, კადრი ტრანსლაციიდან, რომელზეც ცდილობდნენ, დაეღვინათ, იყო თუ არა გოლი, პრიტანელთა კაცობრიობის ისტორიაში მნიშვნელოვან მიხედვით მეორე ადგილზე დაასახელეს, შერონ სტოუნის ფეხების გადაჯვარედინების კადრის შემდეგ.

ინგლისელთა კაპიტან ბობი მურს ჟიულ რიმეს თასი დედოფალმა ელისაბედ II-მ გადასცა. მსაჯებმაც მიიღეს სიმბოლური ფილდოები — ოქროს სასტვენები ფინალური მატჩის მსაჯობისთვის. დაჯილდოვდა ბახრამოვიც. მსოფლიო ჩემპიონატების ისტორიაში პირველად ოქროს სასტვენები სამივე მსაჯს გადასცეს. 1996 წელს ოქსფორდის უნივერსიტეტში გამოიკვლიეს კადრები და მივიდნენ დასკვნამდე, რომ ბურთს 7 სმ დააკლდა კარის ხაზის გადაკვეთამდე.

გერმანიასა და ინგლისის ნაკრებები ერთმანეთს კვლავ შეხვდნენ 4 წლის შემდეგ მექსიკოში გამართულ მსოფლიო ჩემპიონატზე. ინგლისელები ამ მატჩში თითქმის იმ შემადგენლობით გამოვიდნენ, რომელმაც 1960 წელს ჩემპიონატი მოიგო, ოღონდ ეს მეოთხედფინალური შეხვედრა გამოტოვა სახელგანთქმულმა მეკარე გორდონ ბანსმა, რომელიც საკვებით მოინამლა. მისი ადგილი კარში პიტერ ბონეტიმ დაიკავა. ინგლისელები იგებდნენ 2:0-ს და მეორე ტაიმში, სიცხის მიუხედავად, კარგად თამაშობდნენ. მწვრთნელმა ინგლისელთა ლიდერი ბობი ჩარლტონი 70-ე წუთზე შეცვალა — გაუფრთხილდა ვეტერანს, რადგან მატჩის ბედი გადაწყვეტილი ეგონა, მაგრამ ჩარლტონის შეცვლამდე 1 წუთით ადრე გერმანელებმა ბაიენსაუერის ძლიერი დარტყმის შემდეგ ანგარიში შეამკირეს. შემდეგ ინგლისელებმა მეორე ბურთიც გაუშვეს უპეზალ-პარის თავური დარტყმის შემდეგ. დამატებით დროში კი გარდ მიულარმა მესამე ბურთი გაიტანა და ინგლისელები გათამაშებიდან გამოთიშა. ინგლის-გერმანიის მესამე ოფიციალური შეხვედრა 1982 წლის მსოფლიო საფეხბურთო ჩემპიონატზე გაიმართა ესპანეთში. მადრიდში, „სანტიაგო ბერნაბეუზე“ შეკრებილმა 75 ათასმა მაყურებელმა მოსანყენი მატჩი იხილა — 0:0.

1990 წელს მსოფლიო ჩემპიონატზე იტალიაში ინგლისი და გერმანია ნახევარფინალში შეხვდნენ. ძირითადი დრო ანგარიშით 1:1 დასრულდა, პენალტების სერიაში კი კვლავ გერმანელებმა იმარჯვეს. „ფეხბურთი მარტივი თამაშია: 22 კაცი 90 წუთის განმავლობაში ბურთს აგორავენ, გოლს კი გერმანია იგებს“, — ინგლისელი ვარსკვლავი ბარი ლინეპერი იმხანად ზუსტი იყო თავის გამონათქვამში.

„ევრო-96“-ს (როგორც იქნა, ევროპის ჩემპიონატზე შეხვდნენ გერმანელებს და არა მსოფლიოზე) ინგლისელები შესანიშნავ განწყობაზე შეხვდნენ — ტურნირი ინგლისში ტარდებოდა. ე.ი., მასპინძლებს უნდა გაემარჯვებინათ. ნახევარფინალში კვლავ გერმანელებს შეხვდნენ და საქმე კვლავ პენალტების სერიაში მივიდა. გარეტ საუთგეიტს პენალტი გერმანელთა მეკარე კამპე აულო და ინგლისი გათამაშებას გამოეთიშა. ამ მატჩის შემდეგ ინგლისელმა გულშემატკივრებმა ლონდონში არეულობები გამოიწვიეს და ქალაქი დაარბიეს. 2002 წელს მსოფლიო ჩემპი-

გერმანია — ინგლისის დაუძინებელი სფეხბურთო გტარი, ტოფიკ ბახრამოვის საეჭვო გადაწყვეტილება და ლეგარდის რაუტოვლი გოლი

პარსტის დარტყმის შემდეგ ბურთს კარის ხაზი არ გადაუკვეთავს. 1966 წ.

ლეგარდის დარტყმის შემდეგ ბურთმა კარის ხაზი გადაკვეთა, მაგრამ გოლი არ ჩაითვალა. 2010 წ.

ბობი მურს თასი ელისაბედ II-მ გადასცა

გაოგნებული ფრენა ლეგარდი

გერმანელები ბახრამოვს შემოეხვივნენ

პარი კინემა მეორე გოლს გაიტანა გერმანელთა კარში. 2021 წ.

ონატის შესარჩევი ტურნირის მატჩში კი ისტორიული მომენტი დადგა — ინგლისელებმა გერმანელები 5:1 დაამარცხეს მიუნხენში! მაიკლ ოუენმა 3 ბურთი გაიტანა. ამ მატჩის შემდეგ Sunday Mirror-ი ლაკონური სათაურით გამოვიდა Blitzed („დაბლიცკრიგებულები“). ამ ხნის განმავლობაში ეს იყო ინგლისელთა ერთადერთი გამარჯვება გერმანელებზე. 2010 წელს სამხრეთ აფრიკაში გამართულ ჩემპიონატზე ინგლისის ნაკრებმა 1966 წლის ვალი დააბრუნა. ინგლისელთა ნაკრები, რომელსაც

იტალიელი ფაბიო კაპელო წვრთნიდა, გერმანიას მერვედფინალში შეხვდა. გერმანელებმა სწრაფად გაიტანეს 2 ბურთი. მათიუ აპსონმა ერთი გაქვითა კუთხურიდან ჩანოვების შემდეგ, კიდევ ორ წუთში ფრენა ლეგარდმა თავზე გადაუგდო ბურთი გერმანელთა მეკარე ნოიერს — პირველი ტაიმის ბოლოს 2:2 უნდა ყოფილიყო — ინგლისელები დარწმუნებული იყვნენ, რომ ბურთმა კარის ხაზი გადაკვეთა, მაგრამ ამაოდ...

მეორე ტაიმში ტომას მიულარმა ორი ბურთი გაიტანა და გერმანიამ კიდევ ერთხელ დაამარცხა ინგლისი, ფოტო ფრენა ლეგარდისა, რომელიც ხელებს თავში იცემს იმ პერიდის ჰიტად იქცა. გერმანიის კანცლერმა ანგელა მერკელმა მოუბოდიშა კიდევ დიდ ბრიტანეთის იმჟამინდელ პრემიერმინისტრ დევიდ კამერონს, რომელთან ერთადაც უყურებდა მატჩს G20-ის სამიტის მიმდინარეობისას ტორონტოში. ამ შეხვედრას მსაჯობდა ურუგვაელი არბიტრების ბრიგადა სორსე ლარიონდას ხელმძღვანელობით. ამის შემდეგ ისინი დიდ ტურნირებზე სამსაჯოდ აღარ მიუწვევიათ.

რამდენიმე დღის წინათ კი ინგლისელებმა ძალიან პრინციპულ მატჩში დაამარცხეს გერმანელები — 2:0.

მოაშადა ნიკა კორინთელა

ორი სქესი ასარჩევად: ადამიანები პასპორტში «X-გენდერით» რუსეთის ტერიტორიაზე ვერ შევლენ

უცხო ქვეყნების მოქალაქეები, რომლებსაც პასპორტების გრაფაში „სქესი“ მითითებული ექნებათ მესამე გენდერი, ვერ შეძლებენ რუსეთში შესვლას. ასეთი ტიპის დოკუმენტის გაფორმება დღეს რამდენიმე ქვეყნის მოქალაქეებს შეუძლიათ, რომლებსაც მალე შეუერთდება ამერიკის შეერთებული შტატებიც. რუსმა პოლიტიკოსებმა მწვავედ გააკრიტიკეს პასპორტში „X-გენდერის“ შეტანა.

„უახლოეს მომავალში ამერიკელთა პასპორტებში შეიტანენ გრაფა „X-გენდერს“ და ამერიკელები მიიღებენ უფლებას, დამოუკიდებლად აირჩიონ დოკუმენტში აღნიშნული სამი გენდერიდან ნებისმიერი“, — განაცხადა აშშ-ის სახელმწიფო მდივანმა ენტონი ბლინკენმა. მან ამერიკის ხელისუფლების ეს გადაწყვეტილება ლგბტ პირებისთვის თანაბარი უფლებების მიცემის სურვილით ასახა.

მისი თქმით, პასპორტში გენდერული კუთვნილების აღსანიშნავად ან ამა თუ იმ დოკუმენტში პირის იდენტიფიკაციისთვის

ვის სამედიცინო ცნობა საჭირო აღარ იქნება.

მამაკაცისა და ქალისგან განსხვავებული გენდერის კუთვნილების მითითება დოკუმენტში, — როგორც ბლინკენმა აღიარა, — ტექნიკურად რთული ამოცანაა, რომელიც არსებული სისტემის ხანგრძლივ ადაპტაციას მოითხოვს, აქამდე პასპორტში იმ სქესის მისათითებლად, რომელიც არ შეესაბამებოდა დაბადების მონომბაში ჩანერილს, ამერიკელებს ექ-

მისგან შესაბამისი სერთიფიკატის აღება სჭირდებოდათ.

ბლინკენმა, აგრეთვე, აღნიშნა, რომ ეს საკითხი სახელმწიფო დეპარტამენტმა გადაწყვიტა იმ ქვეყნების ხელისუფლებებთან კონსულტაციების შემდეგ, რომლებსაც მსგავსი თვალსაზრისი აქვე და რომლებმაც კანონმდებლობაში უკვე შეიტანეს შესაბამისი ცვლილებები, ოღონდ არ დაუზუსტებია, რომელ ქვეყნებზეა საუბარი.

ამჟამად მესამე გენდერი შეტანილია რამდენიმე ქვეყნის პასპორტებში, მათ შორის: ავსტრალიის, ინდოეთის, კანადის, მალტის, ნეპალისა და ახალი ზელანდიის.

ამ და სხვა ქვეყნების მოქალაქეებს, რომლებსაც დოკუმენტებში მითითებული აქვთ „გენდერი X“, რუსეთის ტერიტორიაზე შესვლა აკრძალა.

rambler.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ბიორბი ბაჩინილაკი

CNN-მა უკრაინის დედაქალაქი კიევი დაიბრუნა, როგორც ულან-უტო

ამერიკელი ჟურნალისტებისთვის არანაირი განსხვავება არ არის უკრაინასა და მოსკოვს შორის

ამერიკულმა სატელევიზიო არხმა CNN-მა ეთერში აჩვენა უკრაინის რუკა, რომელზეც კიევი აღნიშნულია, როგორც ულან-უტო. ამერიკული მასშედიის ცოდნის ფედერაციის საბჭოს საინფორმაციო პოლიტიკის კომიტეტის თავმჯდომარე ალექსეი პეტუხოვმა.

„ტელეარხ CNN-ში დარწმუნებული არიან, რომ უკრაინის დედაქალაქი, რომელიც თითქოს ძალიან მნიშვნელოვ-

ანია აშშ-სთვის, არის ულან-უტო. ეს, ალბათ, იქიდან მოდის, რომ უკრაინა ძალიან შორს არის. და, რადგან უკრაინის ხელისუფლება ყოველთვის თანახმაა იმაზე, რაც აშშ-დან მოდის, ამიტომ საჩქაროდ უნდა გადაარქვან კიევის სახელი და უნდა აღიარონ ულან-უტო-რი“. — დაწერა პეტუხოვმა სოციალურ ქსელში.

news-front.info-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელა

გაერთიანებულ არაბულ საამიროებში აღფრთხილდნენ დიდი ბრიტანეთისა და აშშ-ის დიპლომატიური მისიების შენობაზე ლგბტ დროშების გამოფენის გამო

გაერთიანებულ არაბულ საამიროებში ამერიკისა და დიდი ბრიტანეთის საელჩოებს მოსახლეობის მწვავე კრიტიკა დაატყდა თავს დიპლომატიური მისიების შენობებზე ლგბტ დროშების გამოფენის გამო.

აშშ-ისა და დიდი ბრიტანეთის დიპლომატიურმა წარმომადგენლობებმა გადაწყვიტეს, ლგბტ პირების დროშები გამოეფინათ შენობებზე. ეს პირველი შემთხვევაა, როცა საელჩოებმა არატრადიციული სექსუალური ორიენტაციის პირების სიმბოლო გამოფინეს რელიგიურ და კონსერვა-

ტიულ არაბულ მონარქიაში, სადაც ერთი და იმავე სქესის პირთა შორის ქორწინება კანონით აკრძალულია.

გაერთიანებული არაბული საამიროების ფინანსური დეპარტამენტის ყოფილი დირექტორის განცხადებით, ეს დიდი უპატივცემულობაა ბრიტანეთისა და აშშ-ის საელჩოების მხრიდან გაერთიანებული არაბული საამიროების სახელმწიფოსა და მისი ხალხის მიმართ: „როგორც ჩანს, იქ ზოგიერთი დიდი ბრიტანეთის იმპერიის დროშა ჩარჩენილი“.

new-front.info-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ლუკა მაისურაკი

დადგა და არაყის მისცემს თავისი ბედის განკარგვის უფლებას. ექსპერტთა აზრით, სი ძინზინის განცხადება მიმართული იყო აშშ-ის წინააღმდეგ.

სი ძინზინმა, აგრეთვე, აღნიშნა ჩინეთის სახალხო-განმათავისუფლებელი არმიის გაძლიერების მნიშვნელობა ეროვნული უსაფრთხოებისა და სუვერენიტეტის დასაცავად.

მანამდე ჩინეთის ლიდერმა დადებითად შეაფასა რუსეთის განვითარების პერსპექტივები მლადგიმირ პუტინის ხელმძღვანელობით. ჩინეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის საგარეო ურთიერთობების განყოფილების ხელმძღვანელის მოადგილე ბო იჩუოუს განცხადებით, რუსეთმა ბოლო წლებში მნიშვნელოვან წარმატებას მიაღწია სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების თვალსაზრისით. მისი თქმით, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა აკვირდებოდა ჩინეთის გამოცდილებას, მაგრამ არ მოითმენს მის მიმართ გამოთქმულ „ქედმაღლურ რჩევებს“. მისი თქმით, დადგა ახალი ეპოქა, როდესაც უსახელმწიფოები ჩინეთს თავს ვეღარ მოახვევენ უთანასწორო შეთანხმებებს. ჩინელი ერი ფეხზე

სი ძინზინი «თავის გატყუებით» დააგუჟა ყველას, ვინც ჩინეთის დამოუკიდებლობას უფლებს

ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის თავმჯდომარე სი ძინზინი „თავის გატყუებით“ დემუქრა ნებისმიერ გარე ძალას, რომელიც ჩინეთის დამოუკიდებლობას შეეცდებოდა. ამის შესახებ მან ჩინეთის კომუნისტური პარტიის 100 წლის იუბილესადმი მიძღვნილ საზეიმო ცერემონიაზე განაცხადა.

სი ძინზინმა აღნიშნა, რომ ჩინელი ხალხი მისწრაფვის სამართლიანობისკენ და არ ეშინია ძალადობას, მას არასოდეს დაუშვებია და დაუმონებია სხვა ერები. ამასთანავე, „ჩინელი ხალხი არ მიიღებს გარე ძალების მცდელობებს, უპატივცემულოდ მოეპყრონ, დაამცირონ და დაამონონ. ის, ვინც ამის გაკეთებას შეეცდებოდა, შეეჯახება 1,4 მილიარდი ჩინელი ხალხის ხორცისა და სისხლის რკინის კედელს და თავს გაიტყავს“, — ხაზგასმით აღნიშნა ჩინეთის ლიდერმა.

სი ძინზინმა დასძინა, რომ ჩინეთი გადაიღებს სხვა ქვეყნების გამოცდილებას, მაგრამ არ მოითმენს მის მიმართ გამოთქმულ „ქედმაღლურ რჩევებს“. მისი თქმით, დადგა ახალი ეპოქა, როდესაც უსახელმწიფოები ჩინეთს თავს ვეღარ მოახვევენ უთანასწორო შეთანხმებებს. ჩინელი ერი ფეხზე

lenta.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთელა

Daily Mirror: გაყრდნ რუსული დიპლომატიის გაღიზიანება — შეუქლია, შეგჭამოს!

„დაკარგულ დოკუმენტებზე ცალკეული ბრიტანელი მდივანის განცხადებით თუ ვიმსჯელებთ, დიდი ბრიტანეთი ოფიციალურად არის დაკავებული რუსეთის წინააღმდეგ პროვოკაციის მოწყობით“, — წერს Daily Mirror-ის კომენტარის ავტორი. უკრაინის ლისტის აზრით, ასეთი ვაიპატრიოტიზმი ლონდონს არ ნაადგება — მას ხომ აღარც იმპერია აქვს და აღარც უზარმაზარი ფლოტი და დათვთან კიდევ ერთ შეტაკებას, შეიძლება, ვეღარც გაუძლოს.

„სიტყვა „ჯინგოზი“ (ასე უწოდებენ ინგლისურენოვან ქვეყნებში ურბანული ბრიტანულ პაბებში იყო პოპულარული 1877-1978 წლებში რუსეთ-თურქეთის ომის პერიოდში, — წერს Daily Mirror-ის მიმომხილველი, — როცა ანგლოსაქსელები მღეროდნენ, რომ მოუწევდა დათვთან შეტაკება, მაგრამ სანამ ძლიერია ბრიტანული დროშა, რუსები კონსტანტინოპოლს ხელში ვერ ჩაიგდებდნენ“. როგორც რუსულენოვანი ჟურნალისტი „საუზღვარი“, იმ რეგიონში, ყირიმთან ახლოს — იმ რეგიონში, რომელიც შემოაღიშნულ სიმღერას მღეროდნენ საუზუნზე მეტი ხნის წინათ. „საზღვადოდ, არაფერი შეცვლილა, — წერს ავტორი, — ოღონდ არც იმპერიაა, რომლის საფაქრო

გზები დასაცავია, და აღარც ფლოტი გვყავს საერთაშორისო წყლებში წესრიგის დასამყარებლად“.

თუმცა, ეს ხელს არ უშლის ზოგიერთ „მეომარს“, „დათვი გააღიზიანოს“, როგორც ეს ცოტა ხნის წინათ გააკეთა გაერთიანებული სამეფოს გენერალური შტაბის ყოფილმა უფროსმა რიჩარდ დანატამ, რომელმაც, „ლორდო პალატის წითელი ტყავის სავარძელში უსაფრთხოდ მოკალათებულმა“, ქვეყნის ხელმძღვანელობისგან მოითხოვა, უფრო აგრესიული პოზიცია დაეკავოს მოსკოვის მიმართ.

ბრიტანეთის საზოგადოებას, როგორც წესი, ამა თუ იმ სამხედრო ოპერაციის მოტივებს არ აცნობებენ ხოლმე, მაგრამ ამჯერად სხვაგვარად გამოვიდა: საიდუმლო

დოკუმენტებიდან, რომლებიც ვილკას ავტობუსების გაჩერებაზე დარჩა (!) კენტის საგრაფოში, ირკვევა, რომ ბრიტანეთის თავდაცვის სამინისტრომ წინასწარი განზრახვით გაგზავნა საეკადრო ნაღმოსანი Defender-ი ყირიმის ნაპირებთან, რითაც რუსეთის რეაქციას დააკვირდა და განიხილავდა ზომალდისთვის ალტერნატიულ მარშრუტს, რომელიც თავიდან ააცილებდა კონფრონტაციას, მაგრამ უარი თქვა ამაზე, იმიტომ, რომ არ შექმნილიყო შთაბეჭდილება, თითქოს ლონდონი შეშინებულია და გაიქცა.

„აი ახლა კი ლონდონი ოფიციალურად დაკავდა რუსეთის პროვოკაციებით. ჩვენი საგარეო პოლიტიკა შორსმჭვრეტეული არ არის“, — აღნიშნავს Daily Mirror-ის მიმომხილველი.

როგორც სტატიის ავტორი წერს, რუსეთში დიდი ბრიტანეთის ყოფილი ელჩი, რომ ყირიმს, რომელიც დიდხანს იყო რუსეთის განუყოფელი ნაწილი და 2014 წელს რუსეთმა კვლავ მიიერთა, დასავლეთის სახელმწიფოები ვეღარ დაიბრუნებენ. რუსულენოვანი წერს, რომ რუსეთთან ომის დაწყების შემთხვევაში, ბრიტანეთის გამარჯვებაზე ფსონს არ დადებს.

Russian.rt.com-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოამზადა ლუკა მაისურაკი

www.geworld.ge

საქართველო

ესტუბრით ჩვენს სივრცეში

პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

სარედაქციო კოლეჯია

გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. ავტორებს ექნებათ პასუხისმგებლობა ფაქტებისა და მონაცემების სიზუსტეზე. რედაქციის პოზიცია შეიძლება არ ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს.

მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: geworld@inbox.ru

ISSN 2233-3894

9177223313890091